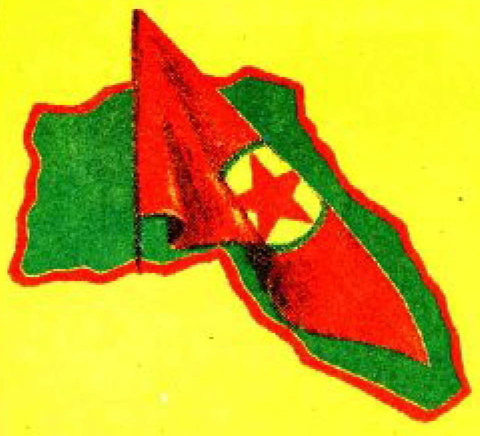

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Temmuz 1994 – Sayı 173 – 3,- DM

TC'nin ve emperyalizmin her türden saldırılarına rağmen

ÖZGÜR VATAN TOPRAĞINA YÜRÜYORUZ

ÇÖZÜM

ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN PARÇASINA DOĞRU KARARLILIKLA YÜRÜYELİM!

Abdullah ÖCALAN

Parti hareketimizin tarihinde, genel anlamda üçüncü bir on yılın hamlesinin başlangıcındayız. Birinci hamle dönemimizde ideolojik anlamda nasıl bir özgür Kürdistan çıkışı yapıldıysa ve bunun sonuçları hayli büyük rol oynadıysa, -ki, birinci dönem aşağı-yukarı 1973-83, ikinci dönemde 1983-93 yılları arasındaki süreci kapsar- üçüncü dönemin rolü de daha çok hareketi siyasal ve askeri açıdan ülkeye oturtma biçiminde belirtilebilir.

Bu önümüzdeki süreçte özgür bir Kürdistan en azından parça boyutunda kesinlikle hedeflenmek zorundadır. Nereden bakılırsa bakılsın, devrimci çabalar anlam bulacaksa, tümüyle

Devamı 12. sayfada

Halim DENER

Türk-Alman kirli ilişkileri sonucu katledildi

❒ **BAŞKAN APO:** *"Halim Dener yoldaşın şehitler kervanına böyle katılmasıyla gelişen dalga, Alman hükümetinin engellemelerini çığ gibi ezip geçecektir."*

❒ **ERNK AVRUPA ÖRGÜTÜ:** *"Kürt halkının ve dostlarının elleri, suç işleyen Alman devletinin yakasındadır. Almanya halkımızdan özür dilemelidir."*

❒ **GÖRGÜ TANIĞI ALMAN:** *"Halim DENER koşarken polis arkadan ateş açtı."*

❒ **KATİL POLİS:** *"Yerden tabancayı alırken sersemledim. Bu arada tabancadan ateş açıldı."*

❒ **HELMUT KOHL:** *"Türkiye demokrasisinin Almanya demokrasisinden bir farkı yoktur."*

Yazısı 8-11. sayfalarda

Haziran ayı savaş bilançosu...

- ✔ **1240** asker, **179** çete gerillalarca öldürüldü.
- ✔ **10** karakol boşaltıldı, **10** petrol kuyusu, **5** petrol boru hattı bombalandı.
- ✔ **5** kobra, **1** uçak, **65** cemse, **12** panzer, **2** tank, **1** jip ve **74** değişik araç darbelendi.
- ✔ **309** silah ve değişik askeri malzeme kamulaştırıldı.
- ✔ **287** ARGK gerillası şehit düştü.

Yazısı 4-7. sayfalarda

Direniş kahramanlarımız

TİSİ KAHRAMANI AGİT YOLDAŞ ZAFERİN BAYRAKTARI OLDU

Adı, soyadı: *Hakim SİN*
Kod adı: *AGİT*
Baba adı: *H. Mustafa*
Ana adı: *Nazdar*
Doğum yeri ve tarihi: *Şemdinli-Yukarı Katuna köyü, 1976*
Katılış tarihi: *Ağustos 1992*
Şahadet tarihi: *24 Temmuz 1993*

Daha dün vurdular
bizi potinleriyle
çiğnediler.
Yüreklerimiz
Pülümür'de,
Teman'da Gap'da,
Şikestun'da,
sıkılı yumruk
olmasın diye;
ezdiler bileklerimizi.
Bize yaşam;
acı, işkence,
katliam ve ölümdür.
Bilirim, bilirim de
yanarım,
arpa ekmeğinin,
gübrenin
ellerindeki
kokusunu Aney!
Bilirim, gece
ocakbaşı ağıtlarını.
Oralara geldiğimde,
dağlara çıkacağım
ve sana, boyum
kadar
Yaşasın PKK
Yazacağım!

. Ülkemiz Kürdistan'ın dört bir tarafına yayılan devrim dalgası Şemdinli'yi de çepeçevre, kopmamacasına sarmış. Nice kanlar dökülmüş bu kutsal vatan toprağına. Kör karanlıklara gömülmüş bir tarihin aydınlanması, şaha kalkışıydı bu. Ve Şemdinli'nin her yanında yaşanan amansız, eşine benzerine rastlanmayan baskılara rağmen yeni yeni çiçekler açılıyor. Her biri bir can, bir yürek parçası. Bu şahadet zincirini süsleyenlerden biri de **Agit yoldaştı.**

Agit yoldaş, 1976 yılında Şemdinli ilçemizin Yukarı Katuna köyünde, yoksul emekçi bir ailenin çocuğu olarak hayata gözlerini açar. Şemdinli tarihte düşmana karşı ayaklanmaların ve direnişlerin en çok yaşandığı bir bölgemizdir. Bu özelliğinden dolayı, buradaki bölgemizde direnişçi özellik hemen göze çarpar. Kemalist ideolojiden en az etkilenen bir bölgemizdir. Kürtlük özelliklerinin, adet ve geleneklerinin en iyi temsilini yapmaktadır. Agit yoldaş tarihten sürüp gelen tüm olumlu özellikleri kişiliğinde somutlaştırmıştır.

Yurtsever bir ailedem gelen Agit yoldaş, doğar doğmaz yurtsever duygularla tanışır. 1976 yılları ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni yeni oluşmaya başladığı dönemlerdir. Bu dönemlerde Kürt ve Kürdistan'a ait ne varsa kaybedilmiş, halkımız ulusal benliğinden koparılmış, kendi öz değer yargılarına yabancılaştırılmış bir konumdaydı. Karanlık fırtınalı ve buhranlı yıllardı. Partimiz tüm koşulların aleyhimizde olduğu bir dönemde karanlığı aydınlatan, fırtınayı dindiren bir güneş gibi, sadece Kürt halkı için değil, tüm dünya insanlığı için bir doğuşu gerçekleştirdi. Agit yoldaşın çocukluk yılları bu dönemde geçer. Tarım ve hayvancılıkla geçimini zar-zor sağlayan Agit yoldaşın ailesi, tüm imkansızlıklara rağmen Agit yoldaşı ilkokula yazdırır. Agit yoldaşın çocukluğunda göze çarpan en önemli özelliği olgun ve ağırbaşlı oluşuydu. Bu özelliğinden dolayı köyde sevilen sayılan, parmakla gösterilen birisiydi. Okula başlayan Agit yoldaş, çocuk yaşta olmasına karşın çelişkileri görebiliyordu. Kürt olmasına rağmen Türkçe eğitim görmeye bir türlü anlam veremiyordu. Büyüklerinin anlattığı direnişleri, Türk sömürgeciliğinin barbarlıklarını düşünür ve bununla bağ kurmaya çalışırdı. Böylelikle düşmanı kaba da olsa yavaş yavaş tanımaya başlıyordu. Babasından, dedesinden dinlediği direnişlerle bazen gurur duyar, bazen de derin derin düşünür ve üzülürdü. Agit yoldaş, okul dışındaki zamanlarında dağlara çıkardı. Dağlara duyduğu özlemi, tutkuyu gidermeye çalışırdı. Aynı zamanda ailesine katkıda bulunmak için tüm çaba ve gayretini sarf ederdi. Düşmanın çizdiği suni sınırlara isyanı o dönemlerde dahi belirgindi. Köylerinin hemen sınırda oluşu Agit yoldaşı Güney Kürdistan'daki topraklara, dağlara itmişti. Bir dağın yarısının Kuzey'de, yarısının Güney'de oluşu, Agit yoldaşta parçalanmışlığın ezik duygularını uyandırıyordu. Bu duygulardan, düşmana olan öfkesi, kini daha da pekişiyordu.

"Agit yoldaş düşmanın mevzilerini ele geçirmişti. Düşmandan bin yılların hesabını sorarcasına yükleniyordu. Ağır silahın bulunduğu mevziye saldırırken düşmanın kahpe ve kalleş bir kurşununa hedef olarak şahadete ulaştı."

Kürdistan'da artık kölelik zincirleri kırılmıştı. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi boyutlanmış 1984 Atılımı'yla taçlandırılmıştı. Mahsum KORKMAZ yoldaşın öncülüğünde gerçekleşen Şemdinli ve Eruh baskınları kitlelerdeki anlatılmaz coşkuyu daha da hızlandırmıştı. Bu tarihi eylemlerle Kürdistan'da her yerde özgürlük ateşleri yakılmış ve sönmemecesine alevlenmişti. Şemdinli halkının dilinde dolaşan, çocuklara anlatılan bir destan olmuştu.

Agit yoldaş, bu tarihi eylemlerden etkilenmiş ve PKK militanlarına aşırı bir sevgi beslemeye başlamıştır. Bu sevgi öyle yüce bir sevgi ki, tüm zorluklara karşı direnme gücü veren bir sevgi.

Sömürgecilik halkta filizlenen çağdaşlık bilincini yok etmek ve karşı devrimci bir konuma sokmak için elinden gelen her şeyi yapmaya başladı. Düşman tarihten beri kullandığı "Kürdü Kürde kırdırma" politikasını tekrar devreye sokmuştu. Şemdinli bölgesinde çete odakları oluşturulmuş ve karşı-devrimci bir cephe yaratılmıştı. Agit yoldaş ve ailesi bu durumlar karşısında içten içe öfkelenmiş ve kesinlikle ihaneti kabul etmemişlerdi. Düşmanın bu politikaları ve baskıları Agit yoldaştaki yurtseverlik duygularını daha da pekiştirmişti.

Ve tarih Ağustos 1992'yi gösteriyordu. Agit yoldaşımız büyümüş, yüce özlemlerine kavuşmuştu. Gerilla saflarına katılır katılmaz ismini Agit koyar. Agit yoldaş gibi olmak için büyük bir çaba ve azim gösterir. Agit yoldaşın saflara katıldığı günlerde ihanet kendisini yine dışa vurmuştu. Güneyli işbirlikçi güçlerle savaş başlamıştı. Sömürgecilik ve uluslararası gericilik, Kürdistan'daki çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmek için harekete geçmişlerdi. Agit yoldaş bir kez daha ihanetin gerçek yüzüne tanık olmuştu. Agit yoldaş fedakarlığı, olgunluğu, ağırbaşlılığı ve özlü oluşuyla arkadaşlar tarafından sevilen sayılan birisi olur. Agit yoldaşın bu örnek davranışları yoldaşlar topluluğunu sevince boğmuştu. Düşmanın ihaneti geliştirdiği bir bölgede, böylesi kararlı yoldaşların çıkması insanı tabi ki sevindirirdi.

Agit yoldaş 1992-93 eğitim sürecini Zele kampında geçirir. Yoğun bir eğitim ve önderliğin insanı geliştirici talimat ve perspektifleriyle yetkinleşmiş, özünde var olan azim, kararlılık ve olgunluğu devrimci bir tarza çevirmiştir. Savaşma azmi ve isteğini her zaman dile getirir ve Şemdinli bölgesinde savaşma istemini partiye önerir. Bahar düzenlemeleriyle beraber bu istemi gerçekleşir ve Şemdinli savaş bölgesine gider. Agit yoldaş gerilla saflarında yeni olmasına rağmen örnek davranışlarıyla dikkatleri üzerine toplamıştı.

Kürdistan'ın dört bir tarafında: Behdinan'da, Botan'da, Amed'de savaş tırmanmış ve intikam türküleri dilden dile dolaşmaya başlamıştır.

Takvim sayfaları 24 Temmuz'u gösteriyordu. İntikam ve özgürlük güçleri Şemdinli'nin Tisi karakoluna baskın düzenlediler. Bu baskında Agit yoldaş en ön saflarda, saldırı grubunda yerini almıştı ve düşmana kan kusturuyordu. Yılların biriktirdiği kin ve öfkeyi tüm hırçınlığıyla dile getiriyordu.

Agit yoldaş düşmanın mevzilerini ele geçirmişti. Düşmandan bin yılların hesabını sorarcasına yükleniyordu. Ağır silahın bulunduğu mevziye saldırırken düşmanın kahpe ve kalleş bir kurşununa hedef olarak şahadete ulaştı.

Agit yoldaşın gösterdiği kahramanlık, cesaret ve direniş, halkta ve tüm yoldaşlarda büyük bir etki bıraktı. Agit yoldaşın şahadeti, kazanma ve ihanetten hesap sorma talimatıdır. Komutanlık özellikleriyle çok şey vaat eden Agit yoldaş, iki yoldaşıyla beraber şahadet mertebesine ulaşırken, bağımsızlık ve özgürlük özlemlerini gerçekleştirmek bizim görevimizdir.

Kürdistan'ın ölümsüz kahramanları!

Sizlerin şahsında tüm devrim şehitlerine özgür bir vatan yaratmak için söz veriyoruz!

-Devrim şehitleri ölümsüzdür!
-Bıji Serok APO!
-Bıji PKK, ERNK,ARGK!

Bir mücadele arkadaşı

Düşmanın çizdiği suni sınırlara isyanı o dönemlerde dahi belirgindi. Köylerinin hemen sınırda oluşu Agit yoldaşı Güney Kürdistan'daki topraklara, dağlara itmişti. Bir dağın yarısının Kuzey'de, yarısının Güney'de oluşu, Agit yoldaşta parçalanmışlığın ezik duygularını uyandırıyordu. Bu duygulardan, düşmana olan öfkesi, kini daha da pekişiyordu.

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • **Vertrieb:** Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

Savaşın ağırlığına dayanamayan TC çılgınlaşıyor

"Kürdistan'da yaşadığımız süreç, bin yılların özlemlerini umut olmaktan çıkarıp gerçeğe dönüştürmenin imkan ve olanaklarını veriyor. Bunun için sayısı 30 bini bulmuş gerilla ordumuzu katılımımızla büyütelim. Siyasi cephemizi büyüterek ve derinleştirerek bizden bekleneni yerine getirelim."

Sıcak yaz günlerine girdiğimiz bu dönemde TC ve her türden gericiliğe karşı her alanda yürüttüğümüz savaş, sonuç alarak daha ileri hamleleri olanaklı hale getiriyor. TC'nin umut bağladığı her savaş sahası şimdi kendisini en çok zorlayan alanlar durumundadır. Çokça umut bağladıkları askeri ve diplomatik sahalar şimdi TC'nin yenilgisini en çok derinleştiren alanlar durumundadır.

Askeri alanda geliştirecekleri çok kapsamlı bir hareketle sonuç alacağını düşünen TC, uluslararası gerici güçleri de arkasına alarak, "ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" sloganıyla yüklendikçe yüklendi. Bahardan bu yana geçen süreç, TC'nin bütün gücünü kullanarak savaşa yüklendiği bir süreçti. TC bu dönemde asker terhislerini durdurdu, deniz piyadelerini Kürdistan'a gönderdi ve emekli olan subaylarını yeniden göreve çağırdı. Savaşan sadece askeri üniformalı güçler değildi. Basın-yayın, üniversiteler, sendikalar, siyasi partiler ile diğer bütün kurum ve kuruluşlar tam bir seferberlik ruhuyla dönemi kazanmak istediler.

Ancak psikolojik savaş amaçlı söylemlerine rağmen kazanamayacaklarını ve gittikçe bittiklerini gördüler. Geçmişte tam bir askeri saldırıyla altı ayda bitiririz söylemleri sıkça tekrarlanıyorken, şimdi ordunun yenileceği ve ulusal kurtuluş mücadelesini bitiremeyeceği görülüyor. "PKK zayıfladı, gerilla güç kaybetti" söylemleri bir gerçeği ifade etmekten çok bir gerçeğin üstünü örtmeyi hedefliyor. Türk ordusunun bütün teknik gücüne rağmen artık gerilla karşısında adım atamadığı bir gerçek.

Askeri alanda süren savaşın durumuyla ilgili olarak Botan-Behdinan Eyalet Koordinatörü Murat Karayılan (Cemal), Özgür Ülke muhabirinin sorduğu sorulara şu cevabı veriyor: *"Mevcut gelişen operasyonlar sadece ordu güçlerinin geliştirdiği operasyonlar değildir. Devletin topyekün gücüyle, tüm kurumlarıyla başta basınyayın olmak üzere bütün organlarının katıldığı, beslediği ve geliştirdiği hareketler oluyor. Dolayısıyla gelişen bu operasyonlar süreci boyunca, biz savaşı hemen hemen her cephede gördük....*

Sözü edilen kapsamlı operasyonlarda artık düşman gücü oldukça yorulmuş, yıpranmış ve sonuç alamadığından dolayı moralsiz bir durumu yaşıyor. Bizim artık atağa geçmemiz için gerekli olan ön koşullar böylece yaratılmış oluyor. Onun gücü moralsiz ve yıpranmasına karşın, bizim geliştirdiğimiz uygun taktiklerle, gücümüz daha diri, daha canlı ve atağı geliştirmeye yatkın bir durumu yaşıyor.

1994 yılına esas damgasını vuracak süreç, esas olarak yaz hamlesiyle kendini ortaya koyacaktır. Mevcut durumda yaz hamlesini kapsamlı geliştirebilmemiz için gerekli olan bütün koşullar vardır. Biz bu temelde yaz hamlesini geçmişte hiçbir biçimde yaşanmamış bir tarzda kapsamlıca yürütmenin hazırlıklarını şimdi yapmaktayız."

Ortada TC'nin, bütün gücünü kullanmasına rağmen askeri anlamda başarısız olma, dağılma ve yenilme durumu var. Şimdi bütün çabalar bu yenilgi durumunu gizlemeye yöneliktir. Çünkü, büyük bir psikolojik savaş bombardımanı altında döneme yüklendiler, gerçekler açığa çıksa TC'nin çözülüşü ve dağılışı daha da derinleşir. Mevcut seferberlik hali daha da zayıflar. Özel savaş çabuk sonuç almak ister. Bütün güçlerini ona göre mevzilendirir ve savaştırır. O süre zarfında sonuç alamadığı taktirde geliştirdiği adımlar kendisine zarar verir. Şu anda yaşadığı durum da odur. "Mart'ta bitireceğiz" olmadı. "Yazda bitireceğiz" de olmadı. Durum böyle olunca karşı devrim güçlerinde bir umutsuzluk ve inançsızlık durumu daha da gelişiyor. "Psikolojik savaş ile savaş kazanılamaz" gerçeği TC pratiğinde bir kez daha anlaşılmış oldu.

TC askeri anlamda gerilla ile başedemeyeceğini ve köyleri bombalayarak, yakarak-yıkarak, Kürdistan'ı insansızlaştırarak, insanlarımızı katlederek sonuç alamayacağını gördükçe, gündem saptırma temelinde başka noktalara yöneldi. DEP'e yöneliminin tam da operasyonların sonuç alamayacağının anlaşıldığı bir döneme denk gelmesi tesadüfi değildir.

DEP'i kapatmak şoven-ırkçı ve intikamcı anlayışın bir ürünü olurken, diğer taraftan ve en önemlisi de askeri anlamdaki yenilginin gizlenmesidir. Anayasanın değiştirilmesi, anti-terör yasasının değiştirilmesi tartışmalarının yeniden gündemleştirilmesinin asıl nedeni budur.

DEP'in kapatılmasının uluslararası alanda TC'yi zorlayacağını onlar da biliyordu. Bu adım atılırken bunlar TC tarafından beklenilmeyen şeyler değildi. Ancak biraz da uluslararası alanı kendisine kurtarıcı görme durumu da var. Gerillalar saldırılarını yoğunlaştırdığında TC "demokratikleşme paketi" demagojisinde ancak uluslararası alandan yararlanacaktır. Bu, DEP ile ilgili gelişmelerin TC'yi zorlamadığı anlamına gelmiyor. Aksine çok da zorluyor, ama TC'nin korkusu bu değil. TC'nin korkusu operasyonları darmadağın eden, turizmi felç eden, ARGK'nin, bundan sonra atacağı adımdır. "Gerillanın yaz atılımını nasıl engellerim" telaşıdır.

Nitekim Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, tutuklanan DEP milletvekillerinin derhal serbest bırakılması yönünde görüş belirttiği halde, iki gün sonra, gözaltına alınmamış iki DEP milletvekili de tutuklandı. Bu, TC'nin bir çözümsüzlüğü yaşadığının göstergesidir. Askeri alandaki yenilginin telaşıyla mantık dışı hareketlerde bulunuyor.

Son dönemlerde demokratikleşme adına burjuva basınında çıkan yazılara ve özel savaş kurmaylarının açıklamalarına bakıldığında, bu yönlü bir çaba varmış gibi bir hava yaratılmaya çalışılıyor. Bunun nedeni de uluslararası alanda yapılan baskılar gösterilmektedir. Uluslararası baskılar da TC'yi kurtarmaya ve Ortadoğu'da yeni bir Ekim Devrimi'ni engellemeye yöneliktir. Yoksa TC her türlü desteği bu emperyalist ülkelerden almaktadır. Alman devleti kendi ülkesinde Kürt halkının evlatlarını terörist yöntemlerle vuracak kadar Türk devletiyle işbirliği içerisindedir.

Hürriyet gazetesi yazarı Ertuğrul Özkök, TC'yi kurtarma çabalarını sürdürürken şunları söylüyor: *"Bütün gelişmelerden sonra Türkiye artık demokratikleşme yolunda ciddi adımlar atmak zorunda.* Üstelik bu iş için momentum da son derece uygun. Psikolojik üstünlük devletin elinde. Yarın iki-üç karakol basıldığı zaman demokratikleşme paketini uygulamak yine sorun haline gelir."

Bu satırlarda devletin psikolojisini ve ruh halini görmek mümkün. Çünkü gerçekler TC'nin yürüttüğü propagandalardan oldukça farklıdır ve ARGK'nin her an bunu bozma durumu var. Bu da TC'nin yalan ve demagojilerini açığa çıkaracağı gibi, çözülüşünü daha da hızlandıracak etkilere neden olacaktır. İşte korku ve telaşın nedeni budur. Bu korkuyu TC iliklerine kadar yaşadığı gibi, emperyalistler de devrimimizin bu şekilde görkemli gelişmesinden endişe duymaktadırlar. Frankfurt'ta 150 binin üzerinde insanımızın görkemli "Kürdistan'a Yürüyüş" eylemi Kürt halkının tüm ezilen halkların özgürlük özlemlerinin düşmanlarını korkuya ve telaşa düşürdü. Hannover'de **Halim Dener** isimli Kürt gencinin katledilmesi Kürdistan'ın tarih sahnesine görkemli çıkışından duyulan korkunun sonucudur. TC'ye siyasi adımlar atılması için baskı yapılması da bunun içindir. Yoksa halkımızı çok düşündükleri için değildir. Ancak devrimimiz bu gibi çabaları da iyi değerlendirebilecek bir durumdadır.

TC yıllardır "PKK'yi bitiriyoruz, terör geriliyor" türünden açıklamalarla dünya kamuoyunu ve yabancı devletleri kandırmaya çalışıyor. Olağanüsü Hal Bölge Valiliği'nin açıklamalarıyla içinde bulunduğu durumu ve Kürdistan'daki devrimci gelişmeleri dünyadan gizleme çabasını sürdürüyor. Kürdistan ile ilgili olarak aldıkları bilgilerin gerçeği yansıtmadığını belirten bazı Avrupa devletleri, Ankara'daki büyükelçilerini Kürdistan'a gönderdiler. TC tarafından Kürdistan'a götürülüp gezdirilen elçiler, bütün mizansenlere rağmen Kürdistan gerçeğini görmekte gecikmediler. TC onları yanıltamadı. Büyükelçiler Ankara'ya döndüklerinde yaptıkları açıklamalarda, TC'nin kendilerini yanıltmaya çalıştığını ve Kürdistan'da devletin duruma hakim olmadığını açıkladılar. Gerçekten de bütün çarpıtma ve gizleme çabalarına rağmen TC, askeri açıdan Kürdistan'ı adım adım yitiriyor. Denetimi sağlayamıyor. Siyasi, ekonomik ve sosyal açıdan Kürdistan'ı çoktan yitirmiş bulunuyor.

TC'nin yaşadığı durumu özel savaş kurmayları kendi ağızlarıyla itiraf etmektedirler. Kürdistan'daki savaşta en üst düzeyde halkımıza karşı savaşan Jandarma Genel Komutanı Aydın İlter, *"Şu anda karşılaştığımız durum ülkenin bölünmesi durumudur. Coğrafya çok sarp ve PKK iyi organize olduğu için denetim sağlayamıyoruz"* gibi bir açıklamada bulunacak kadar Türk ordusunun çaresizliğini gösteriyor.

Aynı şekilde Tansu Çiller yaptığı bir açıklamada, "Ülkemiz bir uçurumun eşiğinde" diyor. Gerçekten de bu itiraflar TC'nin durumunu çok açık olarak gözler önüne seriyor. TC bir çaresizliği yaşıyor. Uçurumun kenarında hızla uçuruma kayıyor. Kurtulma çabaları daha fazla yuvarlanmasına ve bitişine neden oluyor.

Ekonomi tamamen bir enkazı andırıyor. TC savaşa kaynak bulmakta zorlanıyor. Ekonomi tamamen savaşa kaynak

Devamı 23. sayfada

"TC'nin umut bağladığı her savaş sahası şimdi kendisini en çok zorlayan alanlar durumundadır. Çokça umut bağladıkları askeri ve diplomatik sahalar şimdi TC'nin yenilgisini en çok derinleştiren alanlar durumundadır".

ARGK YAZ ATILIMINI SÜRDÜRÜYOR

Kürdistan'daki savaş Haziran ayı boyunca çok boyutlu ve şiddetli bir tarzda sürdü. TC Mart'tan bu yana sürdürdüğü operasyonları eskisi gibi sürdüremez bir konuma gelirken, askeri, siyasi ve ekonomik bütün gücünü savaşa sürdü. Uzun süreden beridir asker terhislerini durdurmak yetmedi, deniz piyadelerini dahi savaşa sürdü, emekli subayları silah altına aldı. Bunun nedeni açıktır. TC yirmisekizinci isyanı nasıl bastırdıysak, yirmidokuzuncusunu da öyle bastırırız anlayışıyla bütün gücünü, kullanarak bir seferberlik durumuyla yüklendi. Amacı tamamen bastırmaktı. "Ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" naraları altında yürüttükleri bir psikolojik savaşla da moralmen üstünlük sağlamaya çalıştılar.

Ancak hedeflerine ulaşamadılar. Gelinen aşamada TC askeri, siyasi, ekonomik ve diplomatik alanda tam bir çözülüşü ve bitişi yaşıyor. Askeri açıdan Kürdistan'da adım atamaz hale geldiler. Ordu içinde iç çelişkiler ve çatışmalar yavaş yavaş basına yansımaya başladı.

TC '94 operasyonlarını başlatırken kazanacağına dair ordusunu motive etti. Sonuç alacakları düşüncesiyle kendi aralarındaki sorunlar biraz ertelendi. Ancak operasyonlar uzadıkça ve her geçen gün sonuç almaktan çok darbe yiyeceği daha fazla açığa çıktıkça, ertelenen sorunlar tekrar su yüzüne çıktı. Gerillaların darbeleri karşısında düşmanın kayıpları arttıkça TC ordusu içinde huzursuzluk daha çok arttı. Gerillalar denetim alanını genişlettikçe ve operasyon güçlerini daha fazla imha ettikçe bu huzursuzluk ve çatışmaların daha da artarak büyüyeceğinin belirtileri Haziran ayı içerisinde görüldü.

TC'nin çok umut bağladığı koruculuk da Haziran ayı içerisinde daha çok çözülme gösterdi ve TC'nin aleyhine gelişmeleri doğurdu. Birçok alanda TC korucuların silahlarını topladı. Haziran ayı içerisinde TC'nin verdiği silahlarla birlikte gerillaya katılan korucuların olduğu düşünülürse ve Ağrı'da olduğu gibi korucuların asker öldürdüğü hatırlanırsa önümüzdeki dönemde koruculuğun TC'nin başına daha fazla bela olacağı anlaşılır.

Gerilla güçleri açısından savaşın durumuna bakılacak olursa içinde bulunduğumuz dönemin bir yaz atılımı dönemi olduğu anlaşılmaktadır. Bahardan bu yana ARGK, TC'nin geliştirdiği operasyonları karşı devrimci operasyonlar geliştirerek düşmana darbe vurdu. Bu aynı zamanda savaşın da dengelenmesi oldu. Bu süreçte gerilla güçleri gücünü büyüterek taktiklerini daha da zenginleştirdi. TC ordusu ise daha fazla dağılmayı yaşadı. Operasyonları yürütme gücünü büyük oranda yitirdi.

Gerilla kendisini Toroslara ve Karadeniz dağlarına taşırdı. Haziran ayı içerisinde sözü edilen her iki alanda da şiddetli çatışmalar yaşandı. Buralardan giderek ve metropollerde çeşitli eylemlerle Türkiye'yi daha fazla savaş alanı haline getirmenin koşullarını yarattı. Yine Koçgiri ve Gümüşhane gibi yerlerde gerilla eylemleri önümüzdeki süreçte savaşın tüm Kürdistan ve Türkiye metropollerine yayılacağını da şimdiden göstermektedir.

Haziran ayı içerisinde çok çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Operasyon güçlerinin imha edilmesinde, taburların ortadan kaldırılmasına, birkaç korucu köyünün tasfiye edilmesinden, bir kentin geçici olarak tutulmasına ve kentlerin günlerce kuşatma altına alınmasına kadar çok güçlü ve saldırı döneminin eylem çeşitleri yaşandı.

Basitten karmaşığa, doğru küçük bir alan tutmaktan giderek kilometrelerce genişletecek türden yaklaşım imkan dahiline girmiş bulunuyor. Bu da yaz atılımının kendisi olmaktadır.

Haziran ayı içerisinde yaşanan çatışmaların tamamını yayınlamak imkansız, o açıdan biz de belli başlı olanlarını yayınlayarak savaşın boyutlarını göstermeye çalıştık.

HELENA TABURU GÜNLERCE KUŞATMAYA ALINDI

Şemdinli'deki Helena taburu 14 Haziran günü gerillalarca kuşatma altına alındı. Gerillalar sürekli kuşatma çemberini daraltarak düşmana güçlü darbeler vurdular. Gerillalar kuşatmayı daralttıkça düşman güçleri mevzilendikleri tepeleri bırakarak geri çekildiler. Düşmanın bıraktığı tepelere gerillalar yerleşerek tabur binasını ve çevresini ağır silahlarla dövmeye başladılar.

Düşman güçleri Şemdinli ve Gelişim tarafından yoğun takviyeler yapmaya başladılar. Gelen takviye güçlerine de gerillalar pusu kurdular. Bunun üzerine müdahaleye gelen güçler kayıp vererek geri çekilmek zorunda kaldılar.

16 Haziran günü gerillalar kapsamlı bir hareket başlatarak kuşatmayı gittikçe daralttılar. Birçok noktada düşman güçlerine darbe vurdular. Gerillaların döşediği anti-tank mayınına çarpan bir askeri araç tahrip oldu. Araçta bulunan askerlerden ölen ve yaralananlar oldu, ancak sayısı tesbit edilemedi.

Üç gün boyunca kuşatma altına alınan Helena taburu kuşatmasında gerilla kaynaklarının tesbit ettiğine göre 35 asker öldü. Çok sayıda asker de yaralandı. Takviye güç olarak gelen askeri konvoydan 2 araç imha edildi. Tabur binası büyük oranda tahrip olurken, askerlerden bir kısmı öldü ve bir kısmı da kaçıp İran karakollarına sığındı. Gerilla güçleri söz konusu kuşatma eyleminde herhangi bir kayıp vermediler.

Düşman güçleri Şemdinli'de şunu açıkça gördüler ki, geçmişte küçük karakolları koruyamayıp boşaltıyorlardı. Bugün ise artık taburları koruyamayarak, bırakıp kaçmak zorunda kalıyorlar. TC yıllarca şu propagandayı işledi : "Gerillalar eylem yapıp ondan sonra İran ve Irak topraklarına kaçıyorlar." Oysa şimdi kendileri canlarını kurtarmak için İran'a sığınıyorlar. Sadece Şemdinli eylemi bile düşmanın psikolojik savaş amaçlı demagojilerini yerle bir etmeye yeterlidir. Bundan sonrası TC için Kürdistan daha da yaşanamaz hale gelecektir. Her zaman bir dış güce sığınma fırsatı bulamayabilirler.

İDİL GERİLLALARCA BASILDI

25 Haziran akşamı İdil gerilla güçlerince basıldı. Baskın eylemini bir gerilla birimi ile bir cephe birimi birlikte planlayarak gerçekleştirdiler. Baskında Adliye binası, Emniyet binası, bunların savunmasını yapan yüksek bir bina üzerindeki iki mevzi, polis evi, polis lojmanları, hapishane, Belediye ve şehir elektrik trafosu hedeflenerek darbelendi. Söz konusu noktalar saatlerce ağır silahlarla dövüldü. Binalarda patlamalar ve yangınlar meydana geldi.

Baskın eyleminde elimize geçen kesin sonuçlara göre 13 özel tim öldürüldü, 8'i ağır olmak üzere 15 özel tim de yaralandı. Ağır yaralanan özel timler Diyarbakır'a nakledildi.

Hapishaneye yönelik baskında da orada bulunan askerlerden kayıplar var, ancak sayıları öğrenilemedi. Yine polis lojmanlarında kayıplar var. Binalar önemli oranda hasar görürken, trafo da imha edildi.

Gerilla güçleri eylemi planladıkları gibi sonuçlandırarak geri çekildiler. Gerillalar geri çekildikten bir süre sonra, düşman güç-

leri sokağa çıkma yasağı uygulayarak, şehrin giriş ve çıkışlarını kontrol altına aldılar. Bu gelişmelerden sonra düşman güçleri şehir içinde rastgele ateş etmeye başladılar. Birçok dükkan ve mağazayı tahrip ettiler. Kızgınlığı dinmeyen düşman, halktan 400 kişiyi gözaltına aldı. Daha sonra 200'ünü serbest bıraktı. Bırakılanların bir kısmına işkence yapılarak işaret parmakları kırıldı. Düşman güçleri halka "eğer bize silah çekerseniz sizin de parmaklarınızı kırarız" dediler.

Aynı zamanda düşman güçleri günboyunca şehrin çevresindeki dağlık araziyi ve nehrin kıyısını havan ve tanklarla dövdüler.

Söz konusu eylemde gerilla güçleri kayıp vermeden geri çekildiler.

İdil eylemi düşmana küçük bir uyarıdır. Psikolojik savaş söylemiyle, gerçeğin farklı farklı şeyler olduğunun da açık bir kanıtıdır. Düşman artık Kürdistan'da kalmasının maddi zeminini gittikçe yitiriyor. Taburlarda tutunamıyor, ilçelerde tutunamıyor. Elindeki bütün gelişmiş savaş araç ve gerecine rağmen kayıp vermekten ve her geçen saniye savaşı kaybetmekten kurtulamıyor.

HAZRO'DA DÜŞMAN KAÇACAK DELİK ARADI...

Yaz atılımı çerçevesinde ARGK güçleri şehir merkezlerine yönelik kapsamlı eylemlerini sürdürürken, 27 Haziran günü Hazro şehir merkezi de kalabalık bir gerilla grubu tarafından basıldı.

Kapsamlı bir plan çerçevesinde yürütülen baskın eylemi şöyle gerçekleştirildi: Gerilla güçleri beş ayrı koldan şehre girdiler. Şehrin çevresindeki bütün çıkış ve giriş noktalarına da pusular atıldı. Baskında TC'ye ait bütün binalar hedeflendi. Bir noktada askerlere darbe vuruldu. Burada 2 asker öldü, 2 asker de yaralandı. Belediye Başkanı'nın evine bomba atıldı ve ev yandı. Bir işbirlikçiye ait ev roketlenirken, arabası da yakıldı.

PTT binası roketlerle vurularak tahrip edilirken, birçok resmi bina da hasar gördü. Tabura yönelik olarak yapılan saldırıda da bina önemli oranda hasar gördü ve birçok asker öldü, birçoğu da yaralandı. Bunların sayıları tesbit edilemedi.

Baskın eylemi planlandığı şekilde başarıyla tamamlandıktan sonra gerilla güçleri herhangi bir kayıp vermeden geri çekildiler. Gerillalar geri çekildikten sonra saklandıkları inlerinden dışarı çıkmaya başlayan düşman güçleri, etrafı rastgele taramaya başladı. Taramada halka ait bazı evler ateş alarak yanmaya başladı. Düşmanın rastgele ateş açması gerilladan duydukları korkunun ve yaşadıkları paniğin göstergesidir. Gerilla saldırılarının bundan sonra da artarak süreceğini iyi bildikleri için halka zarar vererek bunu engelleyeceklerini düşünüyorlar. Ancak yanılıyorlar, Kürdistan halkına zarar verdikçe gerilla güçleri ve Kürdistan halkı daha büyük bir öfkeyle düşmanın üzerine yürüyecek ve düşman imha olmaktan kurtulamayacaktır.

NUSAYBİN'DE KONTRALARA DARBE

23 Haziran günü Nusaybin merkezine baskın düzenleyen gerillalar giriş ve çıkışları kontrol altına aldılar. Daha sonra düşman güçleriyle girilen çatışmada 4 özel tim ve 4 korucu öldürüldü.

26 Haziran günü gerillalar tarafından Nusaybin şehir merkezinde kontralara ait bir kuyumcu dükkanı ve av malzemeleri satan 2 dükkan bombalandı. Bombaların büyük bir gürültüyle patlaması sonucu dükkanlar büyük oranda tahrip olurken, 1 kontra öldü, 2 kontra da yaralandı. Patlamalardan sonra kuyumcu dükkanında bulunan altınlar sokak ortasına saçıldı. Sokaklara saçılan altınlar halk tarafından toplandı. Bu eylem halkımızın moralini daha da yükseltirken, düşmanın psikolojik savaş demagojisinin de sonuç vermeyeceğini ortaya koydu.

Nusaybin şehir merkezinde, Mardin Eyalet Komutanıyken partiye ait paraları alıp kaçan ve düşmana sığınırak halka ve gerillaya karşı yapılan operasyonlara katılan Faysal Kut gerillalar tarafından öldürüldü. Faysal Kut'un halkımıza ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yürüttüğü hainane ve katliamcı tavır halkımızı oldukça öfkelendiriyordu. Halkımız ihanetçilere karşı öfkelidir. Onlarla savaş halindedir. Bu açıdan Faysal Kut'un öldürülmesi başta Nusaybin ve Mardin Eyaleti'ndeki halkımız olmak üzere, bütün Kürdistanlıları sevince boğdu.

Nusaybin'deki bu eylemler Nusaybinlilerin 1990'lardaki serhildanlarının yeni döneme denk düşecek şekilde yeniden gelişeceğinin ipuçlarını veriyor. Nusaybin'de artık düşmana hiç rahat olmayacak.

KAĞIZMAN'DA 13 ASKER ÖLDÜRÜLDÜ

13 Haziran günü düşman güçleri Kağızman alanında kapsamlı bir operasyon başlattı. 1994 yılının başından bu yana Serhat'ta hiç eksik olmayan operasyonlar, sürekli düşmanın ağır darbeler yemesi ve ilerleyememesinden dolayı gerilla güçleri açısından başarıyla sonuçlandı. Bu operasyonun sonuçları da farklı olmadı.

Düşman araziye çıkar çıkmaz gerilla güçleriyle karşılaştı. Sabah erken saatlerden başlayarak çatışmalar yaşandı. Bir noktada düşmana ait bir birlik gerillalarca pusuya düşürüldü. Çatışmalar akşama kadar sürdü.

Çatışmalarda 13 düşman askeri ölürken, 15 asker de yaralandı. 1 gerilla da şehit düştü.

Düşman güçlerinden bir birlik çatışmayı bırakarak kaçtı. Düşman güçleri bu birliğini soruşturmaya aldı. Alanda bulunan düşman güçlerinin morali çöküş noktasına geldi. Bunun üzerine düşman güçleri operasyonları durdurarak geri çekilmek zorunda kaldı.

Kıştan bu yana "ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" sloganlarıyla

TC'nin turizmi tamamen felç oldu

"Kürdistan'da süren savaşın Türkiye'de yaşanmaması mümkün değildir. Evleri, köyleri yakılan, göçettirilen yakınları, çocukları katledilen Kürt halkının buna tepkisiz kalması düşünülemez. Kürdistan tahrip edilirken, Türkiye'nin sorunsuz bir turizm ülkesi olması mümkün değildir. Kürdistan yaşanılamaz hale getiriliyorsa, Türkiye'de yaşanılamaz hale gelecektir."

Marmaris, Fethiye ve Fenerbahçe'de patlayan bombalar TC turizminin bitişini ilan etti. Güçlü bir etkisi olan patlamalar sonrasında TC tamamen bir şok durumunu yaşamaya başladı. Açıklama üstüne açıklama yaparak, TC'nin turizm açısından en güvenli ülkelerden biri olduğunun propagandasını yapmaya başladılar. Parayla götürdükleri gazeteci kılığındaki çıkar şebekelerine yaptırdıkları açıklamalarla TC'nin güvenli olduğunu söylediler.

Oysa gerçekler saklanamayacak kadar açıktır. Kürdistan'da süren savaşın Türkiye'de yaşanmaması mümkün değildir. Evleri, köyleri yakılan, göç ettirilen yakınları, çocukları katledilen Kürt halkının buna tepkisiz kalması düşünülemez. Kürdistan tahrip edilirken, Türkiye'nin sorunsuz bir turizm ülkesi olması mümkün değildir. Kürdistan yaşanılamaz hale getiriliyorsa, Türkiye'de yaşanılamaz hale gelecektir. Evini, yurdunu, yakınlarını kaybetmiş Kürt insanının buna tepkisiz kalması gibi bir durum olamaz.

TC yıllardır Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşın ekonomik yükünü turizmden elde ettikleri paralarla finanse ediyor. Yani Türkiye'ye turizme gidenler Kürt halkının katledilmesinde, evlerinin, köylerinin yıkılmasında, hayvanlarının öldürülmesinde, ekinlerinin yakılmasında büyük oranda pay sahibi oldular. Halkımızın öncü güçleri, 1993 yılından beri "katliamlara ortak olmayın" uyarılarında bulunmakta. Türkiye'nin turizm alanlarına konulan bombalar ardı sıra patladıkça Türkiye'ye giden turistlerin sayısında azalmalar görüldü. Rezervasyonlar iptal edilmeye başlandı. Bir taraftan bunlar yaşanırken, TC'de daha çok turist çekebilmek için her türlü yöntemi denemektedir. Örneğin hemen her gün TV program ve haberlerinde Türkiye'nin turizm açısından güvenli bir ülke olduğu, yabancıların Türkiye'de rahat ve güvenli hareket edebilecekleri yönündeki propagandaları da TC'nin turizm açısında da ne kadar sıkıştığı ve zor bir durumu yaşadığı görülmektedir.

1994 turizm mevsiminin açılmasıyla birlikte evleri yıkılan ve zorla göç ettirilen köylüler ve Kürt halkının öncü güçleri İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Marmaris'te, Fethiye'de ve daha birçok yerde bombalama eylemleri geçekleştirdiler. Her gün birkaç bomba patladı. Her ne kadar Türk basını özel savaş kurmaylarından aldığı talimatlarla bunu gizlemeye çalıştıysa da, sonuçta gizleyemediler.

Fethiye, Marmaris ve Fenerbahçe eylemleri her şeyi gün yüzüne çıkararak Türk turizminin teslim bayrağını göstermektedir.

23 Haziran günü Marmaris'in en kalabalık yerlerinden biri olan Atatürk caddesinde bir plastik çöp bidonuna konulan parça tesirli bomba patladı. Plajda güneşlenen 8 kişi yaralandı. İlk bombanın patlamasından yaklaşık 30 saniye sonra Abdi İpekçi Parkı'nda ikinci bomba patladı. Parkta kimsenin bulunmamasından dolayı ölen veya yaralanan olmadı. Yaralanan bir İngiliz ise daha sonra yaşamını yitirdi.

22 Haziran'da da Fethiye ilçesindeki Kordonboyu'nda bulunan çay bahçesinde iki ayrı masanın altına yerleştirilen bombaların patlaması sonucu 9 kişi yaralandı.

Bu patlamalardan sonra Türkiye'de bulunan turistler tatillerini yarıda keserek Türkiye'yi terk ettiler. Daha Türkiye'ye gelmemiş olan turistler rezervasyonlarını iptal ettiler. Türkiye'ye gitmek isteyen birçok kişi de gitmekten vazgeçti.

Bu olaylardan birkaç gün sonra İstanbul'un lüks semtlerinden biri olan Fenerbahçe'de yerleştirilen bombalamaların patlaması sonucu 2 polis öldü. Ölen polislerin bomba uzmanları olduğu TC tarafından açıklandı.

Bu eylemlerle ilgili olarak KURD-A'yı arayan bir kişi evleri yıkılan Kürt köylüleri adına eylemi üstlenerek şu açıklamayı yaptı: *"Bu eylemleri Kürdistan'daki köyleri yakılan, yıkılan ve göç ettirilen köylüler tarafından yapıldı. Köylerimizi bombalayan kişiler bilmelidir ki, bunların hesaplarını tek tek vereceklet. Kürdistan'daki köyler yakıldıkça, masum insanlar katledildikçe, köyler bombalandıkça, insanlar zorla göç ettirildikçe bu tür eylemlerimiz sürecektir."*

Turizmi felç olan TC, savaşa kaynak yaratmakta zorlanırken, diğer taraftan da yapılan büyük yatırımlar da boşa kaldı. Şimdi TC, turistler yerine Kürdistan'da savaşan ruh hastası kontraları bu turistik tesislere götürüyor. Ve bu turistik tesislerin güvenliği ve denetimi kontralar tarafından sağlanmakta. Artık TC'nin turizm bölgeleri savaş alanıdır. Halen Türkiye'ye gitmeyi düşünen turistlere bunları hatırlatıyoruz.

ağır bir psikolojik savaş bombardımanı altında operasyonları hızlandıran düşman güçleri, kısa sürede sonuç alacaklarını umuyorlardı. Deniz piyadeleri de dahil bütün güçlerini savaşa sürdüler, her türlü savaş araç ve gerecini kullandılar. Sonuçta ne oldu?

Sonuçta, bitiremediler, her gün darbe üstüne darbe yediler. Bu durum ayları buldu. Zaman uzadıkça kayıpları arttı. Gelinen noktada moral bozukluğu, kaçış ve dağılmayı yaşıyorlar. Önümüzdeki süreçte bu daha da hızlanacaktır.

DİYADİN'DE KORUCULAR 8 ASKERİ ÖLDÜRDÜ

23 Haziran günü Diyadin'de 8 asker öldürüldü. Ancak bu askerler gerilla güçleri tarafından değil, bizzat TC'nin beslediği ve silahlandırdığı korucular tarafından öldürüldüler.

Araziye çıkan düşman güçleri köy korucuları tarafından pusuya düşüldüler. Pusuda darbelenen askerlerden 8'i ölürken, bir o kadarı da yaralandı. Türk televizyonları bu haberi sıkıla sıkıla verdiler.

Bu olay düşman güçlerinin Kürdistan'da içinde bulunduğu paniği ve köy korucularının korkusunu göstermeye yetiyor. Bu olay da korucuların her geçen gün TC'nin başına bela olduğunu göstermektedir. Son aylarda düşmanın zorla korucolaştırdığı insanların elindeki silahları toplayarak zorla göç ettirmektedir

KAŞURİ'DE 33 DÜŞMAN ASKERİ ÖLDÜRÜLDÜ

20 Haziran günü Kaşuri alanında gerilla güçleri tarafından kapsamlı bir eylem planı yaşama geçirildi. Bu planda, Şikefta Reş Tepesi'nin imhası, Elemun ve Habur taburlarına pusu, Araç taburuna ise taciz hedefleniyordu.

Söz konusu çerçevede eylem başlatıldı. Şikefta Reş Tepesi imha edilip ele geçirildi. Bu eylemde 15 asker ve 5 çete öldürüldü. Birçok asker de yaralandı. 2 asker de gerillalar tarafından esir alındı. 2 gerilla da yaralandı. 1,60'lık havan topu, bir A6 uçaksavar, 2 kaleşnikof, 4 el telsizi, 2 gece dürbünü, 2 dürbün, 6 lav silahı, 1783 G3 mermisi, 1250 kaleşnikof mermisi, 26 G3 şarjörü, 6 kaleşnikof şarjörü, 150 A6 mermisi, 450 A4 mermisi, 1 havan roketi, 7 G-3 silahı, 1 A4 silahı (portatif), 1 MG-3 silahı ve daha birçok askeri malzeme de gerillalar tarafından kamulaştırıldı.

Planlandığı şekilde adı geçen 2 tabura yönelik pusu ve 1 tabura yönelik taciz eylemleri de gerçekleştirildi. Bu eylemlerde de düşman güçlerinden 23 asker ölürken çok sayıda asker de yaralandı. Öldürülen bu askerlerin cesetleri gerillalar tarafından görüldü. Çatışmalar yoğun olduğu için üzerlerine gidilip silahları alınamadı.

21 Haziran günü düşman güçleri sabahtan başlayarak saat 13'e kadar Elemun mıntıkasını havadan bombaladı. Bombalama esnasında gerillaların uçaksavarlarla ateş açması üzerine 1 helikopter Elemun vadisine düşürüldü.

Havadan bombalama düşman güçlerinin ruh halini gösteriyor. Gerilla eylemlerine karadan cevap veremiyorlar. Büyük darbeler yedikten sonra kara çatışmalarından kaçınıyorlar ve havadan bombalamalar yapıyorlar. Ancak bu bombalamalar sonuç almaktan oldukça uzak. Gerilla savaşı karşısında hava saldırılarının sonuç aldığı dünyada henüz görülmedi. ABD'nin Vietnam'a bıraktığı binlerce ton bomba, ABD'nin Vietnam'daki sonunu hazırladı. Şimdi TC'nin Kürdistan'daki sonu da yakınlaşıyor.

Kaşuri eylemi TC güçlerini imhayı hedefleyen bir eylemdir. TC'nin alandan sökülüp atılması için önümüzdeki dönemde bu tür eylemler daha da yoğunlaşacaktır.

ÇETELERE HAKETTİKLERİ CEVAP

Sason ve Kulp arasında bulunan çete köylerine yönelik olarak ARGK Garzan ve Amed Eyalet güçlerince ortak bir operasyon gerçekleştirildi. Eylem 17 Haziran sabahı Hergop köyüne 2 koldan baskın yapılması biçiminde başladı. Aynı anda diğer çete köylerinin etrafına da pusular atıldı. Pusu atılan köyler şunlar: Kagıtke, Cemale, Şendirik, Sıgvang ve ismi öğrenilemeyen bir köy.

Gerillalar Hergop köyüne girince Sigvang köyü çeteleri yardıma gelmeye çalıştı. Bunun üzerine köyün etrafında pusu kuran gerillalar bu köye girdiler. Diğer pusulara da çeteler girin-

ARGK HAZİRAN AYI SAVAŞ BİLANÇOSU

1994 yılının yaz hamlesine girdiğimiz bu günlerde, Haziran ayının sıcaklığında ülkemiz Kürdistan'da devrimci savaşımımız daha da tırmanarak devam etmektedir. Haklı savaşımımız karşısında faşist Türk ordusu bütün imkan ve olanaklarını, tekniğini ve emperyalistlerin desteğini de arkasına alarak insanlık dışı uygulamalarını, vahşetini daha kanlı bir düzeye vardırmıştır. Belirtildiği üzere tüm olanaklarını kirli savaşa hizmet eder konuma sokması, Kürdistan halkı ve ordusu üzerine canice gelmesi, topyekün bir savaş yürütmesine rağmen istediği sonuca ulaşamamıştır. Gerillayı imha etme amacıyla savaşa yüklenmesine rağmen, kendisi imha olmaktan kurtulamamaktadır. Tam tersine gerillayı imha etme şurada dursun gerilladan yediği darbelerle daha bir çılgına dönüp, hıncını suçsuz-savunmasız halkımızdan ülkemizin eşsiz güzelliklerinden çıkarmaktadır. Günümüzde Türk ordusu askeri olarak ordumuz karşısında savaşma yeteneğini yitirecek dereceye gelmiş, çaresiz kalmıştır. Kürdistan halkının da gerillaya gönül vermesini, topyekün savaşa seferber olmasını hazmedemeyen düşman, saldırılarını halkımız üzerinde daha da yoğunlaştırmaktadır. Yurtsever insanlarımızı arkadan kalleşçe vurmaktan çekinmeyen, insanlarımızı topluca katleden, kafalarını kesilmiş vaziyette yol kenarlarına atan, hatta cenazelerden ürküp yakarak, tanınmaz hale sokan düşmanın, bu haliyle nasıl bir ruh haline sahip olduğu rahatlıkla çıkarılabilir. Dağlık kesimlerde bu açık katliamlarını yapamayan düşman, bu kesimi de uçak ve kobralarıyla bombalayıp halkımızın can ve mal güvenliğini tehlikeye sokmakta, zarara uğratmaktadır. Attığı bu bombalar sadece halkımızın canını almak için değil, bir de ülkemizin ormanlarını, doğal güzelliklerini, köylülerimizin ekinlerini, bahçelerini tahrip etmek içindir. Bir bombayla yeşili kurutup, diğer bir bombayla ateşe vermektedir. Türk ordusu bu pratiğinden de anlaşılacağı gibi sadece insanlığa değil, tabiata da düşman olmuştur. Neredeyse her gün köylerimizi, ormanlarımızı, ekinlerimizi, çimenlerimizi yakmakta veya kurutmaktadır. "Bana yar olmayanı, size de yar etmem" mantığıyla hareket etmekte, her geçen gün suçlarını pervasızca arttırmaktadır. Savaşı, kanunlarından ve evrensel özünden boşaltmış, vahşetini çığırından çıkartmış, her yere, her şeye saldırmaktan çekinmemektedir.

Geride bıraktığımız Haziran ayı içinde, Türk ordusunun saldırılarını geri püskürten, Türk ordusunun vahşi yüzünü gösteren, maskesini düşüren, dünya-alem karşısında teşhir ettiren kurtuluş birlikleri, yoğun bir eylemlilik ve savaşı geliştirmeyle yaz hamlesini karşılamışlardır. Türk özel savaşının bütün propaganda ve karartma çabalarına rağmen bu yenilgi gizlenememiştir. Kürdistan'ın engin dağlarına doluşturduğu yüzbinlerce askerini savaştıramadığı, harekete geçiremediği, koruyamadığı ve hatta dağılmaktan kurtaramadığı için yalan-dolana başvurarak güçsüzlüğünü telafi etmektedir. Bitirdik, imha ettik, kökünü kazıdık yaygaraları koparak, göz boyayarak tükenmişliğini, bitmişliğini örtbas etmek istemektedir. Ordu içinde yaşanan huzursuzluğu, kaçışları, intiharları kamuoyuna yansıtmayarak yenilgisini saklamaktadır. Saflarında böylesine bir rahatsızlığı yaşayan Türk ordusunun yarası, ARGK'nin etkin darbeleriyle daha da derinleşmektedir. Artık gerillayı imha etme sevdasından vazgeçen düşman, bu kadar darbeleri sınırlamayı kendine esas almaktadır. Artık dünya kamuoyu karşısında gövde gösterisi yapacak mecali bile kalmayan Türk işgalci güçleri, Kürdistan'da tutunacak dalları kalmadığı için adım adım geri çekilmekte, manevra yapmaktadır. Karakolları ve garnizonlarına hapsedilen Türk ordusu her an imha olurum korkusunu, paniğini yaşamaktadır. Yardakçıları, işbirlikçileri, çeteleri bile bunu farketmiş, bu korkuyu, bu paniği onlar da yaşamaktadır. Çarpışmalarda onları yalnız bırakıp, kendilerinin can havline düşmüşlerdir. Bunu gören düşman tedbirini almak istemekte, silahlarını toplamakta ve hatta onları bile hedef almaktadır. Bu tür yaklaşımlar tarihimizde sıkça görülmüştür. Hainlerin de bunu bilerek kendilerini affettirme çabasında olduklarını her gün duymaktayız. Kısacası devrimci ordumuz bu ayda da saflarını genişletmiş, sayısal ve niteliksel olarak kendini güçlendirmiş ve muzaffer adımlarını daha da sıklaştırmıştır. Zafere yakınlaşan ARGK gerilla ordusunun, Haziran ayı içinde Türk işgalci güçlerine indirdiği darbelerin, verdiği savaşın bilançosunu -özel savaşın borazanlığını yapan Türk basının, tüm abartma ve çarpıtmalarına rağmen- basına ve kamuoyuna açıklıyoruz:

1- Bu ay içerisinde 23'ü yol kesme ve denetimi olmak üzere, toplam 584 ayrı yerde eylem yapılmış, bu eylemlerde 50'si rütbeli olmak üzere 1240 asker öldürülmüştür, 4'ü rütbeli, 234 asker de yaralanmıştır. Bu sayılara devletin gizlemesi nedeniyle çatışma ve eylemlerde ölen ve yaralananlar dahil değildir. Verilen sayılar bizzat güçlerimizce görülenlerdir. Yine 1'i çete reisi, 32'si çete yakını olmak üzere toplam 179 çete öldürülmüş, 25'i çete yakını olmak üzere 76 çete de yaralanmıştır. İşbirlikçi, ajan, kontra, polis vb. 66 kişi -bunlardan 1'i bayandır- öldürülmüş. Toplam 24 kişi de yaralanmıştır. Ayrıca çete, çete yakını, ajan, şüpheli vb. toplam 56 kişi yakalanmış, bir kısmının sorgusu yapılarak serbest bırakılmış, diğerlerinin ise soruşturması daha devam etmektedir.

2- Bu ay içerisinde 287 ARGK gerillası yaşamını yitirmiş, 100 ARGK gerillası yaralanmış, yaralılar savaş imkanları dahilinde tedaviye alınmıştır.

3- Geliştirilen eylemler sonucu 1 köy tümden ve ayrıca 10 çete silah bırakmış, bazıları göçmüştür. Silah bırakan birçok çete göç ettiği için tesbit edilememiştir. TC güçleri ise güvenliklerini sağlayamadığı 4 karakolu boşaltmış, bunlar ARGK gerillalarınca tahrip edilmiş ve bu alanlar tamamen gerillanın denetimine girmiştir.

4- Bu ay içerisinde savaşta 65 cemse, 12 panzer, 1 jip, 5 kobra, 2 tank, 1 tren, 1 uçak ve 74 özel savaş hizmetinde bulunan askeri ve sivil araç gerillalarca darbelenmiş ya da mayınlara çarparak tahrip olmuştur, kullanılamaz hale gelmiştir.

5- Gerillaların yaptığı eylemlerde Türk ordu güçlerinden 267 ferdi silah, 18 tabanca, 12 orta otomatik silah, 2 uçaksavar, 7 av tüfeği, 4 BKC silahı, 24.600 muhtelif silahlara ait mermi, 200 havan roketi, 263 roket mermisi, 4 yedek silah namlusu, 35 el bombası, 5 havan kapsülü, 4 makineli şeridi, 348 şarjör, değişik silahlara ait 214 roket, 17 el telsizi, 5 telsiz aküsü, 1 sırt telsizi, 1 telefon, 13 gündüz dürbünü, 12 gece dürbünü, 1 havan dürbünü, 1715 küçükbaş hayvan, 28 büyükbaş hayvan, 211.080.120 TL, 7200 dinar, 110 DM, 200 dolar, 3 altın ve çok sayıda askeri giyecek, yiyecek malzemesi ve silah yedek parçaları kamulaştırılmıştır. Yine bunun yanında devlete ait 3 çiftlik, 3 bina, 2 okul, 1 YSE garajı, 3 elektrik trafosu, 10 petrol kuyusu, 5 petrol boru hattı, 13 işbirlikçi-ajan evi ve daha çok sayıda tesbit edilemeyen işyeri ve binalar yakılmıştır. TC'ye milyarlarca zarar verdirtilmiştir.

1 Temmuz 1994
ARGK-BOTAN BASIN BÜROSU

ce, gerillalarca vuruldular.

Sabah saat 6'da başlayan operasyon ve çatışmalar saat 11'de sonuçlandı. Operasyonda toplam 29 çete ve yakını gerillalarca öldürüldü. 2 çete de gözaltına alındı. Eylemde 5 kalaşnikof, 2 G3 silahı, bunlara ait şarjör, 1 dürbün, 3 av tüfeği ve çok sayıda lojistik malzemesi gerillalar tarafından kamulaştırıldı.

Eylem devam ederken düşman güçleri helikopterlerle müdahale ederek alanı bombaladı. Bu çatışmalarda 1 gerilla şehit düşerken, 2 gerilla da yaralandı. Çatışmalarda çok sayıda asker de öldü.

Görüldüğü gibi, yıllardır halkımızın kanına giren, halkımızın kanı karşılığında TC'den para alan hain çetelere Kürdistan'da artık yaşam şansı kalmamıştır. TC artık Kürdistan'da kendisini dahi koruyamıyor ki, çeteleri de koruyabilsin. Halkımızın her türlü değerine saldıran bu hainlerin halkımızın ortak iradesine teslim olmaktan ve af dilemekten başka çareleri kalmamıştır. Aksi halde durumları bugünkünden daha kötü olacaktır. Gerilla güçleri ve halkımız artık onlara karşı daha acımasız olacaklardır.

Gerilla güçlerinin gerçekleştirdiği bu devrimci operasyonlara da dayanarak şunu söyleyebiliriz: Alanlar artık gerillanın denetimine giriyor. Gerillanın denetim alanında da çeteciliğin yaşanması mümkün değil. Halkımıza karşı oluşturulan Hamidiye Alayları artık halkımızın bağrından sökülüp atılacaktır.

ULUDERE'DE 1 YÜZBAŞI VE 81 ASKER ÖLDÜRÜLDÜ

Uludere'nin Kela Meme alanında düşman, operasyon güçlerini 25 Haziran günü geri çekerken, gerillalarca halindeyken arkadan vuruldular. Bunun üzerine çatışmalar başladı. Çatışmalar 26 Haziran günü de devam etti. Dağda bulunan hakim tepeler gerillalarca ele geçirildi.

Çatışmalar daha çok Hilal ve Mijin köyleri çevresinde yoğunlaştı. Çatışmalar sürerken düşman güçlerini Uludere'den ve Şenaba'dan takviye etmeye çalıştı. Kaybettiği hakim noktaları tekrar ele geçirmek isteyen düşman güçleri, gerillalar tarafından püskürtüldüler. Çatışmalarda 1'i yüzbaşı, 1'i astsubay ve 1'i de astsubay başçavuş olmak üzere toplam 81 düşman askeri gerillalarca öldürüldü. Yüzbaşının ismi Erol Küçük'tür, cenazesi ve tabancası gerillalarca ele geçirildi. Başka bir noktada da bir başçavuş mayına bastı. Başçavuş ölürken yanında bulunan 3 asker de yaralandı. Sabahın erken saatlerinde başlayan çatışmalar akşama kadar devam etti. Akşam üzeri düşman güçleri alanı terk etti. Düşman geri çekilirken gerilla güçleri arkadan tekrar vurdular. Ancak düşmanın kayıpları öğrenilemedi.

Çatışmalar boyunca gerilla güçleri arazide hareketli bir biçimde çatışmaya devam ettiler. Çatışmalarda 1 gerilla şehit düşerken, 4 gerilla da yaralandı.

Bu eylemde çok sayıda askeri malzeme gerilla güçlerince kamulaştırıldı.

HADEP KONGRESİNDE ZAFER ÖZLEMİ

DEP'in Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmasından üç gün önce kurulan HADEP 1. Olağan Kongresi 26 Haziran günü Ankara Atatürk Spor Salonu'nda gerçekleştirildi. Kongreye 15.000 dolayında yurtsever ve aydın katıldı.

Kurultay salonu yeşil, sarı, kırmızı bayraklarla ve devrim şehitlerinin portrelerinin yer aldığı afişlerle donatılmıştı. Bunca saldırılara ve katliamlara rağmen HADEP kongresine katılan insanların sayısında çok büyük bir artış vardı. Coşku had safhadaydı. Salonu inleten kitle hep bir ağızdan "Şehit namırın, Yaşasın halkların kardeşliği, Gerilla vuruyor Kürdistan'ı kuruyor, Bıji Serok Apo, Bıji Kurdistan" sloganlarıyla, Ankara'nın ortasında TC'ye, yaptığı zulüm ve katliamın sonuçsuz kalacağının ve kazanacak olanın Kürdistan halkı olacağının mesajını veriyorlardı.

Tam bir demokrasi şölenine dönüşen kongrede Murat Bozlak genel başkanlığa getirildi. Genel başkan seçilmesinden sonra bir konuşma yapan Bozlak, "Düşüncenin suç sayıldığı bir ülkede demokrasiden sözedilemez" dedi.

Kongreye cezaevinde bulunan DEP'in Genel Başkanı Hatip Dicle ile milletvekilleri Ahmet Türk, Leyla Zana, Sırrı Sakık ve Orhan Doğan'ın kongreye gönderdikleri mesaj okununca kitle büyük bir coşkuyla ayakta alkışladı. Avrupa'ya çıkmak zorunda kalan Mahmut Kılınç, Remzi Kartal, Ali Yiğit, Nizamettin Toğuç, Zübeyir Aydar ve Naif Güneş'in kurultaya gönderdikleri mesaj da kitle tarafından coşkuyla alkışlandı.

Kurultaya birçok kişi ve çevre de kutlama mesajları gönderdi. Kutlama mesajı gönderenlerden, TC Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın, Kültür Bakanı Fikri Sağlar, Devlet Bakanı İbrahim Tez, Devlet Bakanı Ali Şevki Erek ve CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın isimleri okunduğunda,kitle tarafından yuhalandılar. Kitlelerin bu tavrı şu gerçeği açığa çıkardı: Günümüzde artık halkların katliamına adı karışanların kendisini gizleyip demokrasi havarisi kesilmesi mümkün değil. Halkımız artık dostlarını da, düşmanlarını da iyi tanıyor.

Kongre salonuna Türk bayrağı asılmak istenince kitleler büyük tepki gösterdiler. Sloganlar birbirini izledi. Bunun üzerine bayrak asılmadı. Bu, kitlelerimizin siyasal bilinçlenme düzeyinin de bir göstergesidir. Çünkü, bugüne kadar demokrasi mücadelesi veren (milletvekili dahil) onlarca insanı katletmiş, binlercesini tutuklamış, aydınlara yaşam hakkı tanımayan, parti kapatan, milletvekillerini apar-topar

"Artık Kürt halkının özgürleşmeye ve demokrasiye yakın olduğunu görmemek körlük olur. Baskılar, işkenceler, soykırımlar bunu engelleyemez. Ve TC ne kadar baskıcı olursa olsun, Kürt halkına ait ne kadar değere saldırırsa saldırsın, Kürt halkı özgürlük mücadelesiyle kendini ifade edecek yeni araçlar bulmakta güçlük çekmeyecektir."

gözaltına alan, ekinleri yakan, köyleri yıkıp-yakan bir gücün bayrağını asmak, bu uygulamaları onaylamak anlamına geliyordu. Ve Kürt halkı bunları onaylamak gibi bir tavrı asla kabul edemezdi, etmedi de.

HADEP kongresinden bir gün önce Almanya'nın Frankfurt kentinde yüzbinlerce Kürt "Kürdistan'a yürüdü", bir gün sonra ise Kürt halkı Ankara'nın merkezine yürüdü. Artık Kürt halkının özgürleşmeye ve demokrasiye yakın olduğunu görmemek körlük olur. Baskılar, işkenceler, soykırımlar bunu engelleyemez. Ve TC ne kadar baskıcı olursa olsun, Kürt halkına ait ne kadar değere saldırırsa saldırsın, Kürt halkı özgürlük mücadelesiyle kendini ifade edecek yeni araçlar bulmakta güçlük çekmeyecektir.

Kurultay sonrası HADEP'e dava açılması da sonucu değiştirmeyecektir. Frankfurt'ta yüzbinlerin yürüyüşü ve HADEP kongresi yeni serhildanlar döneminin belirtisidir. Kürt halkı gerisini getirecektir. Büyük yürüyüşe kadar...

ŞIRNAK-ULUDERE YOLUNDA 32 DÜŞMAN ASKERİ ÖLDÜRÜLDÜ

29 Haziran günü Şırnak-Uludere yoluna gerillalarca döşenen mayına düşman askeri taşıyan bir otobüsün çarpması sonucu otobüs tamamen imha oldu. Olayda 32 asker öldü, 8 asker de yaralandı. Bu olay düşman güçlerinin artık Kürdistan'ın yollarından rahat rahat geçemeyeceklerinin göstergesidir.

BİNGÖL'DE 9 ASKER ÖLDÜ

18 Haziran günü Bingöl'ün Düzağaç Mahallesi'nde bulunan komando alayı, polis ve özel tim lojmanları ile polis noktaları gerillalarca havan topu ise dövüldü. Patlamalardan sonra düşman güçleri rastgele sağa sola ateş etmeye başladılar. Tam bir panik ve karışıklığı yaşayan düşman güçleri birbirleriyle çatışmaya başladılar. Bu çatışmalarda 9 düşman askeri öldü, birçok asker de yaralandı.

GEVAŞ'TA PUSU: 31 ASKER ÖLDÜ

25 Haziran günü Gevaş Exdi karakoluna giden bir düşman konvoyu gerillalarca pusuya düşürüldü. Konvoyda bulunan 2 cemse tamamen imha edildi. Burada askerler üzerinden 1 MG3 silahı, 60 mermi, 2 G3 silahı gerillalarca kamulaştırıldı. Düşman bu eylemde 11 kayıp verirken1 gerilla da şehit düştü.

Pusu sonrası devam eden çatışma akşama kadar aralıksız sürdü. Düşman farklı iki noktada daha pusuya düşürüldü. Bu pusulama eylemlerinde 20 asker öldü, birçok asker de yaralandı.

Daha sonra düşman güçleri operasyon başlatarak stratejik noktaları tutarak burayı mayınladılar. Operasyondan dönen 1 askeri cemse devrildi. 3 subay ve 10 asker bu olayda yaralandı.

KÜRDİSTAN HALKI SINIRLARI TANIMIYOR

Türk sömürgeciliği Kürdistan'da bütün canlılara karşı savaş açmış durumda. Ülkemizde ormanlar yakılmakta, hayvanlar öldürülmekte, kirli savaş tümüyle doğayı ve insanlığı hedeflemiştir. Kürdistan'da geliştirilen köy boşaltmalar ve yakmalara şimdi daha sistematik bir biçimde göç ettirilme politikası eklenmiştir.

Son 1,5 aylık süre içinde Güney Kürdistan'a 25 bin dolayında insanımız göç etti. Göçler daha çok Uludere, Silopi, Gabar ve Cudi alanlarından olmaktadır. Ayrıca hemen hemen her gün sınırlı sayıda da olsa bu göç etmeler devam etmektedir. Yine bu göçün gittikçe kapsamlılaştığı, Cizre, Nusaybin ve Diyarbakır'ın kırsal kesiminden de göçlerin olduğu öğrenildi.

Bu son göç olayı geçmişten beri var olan göç etmelerden farklı olup, Kuzey Kürtlerinin Güney Kürtleriyle birleşme ve halkımızın düşmanları tarafından çizilen sınırları tanımama anlamına da gelmektedir. Gerilla komutanlıkları bu konuda yaptıkları değerlendirmelerde; "biz tek bir insanımızın kendi yerleşik topraklarını terk etmesinden yana değiliz. Hatta bu göç başladığında bu göçü durdurma yönünde girişimlerimiz de oldu. Fakat düşmanın operasyon, katliam ve işkenceleri halkımızı çok zor durumlarda bıraktığından dolayı bizler de bu göçe onay verdik. Güney Kürdistan da bizim ülkemizdir, bizim orada da çalışmalarımız bulunmaktadır. Aynı zamanda göç eden bu insanlarımız Güney devriminin zeminini de oluşturmaktadır." denilmektedir.

Şu anda Zaxo'nun merkezinde yaklaşık 200 kişi açlık grevindedir. 20 günü aşkındır süren grev, Kürdistan'daki katliamların, köy bombalamalarının ve göçün, dünya kamuoyuna duyurulması amacını taşımaktadır. Grev komitesinin yaptığı açıklamalarda, "dünya kamuoyu bir balina veya bir kedi öldüğünde tepkilerini haftalarca, aylarca dile getirebilirken, başta bu göç olmak üzere, Kürdistan'daki katliamlara karşı oldukça duyarsız kalmaktadır. İnsanlarımızın durumu oldukça iyidir. Güney'deki insanlarımız bize her türlü katkıyı sunmaktalar, yoğun bir ziyaret var. Fakat bu konuda hümaniter kuruluşlar, yabancı kamuoyu hiçbir şey olmamış gibi duyarsız kalmaktadırlar. Biz şuna inanıyoruz, kurtuluşumuz, ve özgürlüğümüz bizim elimizdedir. Biz kendi öz gücümüzle düşmanı yerle bir edeceğiz ve dünya kamuoyuna da haklı mücadelemizi ve savaşımızı göstereceğiz" denilmektedir.

TERÖRİST KİM?

Kendisine dayatılan ulusal imhayı durdurmak için canını ortaya koyan, her türlü acıyı göğüsleyen, en değerli evlatlarını şehit veren, ülkesi parçalanan, dili yasaklanan, kendisine her türlü ölüm layık görülen bir halk mı? Yoksa, 15 yaşındaki bir Kürt gencini sokak ortasında arkadan kurşunlayarak katleden Alman devleti mi?

30 Haziran akşamı Alman devleti Kürt halkına karşı yeni bir suç daha işledi. Frankfurt'ta yapılan ve 150 binin üzerinde Kürt insanının katıldığı "Kürdistan'a Yürüyüş" eyleminden sadece 6 gün sonra Alman polisi terörist yöntemlerle Halim DENER isimli Kürt gencini sırtından kurşunlayarak katletti.

Soruyoruz: Terörist kim?

Özgürlüğü için ayağa kalkan ve insanlaşmayı yaşayan 30 milyonluk bir halk mı?

Yoksa bütün yasalarını hiçe sayarak bir halkın derneklerini ve kurumlarını yasaklayan Alman devleti mi?

Terörist kim?

Kendisine dayatılan ulusal imhayı durdurmak için canını ortaya koyan, her türlü acıyı göğüsleyen, en değerli evlatlarını şehit veren, ülkesi parçalanan, dili yasaklanan, kendisine her türlü ölüm layık görülen bir halk mı?

Yoksa, bu halkı katletmesi için terörist TC'ye tanklarını, toplarını, silahlarını, kısaca her türlü desteği vererek katliamlara ortak olan Almanya mı?

Terörist kim?

Dünyadaki her ulus gibi bayrağını kendi ülkesinde dalgalandırmak için demokratik direnme hakkını kullanan Kürt halkı mı?

Yoksa, Kürt halkının ulusal bayrağını yasaklayacak kadar haddini bilmez Alman devleti mi?

Terörist kim?

Boynunu bıçağa uzatmamak için çırpınan Kürt halkı mı?

Yoksa, 15 yaşındaki bir Kürt gencini sokak ortasında arkadan kurşunlayarak katleden Alman devleti mi?

Bu soruların cevabını Alman Başbakanı Helmut Kohl veriyor. Kohl bir açıklamasında, "Türkiye'deki demokrasinin Almanya'daki demokrasiden farkı yoktur" diyor.

TC demokrasisinin, halklara karşı yapılan soykırım ve katliamların demokrasisi, Kürt halkının defalarca katliamdan geçirmenin demokrasisi olduğu biliniyor. Tansu Çiller bir açıklamasında, "Türkiye demokratik bir ülkedir, biz demokrasi için Kore'ye, Somali'ye ve Bosna'ya asker göndererek bunu kanıtladık" diyor. TC'nin demokrasi ölçütü budur. Bu, militarist demokrasi anlayışı ve faşizmin ta kendisidir. Bu, Mustafa Kemal demokrasisidir.

Almanya'nın demokrasisi de Hitler demokrasisidir. Halkları gaz odalarında yakmanın demokrasisidir. 30 milyon insanın kanına giren bir demokrasidir. Almanya halklara karşı uyguladığı katliamları şimdi Kürt halkına karşı işliyor. Ve bu katliamların adını da demokrasi (!) koyuyorlar.

Bu açıdan Kohl'ün, "Türkiye'de demokrasinin Almanya'daki demokrasiden farkı yoktur" söylemi bizce de doğrudur. İkisi de halklara karşı olan demokrasinin tarihidir.

Tarihte Hitler ve Mustafa Kemal arasındaki ilişkiler de biliniyor. Hitler'in Mustafa Kemal'e, "öğretmenim" dediğini tarih yazıyor. Tarih, Alman generallerinin Türkleri eğiterek Kürdistan'a gönderdiklerini de yazıyor.

Bu Alman devletinin Kürtlere karşı sistemli olarak suç işleme politikasının bir parçasıdır. Alman polisi olaya kaza süsü vermesine ve olayın üstünü örtmeye çalışmasına rağmen, gerçekler ortadadır. Bu sıradan bir kaza olayı değildir. Alman devletinin Kürt halkına karşı içine girdiği politik tutumun devamı olarak gelişmiştir. Alman devletinin TC'ye her türlü yardımı yaptığı yetmiyormuş gibi, bir de Almanya'da halkımıza karşı suç üstüne suç işliyor.

1993 yılından bu yana Alman devletinin halkımıza karşı işlediği suçların haddi hesabı yok. 1993 Kasım'ında halkımıza ait ne kadar değer varsa hepsine karşı birden toplu olarak saldırıya geçti. Kürt halkına ait derneklerin ve kurumların kapılarını kırarak her türlü materyale ve değerlerimize el koydu. Derneklerde bulunan kitaplarımızı ve yayınlarımızı Hitler'in yaptığı gibi toplayıp götürdü. Derneklerimizin kapısına kilit vurdu. İçerdeki eşyaları kırıp döktü, talan etti. Kendi yasalarını hiçe sayarak her türlü değerimizi yasakladı. Halkımızın en değerli varlıkları olan PKK ve ERNK'yi yasakladı.

Almanya böyle bir tavrı sergilerken o dönemde halkımıza ve öncü gücü olan PKK'ye karşı geliştirilen uluslararası komplonun vurucu gücü olmak gibi bir rol üstlenmişti. Bu rolünü bugün de sürdürüyor. Kürt halkının mücadelesini sınırlandırmak ve "Türk demokrasisi" içinde Kürt sorununa çözüm bulmak amacıyla, halkımıza karşı baskıcı ve karanlık bir uygulamanın içinde bulunuyor. Hem de bunu sadece Almanya'da da yapmıyor. Diğer Avrupa devletlerine de yaptırmaya çalışıyor. TC'ye her türlü desteği sunuyor. Bunların da yetmeyeceğini görünce, Güney Kürdistan'daki KDP-YNK çatışmasında direkt rol oynuyor. Bu çatışmaların Almanya ile direkt bağlantısı var. Amacı Güney Kürdistan'da ulusal kurtuluşçu gelişmeleri zayıflatmak ve PKK'yi o alandan tasfiye etmektir.

Almanya, bütün bunlar yetmiyormuş gibi, şimdi de Kürt yurtseverlerini sokak ortasında kurşunlayarak katlediyor. Ardından da yalan ve demagojilerle olayı çarpıtmaya çalışıyor.

Almanya PKK'ye öfke duyuyor. Çünkü PKK Kürt gençlerini Almanya'nın batağından kurtarıp insanlaştırıyor. Kürt halkını insanlaştırıyor. Yüceltiyor. Bunun için PKK'ye öfkelidirler. PKK yaşamının, direnişinin emperyalizmin çirkef yaşamına alternatif olduğunu görüyorlar ve öfkeleniyorlar. Dünyanın en çok yitirilmiş bir halkını muhteşem bir şekilde ayağa kaldıran bir hareket, emperyalistleri telaşlandırıyor. Hele bir de Ortadoğu'da bu temelde gelişecek yeni bir Ekim devrimi bir alternatif olarak emperyalist düzeni zorlayacaktır. Telaşları ve endişeleri bundandır. Saldırganlıkları bundandır. Terörizme bunun için başvuruyorlar.

Ancak faydasız. Kürt halkı ölümde yaşamı yaratmış bir halktır. Katliamlar ve saldırılar Kürt halkının mücadelesini daha da büyütmüş, öfkesini arttırmış ve intikam duygusunu bilemiştir.

Almanya Kürt halkını iyi tanıyor. Almanya'nın bugüne kadar halkımıza karşı içine girdiği her saldırgan tutum hakettiği cevabı fazlasıyla almıştır. Bundan sonra da almaya devam edecektir.

Alman devletinin her türlü saldırısına rağmen halkımız Frankfurt'ta tarihi bir yürüyüşe imzasını attı. Yasakların üzerinden yürüdü. Bütün dünya Frankfurt yürüyüşüne bakarak kimin terörist olduğunu gördü. Çoluğuyla, çocuğuyla, kadınıyla, erkeğiyle, yaşlısıyla, bebeğiyle yürüyen yüzbinler "Terörist Türkiye ve Terörist Almanya" diye slogan attılar.

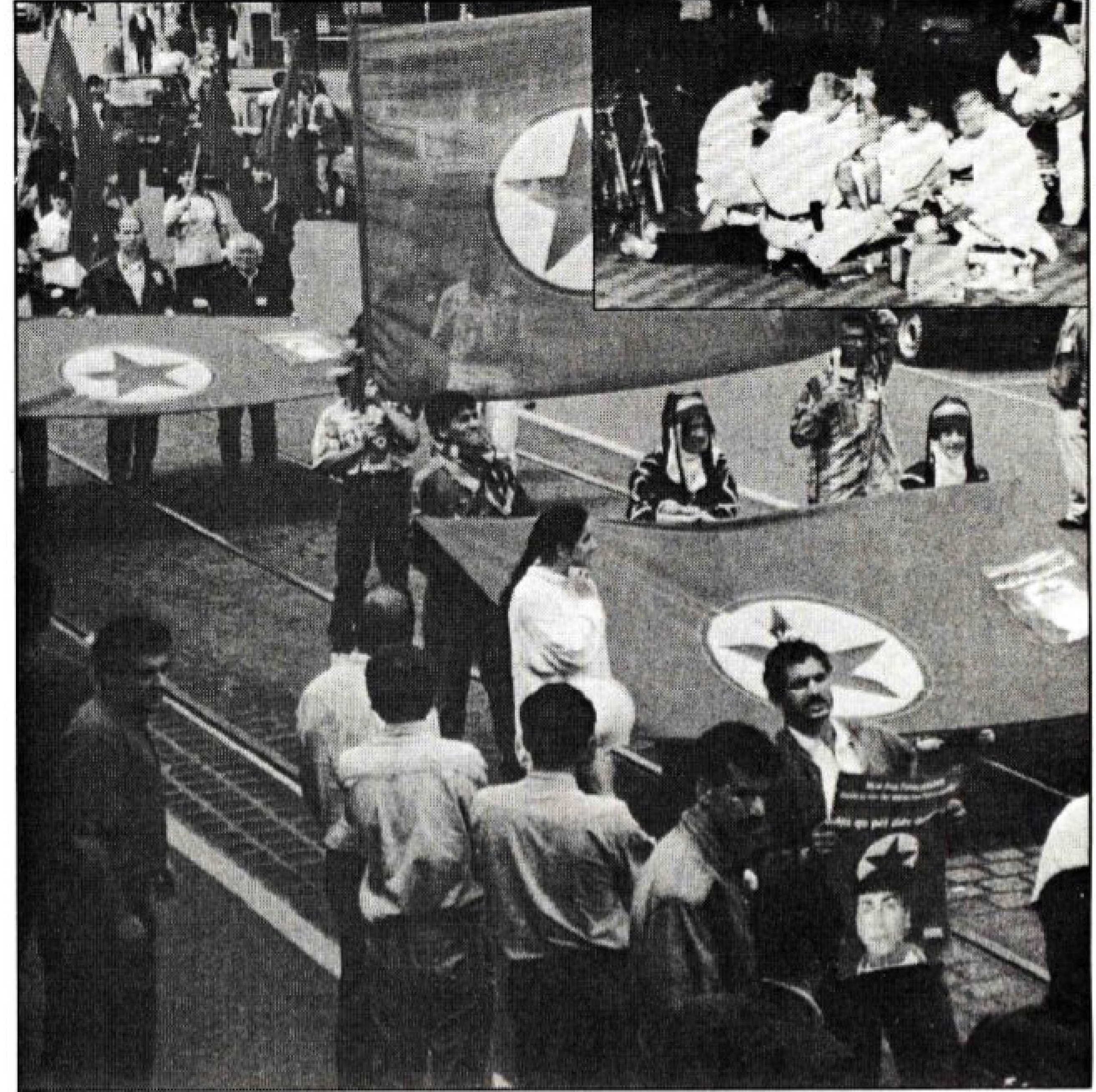
Bunu hazmedemeyen faşist Alman devleti Halim DENER yoldaşımızı katletti. Bununla amacına ulaşacağını düşünüyorsa yanılıyor. Nitekim yaşanan gelişmeler ve halkımızın yükselttiği demokratik tepki amacına ulaşamayacaklarını gösterdi. Hürriyet gazetesi "Şırnak'a çevirdiler" diye manşet attı. Bu şehitlerimize bağlılığımızın bir gereğidir. Kanımızın aktığı her yeri bir direniş kalesi haline getireceğiz. Şehitlerimize bağlılığımızın gereği budur.

Halim DENER yoldaş ölmedi, o mücadelemizde yaşıyor. Şahadeti mücadelemiz için bir kilometre taşı olacaktır. Avrupa'daki Kürdistanlıları ruhta, düşüncede ve bilinçte ülkeye daha fazla bağlayacaktır.

Sonuç olarak diyoruz ki, Halim yoldaşı katleden Alman devleti, Kürt halkına karşı işlediği suçlardan dolayı özür dilemelidir. Halkımızın azılı düşmanlarından olan faşist Kanther ve faşist Kinkel derhal istifa etmelidirler. Halkımız, suçlulardan ve katillerden er veya geç hesap soracaktır. Katiller döktükleri kanda boğulacaklardır.

Bu olay halkımızı birbirine daha fazla kenetleyecek ve şehitlere bağlılığını daha da pekiştirecektir. Yüce halkımız Halim yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği olarak Kürdistan'a yürüyüşünü derinleştirecektir.

Hiçbir faşist ve terörist saldırı mücadelemizi engelleyemeyecektir. Kazanan halkımız ve öncü gücü PKK, kaybeden faşist TC, emperyalizm ve her türden gericilik olmaktadır. Başkan APO'nun önderliğinde zafer yakındır.

Yiğit Kürdistanlılar, duyarlı ve dost Alman halkı!

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, tarihi bir aşamayı, kurtuluş sürecini yaşıyor. İç ve dış dengeler açısından siyasi durumun Kürtler için çok elverişli olduğu ve PKK öncülüğünün halkımızı örgütsel, askeri ve diplomatik alanda hızla özgürlüğe taşıdığı kesindir. Bunun için TC, ağır ve içinden çıkılmaz bir bunalımı yaşarken, dış desteklerle ayakta kalmaya çalışıyor.

Bütün devletleşme tarihi boyunca iç dinamiklerinden daha çok, dış dengelere dayanarak ve başka halkların yarattıklarını gasp ederek varlığını devam ettirebilen sömürgeci Türk devleti, günümüzde de dışarıdan nefes alarak kendini yürütmeye ve kurtarmaya çalışıyor. Bu çabasında en büyük desteği 150 yıldır Almanya'dan görüyor.

İkinci Dünya Savaşı'nın yenilen gücü Almanya, Ortadoğu coğrafyasında dengeler yeniden oluşturulmaya çalışılırken, dünyanın bu hassas ama politik üstünlük ve ekonomik güç veren coğrafyasında pay almak istiyor. Yeni geliştirdiği "İslam" siyaseti ile bunu hızla gerçekleştirmeye çalışıyor. İran ve Cezayir'le ittifaklar kuruyor. İran istihbaratının eğitme faaliyetinin yanında, Saddam'ı Batı'ya afettirme pratiğini sergiliyor. Bütün bunları da TC ile birlikte yapmaya çalışıyor.

Ancak, Almanya'ya, bütün bunları yaparken; ne tarihi ne de güncel gerçekler, Kürt jenosidine suç ortaklığı yapma ve Kürtler üzerinde estirilen devlet terörünün destekçisi olma hakkını vermiyor. Bu anlamda Almanya, halkımıza ve halkımızın öncüsü PKK'ye, yine yürütülen özgürlük mücadelesine karşı aldığı tutumla Kürtlere düşmanlık yapan bir konumdadır.

Almanya kendini görmeden hiç kimseye "terörist" diyemez. Almanya'nın geçmişte ve günümüzde, insanlığa çektirdiği acı ve uyguladığı terör hiç kimse için bilinmez değildir. Kürdistan'ı yakıp-yıkan, milyonlarca Kürdü yerinden yurdundan göçettiren, Kürt soykırımı uygulayan, kontra cinayetleri işleyen TC ile Almanya suç ortaklığı yapmaktadır. Alman silahları ve panzerleri Kürtlere karşı kullanılıyor. TC'yi ekonomik, siyasi, askeri ve moral açıdan destekliyor. Böylece Kürt soykırımının birinci dereceden sorumlusudur. Terörist olan, bir halkı ve kurtuluş mücadelesini yok etmek isteyen TC'dir. Almanya, Türk devletini destekleme ve korumada ısarlıdır. Bu suçta ısrardır.

Bunun bir devamı olarak Almanya, mücadelemize karşı Avrupa'da Kürt düşmanlığının başını çekmiştir. Özellikle 1993 yılından başlayarak, İçişleri Bakanı Kanther'in şahsında ve pratiğinde somutlaşan düşmanlık ve yapılan haksız propaganda sonucu Alman polisi Hannover şehrinde **Halim Dener** isimli bir sempatizanımızı sırtından vurarak katletmiştir. 16 yaşındaki gencin kanına girmiştir. Bize, yalan ve demagojiyle "terörist" suçlamasında bulunanlar, teröre ve TC'nin Kürdistan'da uyguladığı yöntemlere benzer tarzda kontra pratiğine başvurmuşlardır.

Yurtsever halkımız!

Bize bugüne kadar "terörist" diyordu. Ama daha dün 150 bin kişinin Frankfurt'ta bu "terör" suçlamasını Kanther'in çirkin yüzüne fırlatıp attığı büyük yürüyüşün ardından bu cinayetin işlenmesi dikkat çekicidir. Suçüstü yakalanan Kanther, kan dökerek büyük gelişmeyi gölgelemeye çalışmaktadır.

Kürt halkı ve demokratik kamuoyunun, Kürt dostları ve Alman halkının eli, Alman devletinin yakasındadır. Suç işleyenler hesabını vermelidirler. Hesabı sorulmalıdır, sorulacaktır.

ERNK Avrupa Örgütü

04. 07. 1994

Halim DENER'in katledilmesine ilişkin açıklamalar

"Gece yarısıydı. Polisle Halim arasında boğuşma başladı. Fakat boğuşma bittikten sonra polis ateş etti. Halim koşuyordu. Karanlık olduğu için mesafeyi tam olarak kestiremedim. Ama Halim koşarken bir taraftan da bağırıyordu. 5-10 metre gittikten sonra demir parmaklıklara tutunarak yığıldı. Kan içinde kalmıştı."

(Görgü tanığı Stefan Pritz'in anlatımı)

Polis açıklaması

Polis açıklamaları yakından izlendiğinde çelişkili ve birbirinden farklı 3 açıklamanın olduğu görülecektir:

1- "Birden tabancamın olay sırasında kabından yere düşmüş olduğunu farkettim. Tam bu anda genç çocuk kendini kuşatmadan kurtardı. Ben yerden tabancayı alırken sersemledim. Bu arada tabancadan ateş açıldı ve 16 yaşındaki gence az bir mesafeden arkadan isabet etti."

2- Sonradan iptal edilen bir başka açıklamada şöyle bir görüş yer almaktadır: "... bu sırada dövüş çıkmış ve bu dövüş esnasında açıklanamayan bir nedenden dolayı ateş açılmış ve 16 yaşındakinin göğsüne isabet etmiştir. Genç çocuk ilkin kaçmış, fakat kısa bir süre sonra düşmüştür."

3- DPA adlı ajansın bir açıklamasında şu görüşlere yer verilmektedir: "Polis memurunun açıklamasına göre, tabancasının kabında olmadığının ve yere düşmüş olduğunun birden farkına varmış. Tabancayı alıp yerine koyarken ateş açılmış ve gencin göğsüne isabet etmiştir."

Başka bir polis açıklamasında ise "Kurbanın elinde duman izlerinin bulunduğu ve 10-15 cm'lik bir mesafeden isabet aldığı" belirtilmektedir.

Sürekli değiştirilen açıklamalar şu soruları sormayı gerektiriyor

-Polis güçleri neyi saklıyorlar?

-Neden alelacele kamuoyuna polis memurunun şok altında olduğunu açıkladılar?

-Neden bu kadar büyük bir acele ile polis memuruna suçlu konumundan kurban konumuna soyundurdular?

-Bir polis memurunun tabancası nasıl oluyor da ufak bir "sürtüşme" esnasında kendi kendine patlayabiliyor?

-Polis, neden olayın oluş şekli hakkındaki inceleme ve araştırma sonuçlarını beklemeden, kendi açıklamalarında baştan itibaren diretti? Neden olaya başından itibaren kaza süsü verdi?

Görgü tanıklarının açıklamaları

Olaya tanık olan 5 şahit bulunmaktadır. Bunlardan biri Alman Stefan Pritz'dir.

25 yaşındaki Stefan Pritz isimli Alman genci, basına olayı şöyle anlattı: "Gece yarısıydı. Polisle Halim arasında boğuşma başladı. Fakat boğuşma bittikten sonra polis ateş etti. Halim koşuyordu. Karanlık olduğu için mesafeyi tam olarak kestiremedim. Ama Halim koşarken bir taraftan da bağırıyordu. 5-10 metre gittikten sonra demir parmaklıklara tutunarak yığıldı. Kan içinde kalmıştı. Halim, arkadaşlarının kaçtığı tarafa doğru koşmak istiyordu. Olaydan 6-7 dakika sonra ambulans geldi. Ama alana girişi bulamadığı için epey dolanmak durumunda kaldı. Sonra diğer polis arabaları geldi. Vuran polisi alıp gittiler ve alanda incelemelerde bulundular. Sanırım boş kovan arıyorlardı. Arayanların hepsi sivildi. Polisler Halim'i yakalamak istemiyordu. Çünkü, eğer bunu istemiş olsalardı buna imkan vardı. İnfaz yapmak için geldikleri belliydi. Özel timin o saatte orada ne işi vardı. Hem bu tür afiş yapıştırmalara özel timler bakmaz ki. Halim DENER ile beraber afiş yapan arkadaşlarına olayın bir kaza sonucu geliştiği yönünde ifade vermeleri dayatıldı."

Olay esnasında Halim DENER ile birlikte afişleme yapan 17 yaşındaki bir Kürt genci, basına yaptığı açıklamalarda, "Ateş açıldığında polis, Halim'in arkasından koşuyordu. Aralarında 5-6 metre vardı" dedi. Afişlemeye katılmayan bir tanık da, polisin Halim'in arkasından koştuğunu ve bu esnada ateş açtığını belirtmektedir.

3 şahit de, polisin öne sürdüğü gibi, Halim ile polis arasında dövüş, soruşturma, kuşatma vb. olayların yaşanmadığını, polisin Halim'i yakalarken yere düştünü yolundaki açıklamaların doğru olmadığını belirtmektedirler.

KATLİAM ALMAN BASININDA

-"Kürtler, suçu İçişleri Bakanı Kanther'de buluyorlar."

Hannoversche Allgemeine Zeitung, 2.7.1994

-"Şahit: Kürt kaçarken vuruldu. Hannover polisine suçlama sertleşti."

Die Tageszeitung, 4.7.1994

-"Politikacılar bir Kürdün ölümünden sonra sonuçları bekliyorlar."

Express, 4.7.1994

-"Düşman olgusunun olduğu yerde silahlar kolay patlamaya başlar. Halim Dener adlı Kürdün Hannover'deki infazı, Alman devletinin Türkiye politikasını sorguluyor...

Herzog görevinin başında, Kürt öldü!"

Junge Welt, 4.7.1994

-Aydınlatma bu sefer de yapılmayacaktır. Yapılan araştırmalarda polisin ne kadar kasıtlı ateş ettiği önem taşımayacaktır...

Sorun sadece Alman ölüm mangası ve "Bullen"ler (polisler) değil, birçok yerde dile getirilen "kanunlara aykırı yabancılar" propagandasıdır. PKK bu kışkırtma kampanyalarının merkezine oturtulmuştur... Bir tek "Kürt sorunu" bunu göstermiyor: Kesin olan şudur ki, liberal kamuoyumuz kendini hayati sorulardan ve sorunlardan soyutlamıştır. Yeni sağcı ideoloji ise bu kamuoyunun sesini belirlemektedir..."

Neues Deutschland, 5.7.1994

-"... ve böyle bir ateşin kendiliğinden nasıl açıldığını Alman polisi de açıklayamamaktadır."

Stern, 7.7.1994

-"Hannover'de dev bir yürüyüş Onbinlerce Kürt var/ Tabut olay yerinde kuruluyor... Dün de sonu ölümle biten ve çelişkili açıklamaların yapıldığı polis eylemine karşı eleştiriler devam etti. Kürt örgütleri tarafından tutulan Avukat Schultz her türlü "kaza" açıklamalarının şüpheli olduğunu açıkladı...

Kanını akıttığı yer kapatılmış. Sadece yas ve çiçek taşıyan kadın ve adamlar kısa bir süre önünden geçebiliyorlar. Gittikçe çoğalıyorlar. Hamburg'tan, Bremen'den, Kassel'den, Freiburg'tan, her yerden geliyorlar. Ve birçoğu kalmak istiyor, ta ki Pazar günü cenaze yürüyüşü olana kadar. Yasak PKK'nin Steintor'da kurduğu çadırda toplanıyorlar. Polis gözlüyor. Hepsi o kadar..."

Neue Presse, 7.7.1994

DOST GRUPLARIN AÇIKLAMALARI

Medico International:

"Yardım ve insan hakları kuruluşu Medico International, polis kurşunu ile Perşembe günü Hannover'de öldürülen 15 yaşındaki gencin ölümünü korkunç ve tüyler ürpertici bulmaktadır. Medico, olayın derhal araştırılmasını ve olayın faili olan memurun anında cezalandırılmasını istiyor...

... Bu olayda da görüldüğü gibi Alman polisi hukuki ve ahlaki değildir. Elbette bu memurların elebaşları ve politik sorumluları da yargılanmalıdır."

Bündnis 90/Die Grünen (Alman Yeşiller Partisi):

"Aşağı Saksonya Eyalet meclisindeki Yeşiller olarak, polisin 30.6.1994 tarihinde afişleme yaparken Hannover'de öldürülen Kürt gencine ilişkin yaptığı açıklamaları çelişkili buluyoruz. Ayrıca kafalardaki birçok soruya cevap vermemiştir."

Sommerlager des REBELL und der ROTFÜCHSE:

"Bu olay korkunç ve ürperticidir. Üzüntü ve nefret duyuyoruz."

Landesmitgliedversammlung PDS-Niedersachsen (Demokratik Sosyalizm Partisi):

"Hükümetten Kürtlere ve onların örgütlerine karşı uyguladığı kışkırtma politikalarından vazgeçmeye çağırıyor, cinayetlere açık bu atmosferin derhal kadırılmasını talep ediyoruz..."

-Türkiye'ye silah yardımı derhal durdurulsun.

-PKK, ERNK ve tüm Kürt örgütlerine getirilen yasaklar kaldırılsın.

-Kürtlerin Türkiye'ye gönderilmesi derhal durdurulsun."

İnternationale Liga für Menschenrechte:

"PKK'nin yasaklanmış olması, sivil polis memurunun afişleme gibi basit bir kuraldışılıktan dolayı, böylesi bir katliamı yapmasını meşrulaştıramaz."

Förderverein niedersächsischer Flüchtlingsrat e.V.:

"Halim DENER Alman kurşununun, Alman silahının yansısı, en önemlisi **Alman infaz timinin** katlettiği ilk Kürttür. Kuruluşumuz bu garip olayı ve maskeleme politikalarını incelemeye almıştır.

Eğer Kürt kuruluşları içişleri bakanı tarafından yasaklanmasaydı Halim DENER ölmezdi.

Bu nedenle derhal,

-Avrupa'da bir tek Almanya'da geçerli olan PKK yasağının kaldırılmasını,

-Tüm Türkiye genelinden gelen Kürtlerin Türkiye'ye gönderilmemesini ve bunun için kapsamlı ve sürekli bir uygulamanın getirilmesini istiyoruz."

Halim DENER yoldaşın Alman polisi tarafından katledilmesine tepkiler

ALMANYA SAVAŞ ALANI

Kürdistanlılar katliamı eylemlerle protesto etti

Hannover'de katliamı protesto yürüyüşü

Halim DENER yoldaşın ERNK afişi yaparken katledildiği yer olan Hannover'de 2 Temmuz günü Kürdistanlılar ve Alman dostları bir yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşe 2000 kişi katıldı.

Yürüyüş Halim yoldaşın katledildiği yerde yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Kortejin başında Halim yoldaşın ve Başkan APO'nun posterleri vardı. Yürüyüşe katılanların hepsinin elinde binlerce ERNK bayrakları dalgalanıyordu.

Güzergah boyunca, yürüyüşün amacı konusunda Almanca konuşmalar yapıldı. "Katil Kanther, Şehit Namırın, Bıji Serok APO, Yaşasın PKK" sloganları atıldı. Yürüyüşte Alman polisi lanetlendi.

Yaklaşık olarak 3 km. yürüyen kitle, yürüyüşün başladığı alana tekrar gelerek, bir miting düzenledi. Mitingde konuşmalar yapıldı ve sloganlar atıldı. Yürüyüşe polis müdahalede bulunamadı.

Mitingden sonra yaklaşık 300 kadar dost bir Alman grubu, polis karakoluna doğru yürüyüşe geçti. Polis binasının önüne geldiklerinde, binayı taşlamaya başladılar. Polis binasının ve arabalarının camları kırıldı. Daha sonra eylem sonuçlandırıldı.

Marburg' da katliam lanetlendi

2 Temmuz günü 200 kadar öğrenci Marburg'da olayı protesto etmek için yürüdü. Alman polisinin bütün engelleme çabalarına rağmen yürüyüşü sonuna kadar sürdüren öğrenciler, ERNK bayrakları taşırken, "Es lebe PKK, Şehit Namırın, Bıji Serok APO, Katil Alman devleti" vb. sloganlar attılar.

Hannover, Hamburg, Kassel ve Mainz'ta polis karakollarına saldırı

Halim yoldaşın Alman polisi tarafından planlı bir şekilde katledilmesinden sonra Kürt halkının tepkileri gelişti. 2 Temmuz günü Almanya'nın Hannover, Hamburg, Kassel ve Mainz gibi 4 büyük kentinde polis karakollarına yönelik olarak saldırılar gerçekleşti. Saldırılar Kürt ve Alman gençleri tarafından gerçekleştirildi.

Saldırılarda karakol binalarını taşlayan gençler, büyük maddi hasar meydana getirdiler. Karakol binalarını taşlayan gençler, Alman devletinin Kürt halkından ve temsilcilerinden özür dilemesini istediler.

Berlin'de 4000 kişi katliamı lanetledi

3 Temmuz günü Alman polisinin bir Kürt yurtseverini katletmesini protesto eden 4000 kişi Berlin'de bir yürüyüş düzenledi. Alman devletinin tavrını protesto eden kitle, Başkan APO'nun posterlerini ve ERNK bayraklarını taşıdı. Yürüyüş kolunun en önünde Halim yoldaşın posteri taşındı.

Yürüyüş güzergahı boyunca sık sık "Faşist Almanya, Terörist Türkiye, Dün Yahudiler bugün Kürtler, Bıji Serok APO, Bıji PKK" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüşe çok sayıda Alman katıldı.

Kiel'de arabalı protesto

Alman polisinin Halim DENER yoldaşı katletmesini protesto etmek amacıyla, Kürdistanlı yurtseverler Almanya'nın Kiel kentinde arabalı protesto eylemleri düzenlediler.

Kiel'deki eyleme müdahale eden Alman polisi 9 yurtseveri gözaltına aldı. Alman polisi kitlenin tepkisi üzerine gözaltına aldığı 9 yurtseveri serbest bırakmak zorunda kaldı.

Bremen'de katliam kınandı

200 kadar Alman bir protesto yürüyüşü düzenledi. Yürüyüşte, ERNK

bayrakları ve Başkan APO'nun posterleri taşınırken, "Bıji PKK, Alman polisi faşist ve katildir, Alman silahları Kürdistan'dan defol" sloganları atıldı.

Düsseldorf'ta yürüyüş

Hannover katliamını protesto eden 100 kadar Alman, Düsseldorf'ta bir yürüyüş düzenledi. Polisin müdahale etmediği yürüyüş olaysız dağıldı. Yürüyüşte ERNK bayrakları taşındı.

Kürdistanlılar katliamın yapıldığı alanı ziyaret ediyor

Halim yoldaşın Alman polisi tarafından katledildiği Steintor alanı tüm Almanya'dan akın akın giden Kürdistanlıların ziyaret yeri haline geldi. Pazartesi gününden itibaren Osnabrück, Hamburg, Frankfurt, Kiel, Mainz, Bielefeld, Berlin, Celle, Darmstadt, Bremen, Stuttgart ve daha birçok merkezden otobüslerle şehre giden yüzlerce Kürt, Halim yoldaşın vurulduğu yerde ERNK bayrakları ve zafer işaretleriyle bağlılık yemini ettiler.

Hamburg'ta protesto

Hamburg şehir merkezinde 6 Temmuz'da başlayarak iki gün boyunca protesto eylemleri gerçekleştirildi. Perşembe günü yapılan son protesto eylemi Almanlar tarafından organize edildi. Protesto yürüyüşüne çoğunluğu Almanlar'dan oluşan 1.000 civarında kişi katıldı. ERNK bayraklarının dalgalandırıldığı ve Başkan APO'nun posterlerinin taşındığı yürüyüş, şehrin en kalabalık merkezinden geçerken, atılan "Bıji Serok APO, Terörist Türkiye, Terörist Alman devleti" sloganları ve taşınan pankartlarla, Almanya'nın Kürdistan'daki katliamlarda suç ortaklığı ve Kürtlere karşı Almanya'da başlattığı saldırılar kınandı. Yürüyüşe, Alman Gazeteciler Birliği YK Üyesi Ralph Holzer konuşmacı olarak katıldı. Holzer, Almanya Başbakan Helmut Kohl'ün "Türkiye'deki demokrasinin Almanya'daki demokrasiden farkı yoktur" nitelendirmesini hatırlatarak, "Almanya demokrasisini Türk demokrasisine benzetme çabası içindedir" dedi.

Nürnberg'te yürüyüş

Halim DENER'in Alman polisi tarafından sokak ortasında kurşunlanarak katledilmesi 7 Temmuz günü Nürnberg'te yapılan bir yürüyüşle protesto edildi. Alman grupların çağrısı üzerine yapılan yürüyüşe 400 civarında Kürdistanlı ve Alman katıldı. Yürüyüşte ERNK bayrakları, Başkan APO ve şehit Halim DENER'in posterleri taşındı. "Şehid namırın, Faşist ve katil Alman devleti, Alman saldırılarına son, Bıji PKK, Terörist Türkiye" gibi sloganların atıldığı yürüyüş sonrasında polis dağılan yürüyüşçülere saldırdı ve bazı göstericileri gözaltına aldı. Alman polisinin provokatif ve saldırgan tutumu kitleyi yıldırmadı. Gözaltına alınanların serbest bırakılması için, gece geç saatlere kadar polis karakolu önünde gösterilerine devam eden 50'den fazla gösterici, aralarında Almanların da olduğu arkadaşlarının serbest bırakılmasından sonra eylem sonuçlandırıldı.

Nürnberg'te polis karakoluna saldırı

Almanya'nın Nürnberg şehrinde 8 Temmuz 1994 günü polis karakoluna saldırıda bulunuldu. Eylem, Halim DENER'in Alman polisi tarafından katledilmesini kınamak amacıyla yapıldı. Molotof kokteyllerinin kullanıldığı saldırıda, karakolda önemli oranda hasar meydana geldi.

Hannover'de karakollara saldırı

Hannover'de 11 Temmuz günü üç ayrı polis karakoluna molotof kokteylleriyle saldırıda bulunuldu. Saldırılardan sonra binalarda yangın çıktı. Yangını itfaiye ekipleri söndürdü. Büyük oranda maddi hasar meydana geldi. Saldırının Halim DENER'in Alman polisi tarafından katledilmesini protesto etmek amacıyla yapıldığı belirtildi.

Atina: Hannover katliamını protesto etmek amacıyla bir grup Kürdistanlı Alman Büyükelçiliğini işgal etti.

Bern: 5 Temmuz günü katliamı protesto etmek amacıyla 150 Kürdistanlı, Bern'deki Alman Büyükelçiliği önünde bir gösteri başlattı. Büyükelçi, polisi müdahaleye çağırdı. Polis yoğun önlemler alarak gösteriyi engellemeye çalıştı. Kürdistanlıların kararlı tutumu karşısında polis göz yaşartıcı bomba kullandı. Buna rağmen Kürdistanlılar eylemlerini sürdürdüler.

ALMAN KONSOLOSLUKLARI KÜRTLERİN ABLUKASINDA

Stockholm: Alman polisinin yaptığı katliamı protesto etmek amacıyla yaklaşık150 Kürdistanlı Alman Büyükelçiliği'ne doğru yürüdü

Viyana: Alman Büyükelçiliği önünde Kürdistanlı yurtseverler protesto eylemi düzenleyerek katliamı lanetlediler.

Kopenhag: Alman Büyükelçiliği önünde katliamı protesto eylemi gerçekleştirildi. Arhus Konsolosluğu önünde de bir eylem gerçekleştirildi. Eylemci Kürdistanlılar Alman devletinin Kürt halkından özür dilemesini istediler. Eylemcilerle görüşen Alman Büyükelçisi Alman devleti adına özür dileyerek, olaydan devletin değil bir polisin sorumlu olduğunu iddia etti.

Zürich: İsviçreli grupların 4 Temmuz'da başlattıkları eyleme, 5 Temmuz'da Kürdistanlılar da katıldı. Zürich'te yaklaşık 250 kadar Kürdistanlı ve Kürt dostu, Almanya'nın Kürdistan politikasını ve Halim DENER'in katledilmesini kınadılar.

Daha sonra 3 kişilik bir heyet, Alman konsolosluğuyla 2 saatlik bir görüşme yaptı.

Cenevre: Alman konsolosluğu önünde yapılan gösteriye, 150 kadar Kürdistanlı ve dost katıldı. Eylemde Almanya'nın Kürt politikası, Kürt düşmanlığı politikası ve Halim DENER'in katledilmesi kınandı.

Brüksel: Alman devletinin Kürt halkına karşı uyguladığı düşmanlık politikasını ve Alman polisinin Kürt gencini katletmesini protesto eden 150 kadar Kürdistanlı, Alman Büyükelçiliği önünde bir gösteri düzenledi.

HANNOVER CİZRELEŞTİ, ŞIRNAKLAŞTI VE KÜRDİSTANLAŞTI

Hannover meydanı, kızıl meydanı andırıyordu. Kürdistanlılar Hannover'i kızıllaştırdılar. Hannover'i Kürdistanlılaştırdılar, Cizreleştirdiler, Şırnaklaştırdılar. Sadece yürümediler, ölümü göze alarak serhildan yaptılar. Hannover sadece Cizreleşmedi, Frankfurtlaştı, Bonnlaştı, Kölnleşti, kısacası Kürdistanlıların uğradığı her yer gibi oldu.

Halim Dener yoldaşın Alman polisi tarafından kurşunlanarak katledilmesinin ardından Avrupa'daki Kürdistanlılar birçok eylem yaptılar. Çeşitli Avrupa ülkelerindeki Alman elçilik ve kosoloslukları Kürdistanlılar tarafından abluka altına alındı. Almanya'da yürüyüşler yapıldı, polis karakollarına saldırılar düzenlendi...

9 Temmuz günü de Hannover'de Halim Dener yoldaşı Kürdistan'a uğurlamak üzere bir cenaze töreni düzenlendi. Almanya'nın değişik kentlerinden ve çeşitli Avrupa ülkelerinden Kürdistanlılar ve dostları Hannover'e aktılar.

Her taraf afişlerle donatılmıştı. Halim yoldaşın şehit düştüğü alanda nöbetler tutuluyordu. Açılan bir çadırın üzerinde PKK, ERNK ve ARGK bayrakları dalgalanıyordu. Bu durumu yazan Türk basını "Almanya'da Kürdistan ve Hannover Şırnaklaştı" gibi manşetler kullanmıştı. Gerçekten de Hannover Kürdistanlaşmıştı. Almanya'nın çeşitli kentlerinden akın akın gelen yurtseverler, Halim'in katledildiği yerde nöbet tutuyorlardı. Şehitlere bağlılık yemini ediyorlardı.

Otobüslerle, taksilerle ve trenlerle Hannover'e akın akın gelen çocuk, kadın, yaşlı, genç, onbinlerce Kürdistanlı, ellerinde ERNK, PKK ve ARGK bayraklarıyla yürüyüş alanını doldurdular.

Almanya'nın PKK'yi yasaklamasının ardından Kürdistanlılar çok kapsamlı cevaplar verdiler. Başta Ronahi ve Berivan yoldaşların Alman devletine verdikleri büyük ve kapsamlı cevap, ardından Kürdistanlıların kararlı direnişi, Alman devletinin yasaklarını her alanda işlevsiz kıldı. Yasaklar Kürdistanlıları hiçbir zaman engelleyemedi. Alman devleti her noktada geri adım atmak zorunda kaldı. Dünya Kürdistanlıların kararlı direnişine ve değerlerine ölümüne bağlılığına tanık oldu. Ruhta, bilinçte ve fiziki olarak ülkeye dönüşüne tanık oldu tarih. Başkan Apo'ya, PKK'ye, ERNK'ye, ARGK'ye, şehitlerine ve ülkesine böylesine bağlılığı esas alan bir halkın, bütün dünya da birleşse ve saldırıya geçse yenilmeyeceği kesin. Kürt halkı ölümde yaşamı yaratan bir halktır. Şehitleri onbinlerin, yüzbinlerin ve milyonların saflara akmasının teminatıdır. Mazlum Doğan yoldaşın Diyarbakır cezaevinde yükselttiği, "Direnmek yaşamaktır" şiarı, bugün her Kürt insanının elinde kızıl bir bayrağa dönüşmüştür.

Hannover'de Alman devletinin saldırılarına karşı Kürt halkının verdiği kitlesel eylemlerin zirvesi yaşandı. Belki sayı olarak Frankfurt eylemini yakalayamadı, ancak ruh, coşku ve şehitlerin kendisini uğruna adadıkları yola olan inanç had safhadaydı.

Alman devleti, PKK ve ERNK'nin bayraklarını, Başkan APO'nun posterlerini yasaklamıştı, ERNK afişi astığı için Halim yoldaşı katletmişti. Ancak Hannover'de her yurtseverin elinde bir PKK, ERNK ve ARGK bayrağı vardı. Onlarca Başkan APO posteri taşınıyordu. Onbinlerce insan kızıl bayraklarla sadece şehitlere bağlılığını göstermedi, aynı zamanda Kürdistan devriminin yakın olduğunu da gösterdi. Kitleler akın akın Kürdistan'a aktılar. Sadece Halim Dener yoldaşı Kürdistan'a uğurlamadılar, aynı zamanda kendi ülkelerine ruhlarını ve bilinçlerini de gönderdiler.

Başkan Apo diyor ki, "Ben Avrupa'daki gençliğimize güveniyorum." Avrupa'daki gençliğimiz başta olmak üzere bütün Kürdistanlılar, Ortadoğu'daki yeni Ekim devrimine, emperyalizmin bu cephesinden gelecek saldırılara karşı birer siperdir. Kürdistan halkı eylemleriyle Alman devletini ve emperyalizmi şaşkına çevirmiştir. Herkes şunu açıkça görmüştür ki, Kürt kanı üzerine politika yapanlar, er ya da geç hakettikleri cevapları alacaklardır.

Kürt halkı günümüzde bir turnusol kağıdı görevini görmektedir. Kimin ne olduğunu, halkımızın evlatları canını ortaya koyarak göstermektedir. Kürt halkı TC'nin terörist bir devlet olduğunu bütün dünyaya gösterdi. Bu konuda kimsenin kuşkusu kalamazdı. Şimdi ise Almanya'nın tarihteki suçlarını itiraf ettiriyor. Demokrasi maskesiyle sırlanmış Alman faşizmini gözler önüne seriyor. Hitlerin devamı olan Kohl'u, Kinkel'i, Kanther'i teşhir ediyor, halklara düşman konumlarını gözler önüne seriyor. Evet Kürt halkı turnusol kağıdı gibidir. Her şeyi ayrıştırıyor. Hannover eylemi, Alman devletini teşhir etti ve Türk-Alman ilişkilerini gözler önüne serdi. Bu anlamda, Kürtlere haksız temelde saldırmanın, Kürt halkı tarafından en ağır şekilde cevaplanacağının Hannover'de ellerinde sarı-kırmızı-yeşil bayraklı 70 bin insan gösterdi.

Bütün dünya Kürtlerin insanlık çığlığını Kürdistanlaşan Hannover sokaklarından bir kez daha duydu. Bütün dünya, Kürtlerin Hannover'i teslim aldığını basından okudu, radyolardan dinledi, televizyonlarda seyretti. Kürtlerin muhteşem cenaze törenini ve katilleri protesto eylemini 100'ün üzerinde basın yayın kuruluşu izledi, görüntüledi ve yayınladı. Artık Kürdistan sorunu dünyayı meşgul eden temel sorunların başındadır TC'ye yardım eden devletler bu ağır sorumluluğun altından kurtulamaz.

Çığ gibi büyüdü

Yürüyüş saat 12'de başladı. Yürüyüş güzergahı ve miting alanı ERNK bayrakları ve afişleriyle donatılmıştı. Hannover'in en kalabalık caddelerinden geçen yürüyüş kortejinin en başında Başkan Apo'nun posteri, ardından Halim Dener yoldaşın 3 posteri ikişer kişilik gruplar tarafından taşınıyordu. Onun arkasında Başkan Apo'nun büyük bir posteri, ondan sonra da büyükçe bir ERNK bayrağı 8 kişi tarafından taşınıyordu. ERNK

> *"Hannover'de şehitlere, partiye, önderliğe ve ülkeye bağlılığı gösterdik. Hürriyet gazetesinin deyimiyle, Hannover'i işgal ettik. Şehri bir günlüğüne teslim aldık. Bundan sonra da bize yönelik saldırılar devam ederse, daha sert karşılıklar vereceğimiz açık. Halim Dener yoldaş, şahadetiyle bizi ülkeye daha fazla bağladı. Şimdi sloganımız, Kürdistan'a yürüyüştür."*

bayrağının arkasında 10'ar kişilik sıralar halinde ellerinde binlerce insan, PKK, ERNK ve ARGK bayraklarıyla, karanfilleriyle ve yakasına astıkları Halim Dener yoldaşın resmiyle birlikte yürüyordu.

Hannover'in yolları Kürdistanlılar için yeterli gelmedi. Trafik felç olduğu için binlerce Kürdistanlı yürüyüşe gecikmeli olarak yetişebildi. Yürüyüş boyunca insanlar akın akın geliyordu. Yürüyüş kolu yeni gelenlerin katılımıyla çığ gibi büyüyordu.

Almanlar evlerinin pencerelerinden, balkonlarından ve sokak aralarından yürüyüşü büyük bir sempatiyle izliyorlardı. Almanlar ilk kez bir eylemimize bu derecede ilgi gösteriyorlardı. Yürüyüşe katılıp slogan atan, ERNK bayrağı taşıyan 5000 kadar Alman ve yabancı uluslardan insan vardı. Şehrin en kalabalık caddelerinde gezildiğinde yürüyüşü izleyen, el sallayan, Halim Dener yoldaşın posterini isteyen, şaşkın bakışlarla Kürtdistanlıların direnişçiliğine ve disiplinine gıpta eden onbinlerce yabancı yürüyüşü izliyordu. Kürt halkının önderliğine, partisine ve şehitlerine bu derece bağlı olmasını anlamakta zorlanan bir Alman, görevli bir arkadaşa şunları söylüyordu: "Bu Apo kimdir? Bu yeni bir din midir? Ben şimdiye kadar Allah'a inanmıyordum, ancak Kürtlerin bu bağlılığını görünce inanasım geliyor."

Kitle yürüyüş güzergahı boyunca, "Terörist Kanther, Halim'in hesabını soracağız, Gestern Juden heute Kurden, Terörist Türkiye, selam selam Apo'ya bin selam, Şehit namırın, Gestern Hitler heute Kanther, Bıji Serok Apo, Es lebe PKK, Gençler Botan'a düşman mezara" sloganlarını hep bir ağızdan haykırdı. Yürüyüşçüler sadece Hannover sokaklarında yürümüyorlardı, aynı zamanda Türk-Alman kirli ilişkilerini ve halkımıza karşı düşmanlık yapanları ayakları altında çiğniyordu.

Yürüyüş kolu, Halim Dener yoldaşın katledildiği alana geldiğinde, muhteşem bir bağlılık örneği gösterildi. "Halim yoldaşın ERNK bayrağına sarılı cenazesinin etrafı (katledildiği alan) bantlarla çevrilmişti. Kitle ellerinde bulunan karanfilleri çevrili alana atmak için sıra beklerken, sloganlar birbirini izliyordu. Karanfiller havada uçuşuyor, "Şehit namırın" sloganları karanfillere karışıyordu. Gazeteciler resim çekebilmek için oradan oraya koşarken, Almanlar ise Kürt halkının özgürlüğü uğruna ölümüne ayağa kalkışının büyüklüğünü Hannover'de bir daha yaşadı. Kürt halkının dostları sevinç duydu, düşmanları ise kaçacak delik aradılar.

Daha sonra kitle yürüyüşü sürdürerek miting alanına geldi. Miting alanında çok büyük ERNK, ARGK ve PKK bayrakları hemen göze çarpıyordu. Bayraklar alanı kızıla boyamıştı. Hannover meydanı, kızıl meydanı andırıyordu. Kürdistanlılar Hannover'i kızıllaştırdılar. Hannover'i Kürdistanlılaştırdılar, Cizreleştirdiler, Şırnaklaştırdılar. Sadece yürümediler, ölümü göze alarak serhildan yaptılar. Hannover sadece Cizreleşmedi, Frankfurtlaştı, Bonnlaştı, Kölnleşti, kısacası Kürdistanlıların uğradığı her yer gibi oldu.

Hannover'de halkımız katilleri kuşattı. Halim yoldaşın katillerinin kitlenin yüzüne bakacak hali kalmamıştı. Sokak aralarında gizleniyorlardı. Etrafta fazla polis görünmüyordu.

Miting alanında yapılan konuşmalardan sonra Koma Amed ve Ozan Gani Nar devrimci parçalarıyla kitleleri coşturdular. Konuşmacılar TC ve Alman devletinin suçlarını teşhir ettiler. Hannover Büyükşehir Belediye Başkanı Herbert Schmalstieg Kürtçe başladığı konuşmasını, "Bıji PKK, Bıji Kürdistan" sloganlarıyla bitirdiğinde kitleler sloganlarıyla aynı şekilde eşlik ettiler.

Başkan Apo'nun mesajı kendi sesinden banttan verilirken, Hannover sokakları yankılandı. Kitle ulusal önderinin mesajını can kulağıyla dinliyordu. Konuşma devam ederken, 70 bin insan hep bir ağızdan "Bıji Serok APO, Bi can bi xwin em bi terene ey serok ve Selam selam Apo'ya bin selam"sloganlarını attı. Coşkulu bir şekilde devam eden miting, saat 6.30'da sona erdi. Kitleler dağılırken son bir kez Halim yoldaşın katledildiği alanı ziyaret ettiler.

Hannover'de kadın, çocuk, yaşlı, genç, her kesimden insan şehitlere bağlılığın nasıl olması gerektiğini gösterdi, ancak şehitlere karşı görevlerimiz bitmedi. Onların anısına bağlılığın bir gereği olarak, mücadelemizi zaferle taçlandıracağız. Halkımız zaferin yakın olduğunu gösteriyor. Halkımız tarihini yazıyor. Sadece 20 yıllık mücadele tarihimiz bile sayfalara sığmayacak denli derindir. Halkımız hergün tarihi olaylar yazıyor, tarihe damgasını basıyor. Daha tarihi Frankfurt yürüyüşünün üstünden bir hafta geçmeden Hannover'i de tarihe geçirdik.

Kürdistanlılar Avrupa'daki son eylemleriyle kafalarındaki Avrupa'yı yıktılar. Avrupa devletlerinin ve Avrupa yaşamının Kürdistanlılar için TC'den bir farkı kalmadı. Düşman kavramı daha da net ve açık bir hale geldi. Kürdistanlılar düşmanlarının sadece TC olmadığını yaşayarak anladılar. Artık Avrupa'da her Kürt bir direniş kalesidir. Ruhta ve bilinçte Kürdistan'a bağlanmayan Kürtlerin sayısı azalmıştır. Sadece Kürtler değil, başka uluslardan insanlar bile, Kürdistan'da başlayan insanlığın yücelişine bağlanıyorlar.

O gün Hannover'de herşey Kürdistanlılarındı. Hannover yürüyüşüne katılamayanlar çok şey kaybettiler. Kelimelerden okuyarak anlamak mümkün değil, Hannover'i yaşamak gerekirdi. Katılmayanlar bundan sonra bu coşkuyu kaçırmamalıdır. Direnişi, gerillayı, Kürdistan'ı yaşamanın coşkusu bambaşkadır. İnsanlaşmaktır, lanetlenmiş insanlar topluluğu olmaktan çıkmaktır.

Halkımız Hannover'de sadece düşmanlarına mesaj vermedi, partisine, cephesine ve gerillasına da moral ve güç kaynağı oldu. Kazanmanın teminatı olan gerillamızın özgür vatan parçalarına yönelmesinin güç kaynağı oldu.

Eylemlerimizle Almanya'daki iç politik dengeleri sarsıyoruz. Mevcut faşist Kohl, Kanther ve Kinkel üçlüsünün Kürdistanlıların eylemliliği sonucu gittikçe yıprandıkları, gerici faşist politikalarının teşhir olduğu görülüyor. Başkan Apo'nun dediği gibi, şayet Alman halkı da biraz hareketlenirse mevcut hükümet dayanamaz. Kısaca, Hannover'de şehitlere, partiye, önderliğe ve ülkeye bağlılığı gösterdik. Hürriyet gazetesinin deyimiyle, Hannover'i işgal ettik. Şehri bir günlüğüne teslim aldık. Bundan sonra da bize yönelik saldırılar devam ederse, daha sert karşılıklar vereceğimiz açık. Halim Dener yoldaş, şahadetiyle bizi ülkeye daha fazla bağladı. Şimdi sloganımız, Kürdistan'a yürüyüştür.

Başkan Apo'nun Hannover'deki cenaze törenine gönderdiği mesaj

"Halim DENER yoldaşın şahadeti ilk şehitlerimiz kadar anlamlıdır"

Direniş bayrağını daha da yükseltme şiarı altında yürüttüğünüz ve bu şehidimizin daha şimdiden bayraklaşan anısına gösterdiğiniz bağlılığı selamlıyorum.

Almanya'da bu yıl önemli gelişmeler yaşandı. Ronahi ve Berivan yoldaşların o büyük şahadetine, bir yerde bu genç, yiğit ve kahraman insanların şahadetine, halkımızın verdiği karşılık büyük olmuştur. Gerçekten ülkeye dönüşün, hem de çok soylu ve özde bir dönüşün öncülüğüne ölümüne oynamışlarsa, bugün de Halim Dener yoldaşımızın şahadeti böylesine görkemli bir anlama daha şimdiden ulaşmıştır.

Halim Dener'in şahadeti sıradan bir şahadet değildir. Her şeyden önce bu kahraman gencimiz Almanya'da kendi gerçekliğini partimizin öncülüğünde tanımış ve korkusuz, sonuna kadar direnişçi bir genç olmayı başarmıştır.

Kahraman gencimizin, gittikçe azgınlaşan ve partimizi çok haksız bir yerde, yasalarıyla da çelişerek ve asla Almanya halkının da çıkarına olmayan, yine Alman ulusunun soylu değerlerine ters düşen bir yaklaşımla yasak ilan etmek ve Türk faşizmine, özellikle de Tansu Çiller hükümeti şahsında bir ikramda bulunurcasına bu yasaklamayı hayata geçirerek, anlamsız bir baskıyı daha da azgınlaştırarak sürdürmek, sadece halkımız için değil, Alman halkına karşı da bir kötülük olmuştur.

Ne yazık ki, hükümetler arası kirli ilişkiler, halkların da ilişkilerine daha şimdiden leke sürmüştür. Böylesine çok anlamsız olduğu kadar, haksız bir PKK yasaklamasının ardından geliştirilmiş olan polis baskıları, en başta Berivan ve Ronahi yoldaşların şahadet kararlarına -ki en ağır bir karar, kendini yakma kararıdır- yolaçması kadar, özellikle Almanya doğumlu gençlerimizin daha da artan bir biçimde mücadeleye katılmasına götürmüş ve son Halim Dener yoldaşın çok kararlı bir direnişçilikle, bu polis saldırılarına karşı tavır koyması, şahadetine yolaçmıştır.

Bu anlamda PKK'ye dayatılan haksız yasaklamaya, yine halklarımıza dayatılan kirli, faşist ilişkilere bir tepkidir. Yani yıllardan beri halkımızın imhasında Alman egemenlerinin yaptıkları -ki bir çok halkın katliamına yolaçmıştır- yetmiyormuş gibi, bir de günümüz dünyasında hiçbir gerekçeyle savunulamayacak, hiçbir halkın gerçeğinde kabul edilemeyecek bir soykırımı yürüten Türk rejimine, ekonomik, askeri, siyasi bütün desteğini sonuna kadar sürdürmesi yetmiyormuş gibi, bir de partimizi yasaklamaya ve en masum istemlerini bile faşist tepkilerle bastırmaya gitmesi gerçekten bardağı taşıran damlalar olmaktadır. Şahadet bu çerçevede gelişmiştir ve Alman halkından birçok dost bile buna büyük öfkeyle cevap vermektedir.

Bu günah bu hükümetin sonunu getirirse buna şaşmamak gerekir. Bu iğrenç baskı ve bu gence sıkılan kurşun, eğer Alman halkında da bilince çıkarılırsa, kesin olarak bu hükümet dayanamaz, bunun hesabını veremez.

> *Bu genç yoldaşlarımızın anısına bağlılık gençliğe daha da mal edilirse, göreceksiniz ki, tayin edici bir güç ortaya çıkacaktır. Ben bu gençliğe güveniyor ve yüksek değer biçiyorum. Özellikle Fırat yoldaşımızın, Hüseyin Çelebi yoldaşımızın şahadetlerini yakınen gören bir kişi olmakla, hayli anlamı büyük olan ve bu yiğit kişiliklerin oldukça da Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğe gitmesinde küçümsenemez bir rolleri olacağına eminim.*

Anlamı böyle olan bir şehidin anısına bağlı yürüyorsunuz. Bu şehidin anısına bağlı yürüyüşünüz, büyük bir haksızlığa karşı çıkmaktır. Ülkeye, düşüncede, ruhta, fiziki olarak dönüşe büyük bir başlangıç daha yapmaktır. Kesinlikle bu şehitlerimizin şahadeti, PKK'nin başlangıçtaki şehitleri kadar anlamlı şahadetlerdir. Haki Karer şehitliği, Mazlum Doğan şehitliği, Mahsum Korkmaz şehitliği kadar anlamı olan şahadetlerdir. Şahadetleri bu temelde selamlıyoruz. Anılarına saygıyla karşılık veriyoruz.

Daha şimdiden halkımızın dalga dalga bu şehitlerin anılarına bağlılığı yürüyüşleriyle göstermeleri, iliklerine kadar hissetmeleri, ne kadar anlamlı bir büyüklük olduğunu ortaya koymaktadır. Hele hele gençliğin neredeyse yürüyüşlerde öncülüğü elde etmesi, soylu ve çok çarpıcı bir gelişmedir. Almanya'da gençliğimizin böyle uyanması ciddi bir gelişme olduğu kadar, beraberinde önemli bir mücadeleyi getirecektir. Şimdiden bunu görüyorsunuz.

Bu genç yoldaşlarımızın anısına bağlılık gençliğe daha da mal edilirse, göreceksiniz ki, tayin edici bir güç ortaya çıkacaktır. Ben bu gençliğe güveniyor ve yüksek değer biçiyorum. Özellikle Fırat yoldaşımızın, Hüseyin Çelebi yoldaşımızın şahadetlerini yakınen gören bir kişi olmakla, hayli anlamı büyük olan ve bu yiğit kişiliklerin oldukçada Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğe gitmesinde küçümsenemez bir rolleri olacağına eminim.

En son Halim Dener yoldaşın da bu şehitler kervanına böyle katılmasıyla gelişecek olan dalganın önüne, ne Alman gerici hükümet çevreleri, polis azmanları engel olabilir, ne de Türk faşist kontraları engel olabilir. Onların engellemelerini çiğ gibi ezip geçecektir. Zaten yürüyüşünüz de daha şimdiden bu engelleri ve yasaklamaları çiğ gibi ezip geçmiştir, boşa çıkarmıştır.

Bu temelde, tekrar bu yoldaşımın şahadeti önünde saygıyla eğiliyorum. Bayrağı yere düşürmeme yürüyüşünü, gün geçtikçe başarı kaydeden mücadele gerçeğimizde selamlıyorum. Yalnız bu sahada değil, orada yükselttiğiniz bu bayrağın, dalga bütün ülkemizin başta doruklarına olmak üzere köy, kent her alanına taşındığını söyleyebilirim.

Sizleri bir kez daha, böylesine zafere yürüyen bir mücadelenin içinden selamlıyor, saygı ve selamlarımı sunuyorum.

ÇÖZÜM

BAŞKAN APO'NUN TALİMATI:

ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN PARÇASINA DOĞRU KARARLILIKLA YÜRÜYELİM!

Baştarafı 1. sayfada

olmasa da bunun artık bir parça vatanı kazanmak zorunda olduğu, bunun dışında başka bir seçeneğin hiçbir gerekçeyle kabul görmeyeceği, böylesi bir seçeneğin gelişme de göstermeyeceği, bu anlamda **"Ya özgür bir vatan, Ya ölüm!"** şiarının kesinkes bir yaşam ilkesi olduğu bir o kesinlikte vurgulanabilir.

Tam da bu noktada çıkışlar anlatılmaya çalışılırken, onun neye tepki olduğunu, neyi dayanak aldığını, neyi hedeflediğini ve hangi tarzla koşturulduğunu çokça vurgulamaya çalıştık. Denilebilir ki, bu son ayların değerlendirmelerinde bir kez daha, ama oldukça derinlikli olarak lanetliler topluluğunun kim olduğunu, ne kadar borçta olduğunu, yaşamın nasıl haini ve suçlusu olduğunu ortaya koyduk. Diğer yandan hedefin nasıl çizileceği, hedefe nasıl koşturulacağı, hedefin ufku, hedefin vazgeçilmezliği ve hedefin belirlediği çaba, çabanın niteliği, çabanın yorumu kadar uygulaması, çaba tarzı, çalışma tarzı, vuruş tarzı bir o kadar kapsamlıca ele alınmak istendi. Böylesine bir lanetliler topluluğu olmaktan, yine alabildiğine ihanete uğramış bir ülkenin haini olmaktan çıkıp nasıl yaşanılabilir bir topluluk olunabileceği ve onun için bir ülkenin vaat edilmesinin nasıl sağlanabileceği bütün yönleri ve gerekçeleriyle ortaya konuldu. Sizin yaşam felsefeniz ve tarzınız ne olursa olsun, ister bir hayvancıl geleneği kendisine esas alsın, ister çok incelmiş bir düşman sızması gibi değerler teşkil etsin veya en yaramaz ve bitik bireycilik biçiminde kendini göstersin, bir o kadar kapsamlıca ele alındınız. Veya durumlar işlendiğinde görüldü ki, siz bu özelliklere sığınarak yaşam hakkını ne savunabilir, ne koruyabilir, ne de yaşayabilirsiniz. Hiçbir gerekçeyle bu yaşamın savunulması olamaz. Bu yaşamın saygısı ve sevgisi olamaz. Hiçbir sahte ağız ve lehçe bu gerçeği değiştiremez. Bu büyük yalanı, ikiyüzlülüğü, kandırılmışlığı, aldatılmışlığı, her türlü zavallılık kokan davranışı ve dili ne kadar kurnazca sunarsanız sunun, bu bir onur ve şeref olarak değerlendirilemez. Yaşamın ne maddiyatını, ne de maneviyatını kurtaramaz. Hep böyle kala kala ölü müsünüz, yaşıyor musunuz, bu belli olmadan çürüyüp gidersiniz.

"Kürdistan gibi bir vatanı kurmanın ve insanlık beşiği içindeki bir halkı tekrar diriltmenin ne anlama geldiğini bileceksiniz. Söylenmiş olanlar kadar söylenmemiş olanları da bilince çıkaracaksınız. Dönemin özelliklerine göre tarzı ve tempoyu belirleyeceksiniz."

Hiçbir engel büyük yürüyüşümüzü engelleyemez!

Biz bunu ortaya koyduk. En insani, ulusal emelleri ve umutlarına anlam verememe, kendini onun kişiliğine yatıramama durumunda, artık ne kadar yanılmış ve kendinizi ne kadar insan yerine koymuş olursanız olun, bununla ne fazla iddia ileri sürebilirsiniz, ne de haklı bir gerekçeyle bir kazanma olanağı elde edebilirsiniz. Yani bu yaşam başınıza beladır. Bu kanıtlanmaya çalışıldı. Çünkü görüldü ki, bize o kadar dayatma var ki, biz neredeyse düşmanı unuttuk. Biz ne hiçbir haini bizi arkamızdan hançerlettirecek kadar yanımıza soktuk, ne de bize en ufak bir etkilenmede bulunduracak kadar düşmanı üzerimizde güçlü hissettik. Tamamen hissettiğimiz karşımızdaki alçaktır. Yoldaşlık adına, onun en temel gerçekleri konusunda başarısız, dağılmış, kendi kendini yenilmiş hisseden, ısrarla yanlışı yaşayan, bütün kanıtlama çabalarımıza rağmen yine oralı bile olmayan bu büyük alçak veya alçaklık bizi etkilemeye çalıştı. Bu alçak, büyük yürüyüş tarzımızı bozmaya ve başarı şansını azaltmaya çalışıyor. Gerekçesi ne, dayanağı ne, ufku nedir? İçinde bir incir çekirdeği kadar bir şey var mı? Bir sigara dumanından daha fazla bir hayal ifade edebilir mi? Bunu kendisi de belki bilmez. Bu belki çok basit bir güdü, bir şaşkınlık, bir yaramazlık eseridir. Kötü doğmuş, kötü büyümüş. Hani denilir ya, düşmanın askeri, düşmanın karkeri, düşmanın hamalı, düşmanın uşağı, düşmanın her türlü hizmetkarı. Avare, serseri veya yalancı. Bu da öyledir.

Biz bu tarzı affedemeyeceğimizi ortaya koymaya çalıştık. Kendim de dahil, kimseyi bununla yaşatmayacağımı bir kez daha derinliğine ortaya koydum. Bu kadar ölüm kalım sürecini yaşayacaksın, kendini doğru yolda yürütmeyeceksin! Bre alçak, sen kimsin, derim. Elindeki silahı doğru kullanmayacaksın! Bre şerefsiz, sen kimsin? Elindeki teoriyi kullanmayacaksın; elinde savaşım olanakları var, onlarla oynayacaksın! Bre aşağılık, kimsin sen? Bunu ortaya koymaya çalıştım. İyi niyeti ne olursa olsun, adı, sanı ne olursa olsun, eğer biri ölüm kalım sürecinde, ısrarla biz yapacak fazla bir iş bulamıyoruz diyorsa, fazla mevzilenemediğini söylüyorsa, o zaman "bre alçak, sen ne geziyorsun" denilir. İnsanlığa düşman, soyuna sopuna düşman, cinsiyetine cibiliyetine düşman, saygısız kişi, sen kimsin? Neden savaşamazsın? Neden gayrete gelemezsin? Neden senin küçük bir başarın olamaz? Bunu vurgulamaya çalıştık.

Ne kadar haklı olduğumuz şimdi biraz daha iyi anlaşılıyor sanıyorum. İddia şu: "Özgürlük bize göre değil, kutsal bir vatan parçası bize göre olamaz!" Ya sana ne olur? Aşağılık bir yenilgi, aşağılık bir kaçış, şu veya bu tür aşağılık bir ajanlık, bozgunculuk olur. Sana layık olan budur veya sen buna varsın, değil mi? Örgütü işletmeyeceksin, örgütü dağıtacaksın, kendini de hala karşımızda tutacaksın, buna yüz bulacaksın. Veya etkili yetkili biri de olabilirsin; kendini yaşattığın zaman. Rahatlıkla kendi vicdanına yedireceksin, "ben ne kadar sağlam yaşıyorum" diyeceksin. Ya da sağa sola yaşıyorum diye tafra atacaksın. Bunu ortaya çıkarmaya çalıştım. Yoğunlaştıkça yoğunlaştık, işledikçe işledik. Gördük ki, olay sandığımızdan daha kapsamlıdır; ilişki, yaşam, tarz ve üslup kaçırtıcıdır. Düşmandan daha fazla özgür vatanı yasaklayan bu olmuştur. Düşmandan daha fazla bu, özel savaşı içimizde uygulamıştır. Bu her alanda bir temsilcisini bulmuştur. Hem de en iyi niyetlilik adına, en dürüst geçinenler içinden çıkıyor. Böyle olsun diye ben mi istedim? Hayır! Kimler kendilerini nasıl dayattıklarını bilirler.

Dikkat edildiğinde, yoldaşları için en iyisini ve en güzelini istemekte ben kendim için kusursuzum da diyebilirim. Çok açıkça ortaya koydum ki, yedi yaşımdan beri arkadaş hatırı için gücüm oranında göstermediğim bir çaba yoktur. Bu, yaşamımın esasını teşkil etmiştir. Ama tam da bu noktada arkadaşlıkla oynama görüldü. Bu bir Kürt kördüğümü ve lanetliydi. Biz ısrarla buna yüklendik, lanet ısrarla bize yüklendi. Biz, böyle olamazsınız, dedik; o, böyle olursunuz, dedi. Onun arkasında bin yıllık koca bir lanetli gelişme var, bizim arkamızda kendimizden başka kimse yok. Ama büyük doğrularımız var. Evet, bu aşağılığın arkasında ne kadar böyle bir tarih olursa olsun, onun yanında ne kadar bitmiş bir insanlık olursa olsun, bizim doğrularımız daha baskın çıktı. Bizim tarzımız daha görkemli oldu. Bunu biraz kanıtladık.

Keşke sizler karşımda olmasaydınız, keşke sülaleniz, atalarınız gelseydi! Asıl hesaplaşmam gerekenler, o sizleri büyütenlerdir. Veya sizden bir adım öteye bazı yerlere, alanlara ve karargahlara ulaşsam! Kendime bir ahdım var, bir gün ulaşacağım diyorum. Biz hep nasıl yaşadık, ben nasıl savaşarak yaşadım? Örgütçü müydün sen, bozguncu muydun? Çok ilginç bir şey, bu süreçte ortaya çıktı ki, "bu adam üzerimize gelmesin" diye, bunun kaçış planlarını yapıyorlar. Haklılar. Yangından mal kaçırırcasına yetki kaçıranlar, yetkiyi kötüye kullananlar, biraz politika yapıyorum adı altında çıkara gömülenler, her düzeyde sevdalı bir sürü PKK istismarcısı, bir nolu örgüt temsilcisinden bizi hiç anlamamış ve dinlememiş kişiye kadar birçokları bizi kullanmaya çalışıyorlar. Olanaklar var, yetki var, istismar var. Kulan ha babam kulan! Evet, benim gibi fukara olursa tabii bunları dayatırlar. Ben fukara olmadığımı göstermeye çalıştım. Oldukça bilinçli, uyanık ve günü geldiğinde bir intikam sahibi olduğumu biraz gösterdiğime inanıyorum ve bunu da gösterdim.

Şunu da açıkça söyledik: Gerçekten insanı kazanmak için, tutulacak bir tek yanı olsa bile, onunla kendisini kurtarmak ve en büyük desteği sunmak durumundayız. Dediğim gibi ısrarla yaramazlığı, lanetliliği, lanetli topluluğu, kişiliği ve ilişkiyi dayatırsa, o zaman acımasız olacağım dedim. Tamam, zarar verebilirsin. Ben de öyle planlar kuracağım ki,

"Zağrosların eteklerinden bir hareket daha başlatıyoruz. Cudi'den de başlatmıştık. Herekol etekleri de, Dersim de, Torosların birçok kolu da böyle çalışıyor. Ağrı Dağı da rol oynuyor. Hareket her tarafta az çok gelişim gösterecektir."

Moskova'ya da gitsen, Washington'a da ulaşsan, yerin dibine de girsen, mezara da gömülsen, seni tutacağım. Kendimi o kadar boyutlandıracağım ki, alçaklara ulaşacağım. Ruhunu hemen elinden almayacağım. Öyle derinleştim ki, o yaramaz ruhundan çok önce, ilgi diye bellediğin, yaşam diye bellediğin her şeyi dirhem dirhem elinden alacağım. Vatan hainliğinin ne olduğunu, kaçışın ne olduğunu, bozgunculuğun ne olduğunu, ülke düşmanlığının ne olduğunu, soy düşmanlığının ne olduğunu, özgürlük düşmanlığının ne olduğunu sana mutlaka hissettireceğim.

Bunu biraz göstermeye çalıştım. Çok rica etmiştim, yapmayın demiştim, biraz dürüstlük istemiştim. Ben şunu da söyledim: On saat kan-ter içinde kalıyorsun, şu anda Türkiye ortalamasında -veya yabancı ülkede çalışmasında da dahil-, ya bir ekmeği kurtarıyorsun, ya kurtaramıyorsun. Yine yaşamın ya kırkı buluyor, ya bulmuyor. Zararlı biri olma, ben de seni hem de en güvenlikli bir biçimde yaşatayım. Fakat biraz insanca olabilecek misin? Yok, yine gözükara. "Madem bu örgütün içine girdim, yetkisiyle sarhoş olurum, olamadıysam sınırsız bozarım" anlayışında olanlar var. Garip bir hırsızlık, garip bir serserinin kavgası. Ne hakla, ne verdin, ne istiyorsun? Bu soruları kendisine hiç sormuyor. Bir hastalık türü! AIDS gibi bir hastalık, yeni bir hastalık, bilmem İngiltere'de bir canavar mikrop çıkmış, onun gibi canavar bir hastalık içinizde. Kürt politikaya girerse, politikanın da bir hastalığı böyle ortaya çıkıyormuş. Tabii tehlikeli bir hastalık. Kendi haline bırakılırsa ne can, ne de soy kalır. Bunu göstermeye çalıştık.

Siyasi hastalığın tedavisinde siyasi yöntemler bulunmak zorundadır. Yoksa bunlar yalnız bir hastayı götürmekle kalmazlar; bir halkın ve soyun sonunu da getirebilirler. Bunları neden söylüyorum? Dedim ya, arkamdaki hain hançerleme yapsa, hiç ciddiye almam veya olabilir, bu bir güç meselesidir. Karşıdaki düşman ulaşsa, tamam, bu da onun bileceği iştir. Fakat içimizdeki hain, içimizdeki alçak, içimizdeki düşkün ve bozguncu adam karşısında, haklı olarak bu neyin nesi diyeceğiz. Biz hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar bu iç hainle, düşkünle, savaş gerçeği ve yaşamın bütünüyle oynayanla uğraştık. Neden böyle oldu? Yaşam gerçeğimiz bize bunu gösterdi. Yaşama gelememe, yaşamın savaşımına gelememe, onun örgütlenmesine gelememe, onun vicdanına gelememe, bizi bu sonuca vardırdı.

Vatanı bu kadar elde etme olanağı doğmuşken, yine kaçış dünyanın hiçbir halkında bu kadar yüz bulamazken, herkes "bu kimdir, nedir" diye seninle alay ederken, herkesin çölden kaçtığı sırada sen çöle koşarsan, herkes buzlu kutuplardan kaçarken sen kutup ülkelerine gidersen, çok şey söylenmek zorundadır. Bütün bunları akıllı ve para getiren bir yaşam gibi değerlendirirsen, sadece ağlamakla yetinmeyeceğiz, sadece dövünmekle yetinmeyeceğiz, kıyameti koparacağız. İnsanlığın en utanılası bir kesimini oluşturacaksın, Afrika'nın siyah ırkından bile bin kat daha yitirilmiş bir durumda bulunacaksın, yine de gülüp oynayarak yaşadığını sanacaksın. Vicdanın bütün bunları nasıl kabul edecek? Tabii vicdanınız kabul etmeseydi, örgüt içinde böyle kalır mıydınız? Bu kadar lafazan, bu kadar yetmez, bu kadar ukala, bu kadar iş bilmez ve görevden anlamaz, bu kadar taktik ve yaşam dışı kalabilir miydiniz?

Ben yalancı ve sahte davranış derken, neyi kastettiğimi biraz gösterdiğimi sanıyorum. Neden bu kadar ısrarlı oldum? Sen örgütle dalga geçersen, en temel değerlerle dalga geçersen, ben derinleşirim. Tamam, karşımızda çok etkili-yetkili olmayabilirim, ama bazı değerleri de savunacak kadar gücüm vardır. Ben seni yerle bir edemesem de, hemen sana yenilecek durumda da değilim. Kendime verdiğim bir saygı sözüm var, bunu çiğnetmeyeceğim. Kendimi tanıdığımdan beri, pratikte güç yetirmediğime hemen saldırmadım. Fakat özgür bir karar ve özgür bir davranışın sahibi olmak için kendimi sürekli tetikte tuttum. Belki bir gün fırsat doğar, belki olanak elde edilir, o zaman hesabını sorarım dedim. Bunu size gösterdik. Fırsatı çok iyi kullandığımı da gösterdim. Neden? Böyleleri bu biçimde durursa, her alanda aşağılık, kopuk ve soytarı bazıları çabalarımıza kendilerini böyle dayatırlarsa, hemen hemen her birimin başında ve bir karargahta değerler çarçur edilirse, "nasıl kaçırtılır, nasıl işlenmez, nasıl yetiştirilmez" diye rapor sunarsan veya etrafın ve yaşamın böyle bir kişiliğin belirtileriyle dolu olursa, tabii biz de derinleşiriz. O zaman daha derin düşünüp daha büyük davranışlarla güç yetirmeye çalışacağız. Benim için yaşam durur, başka şeyleri pek ciddiye almam veya bir çılgın gibi de olabilirim. Ama ben büyük bir ısrarla bu tutum için hesabını soracağım.

Benim her dönem için böyle tarzlarım var. Kitle nereye sürüklenirse sürüklensin, arkadaş yapısı ne kadar bireyciliğe düşerse düşsün, benim de her zaman bazı yön çizmelerim olmuştur. Peki, sonuçta en büyük sözün sahibi olan kim, en büyük imkanın sahibi olan kim? Ben hiç adımı bile söylemedim, kendimi ileri sürmedim, dost ve düşman kendisi söyledi. Karşımızda büyük bir varlık olduğumu söylemeye tenezzül bile etmiyorum. Neden böyle oluyor veya ben neden böyle büyük olma durumunda kalıyorum? Çok basittir: Başımdaki küçüklerin kendini yığınca biriktirerek "biz de bir şeyiz" demelerine karşı durduğum, küçüklüğün savunulmasına, yanlışlığın ve çirkinliğin savunulmasına geçit vermediğim için, büyüyen ben oluyorum. Bana dayatanlar beni büyüttü. Bu arada onlar bu anlamda benim iyi öğretmenlerim oldular. Ben her zaman akıllı bir öğrenci olduğum için, iyi ders çıkarmasını bildim. Bu çok güzel bir yan. Düşmandan öğrenme güzel bir öğrenme biçimidir, düşkünden öğrenme iyidir.

"Nereden bakılırsa bakılsın, siyaset, coğrafya, güçlerimizin yerleşme durumu ve halkımızın özellikleri açısından, pratik bir olgu olarak bir parça vatanı kazanma dönemini başlatabiliriz. Bir daha gerçekleşmemecesine düşmanın hükümranlığını aşmaya, kendi halk iktidarımızın kurulmasına adım adım gidebiliriz."

İç düşmana yaşam şansını vermeyeceğiz!

Tabii ben hep böyle öğretmenler olmanızı istemezdim. Ama bu gerçeklik şimdi böyle öğretmenlik yapıyor. Öğrenmeyi bileceğiz. Tabii ben icat etmiyorum; herhangi bir cephede, herhangi bir alan temsilciliğinde değerlerin nasıl harcandığının, yetkilerin nasıl kullanılmadığının, hazır olan değerlerin nasıl çarçur edilip ve peşkeş çekilmesinin sorumlusu herhalde ben değilim. Zaten eskiden herkes bu ülkeyi ve halkı, adı ve kimliği varsa ve birkaç kuruş para ediyorsa, ucuza satardı. Bu eskiden geçerliydi, benim dönemimde olmaz. Ben kendime saygı sözü veren adamım. Kendine saygı sözü veren bunu genelde mümkünse insanlık adına, özelde bir ulus ve emek sahipleri adına vermişse, hiç kimsenin saygılı olmaması, kendisini daha yüce kılar. İş benim başıma düşmüş. Tek başıma da kalsam kaçmayacağım, saygılı yaşayacağım. Tabii görüldü ki, bu büyüklükmüş. Kendini o kadar akıllı sanan o bireyciler, parti-miz içinde ki o korkunç bireyciler kendine saygı karşısında ne olabildiler? Bu anlamda ne oldu? Nereye geçit verilmedi? Benim dönemimde, benim sorumluğum altında PKK somutunda bir vatan meselesi, bir özgür halk meselesi vardır, bir insan olma meselesi vardır. Sen kaçamazsın. En zorlu veya en ince savaşlar da olsa, bu savaşları vereceksin. Ama sızlanmadan. Yaşamak isteyen sensin, onun savaşımını vereceksin. Kaldı ki, iyi geçinen, özgür geçinen sen değil misin? Hiç olmazsa bu sözleri kirletme, anlamına göre yaşa. Niye yalancı olacaksın, niye sahte ve aldatılmış olacaksın? Doğru geçineceksin.

Tam bu noktada fahişeler bile bana biraz saygılı gelmeye başladı. Acaba kavatlar bile daha akıllı olamazlar mı? Evet politik fahişeler, politik kavatlar bizde ne kadar da çoklar, acaba daha da kötüleri olabilir mi? Çünkü bunlar bile bu kötü mesleği çok zorunlu nedenlerden ötürü icra ederler. Bunların eline bazı olanaklar verin, bu kötü sanatı terk ederler. Bizimkilerin eline en yüce mücadele olanaklarını verin, eğer bunlar kötü sanatı ısrarla icra ediyorlarsa, politik fahişelik ve kavatlığı meslek olarak sürdürmek durumundaysa, diğerleri gerçekten daha duyarlıdır, kazanılabilir. Bunu görmeye ve göstermeye çalıştık. Halkların kaderine bu kadar alaycı yaklaşmak kolay değil tabii. Ben mi o karargahlarda öyle yaşayın dedim? Ben mi size PKK'nin silahlarını böyle yetersiz ve yanlış kullanın dedim? Ben mi ideoloji ve siyaseti doğru kullanmayın dedim? Ben mi parti dışı kalın dedim? Ben mi gayri ciddi oldum taktik karşısında? Ben mi PKK'nin olanaklarını çarçur ettim? Ben mi savaşçıya sahip çıkmadım, ben mi ilgisiz davrandım? Hayır. Dünya tanıktır ki, bu değerler için amansız savaşıyorum.

Yaşamak zorundayız, bunu kanıtlamaya çalıştık. Bir çocuğun elinden oyuncağını alırsan ağlar. Senin elinden vatan alınmış, özgürlük alınmış, her türlü kişilik hakların alınmış. Bir çocuk kadar da mı ağlayamıyorsun? Evet, bir kazanma olanağı var. Buna yan gözle bakıyorsun, bunu biraz anlamak istemiyorsun. Yine sorumsuzluk yapıyor, yine kaçışa yöneliyor, yine içine ediyorsun. Bunu nasıl izah edeceksin? Bunu göstermeye çalıştık. Bunun çok zorunlu nedenleri var. Düşmanın büyük iddiaları var, "sen bir hiçsin" diyor. Dediğim gibi onu hiç düşünmek bile istemedim, ciddiye almadım. En çok sahip çıkması ve ona öncülük etmesi gerekenlerin kendi kendilerine bozmaları kabul edilemez. Binbir emekle bir örgüt olunmaya çalışılıyor. Binbir dereden su getiriyoruz, gerekçe getiriyoruz. Neden örgütlenmemiz gerektiğini ortaya koyuyoruz. Örgütlü ve resmi olmamız gerekir diyoruz. Bizim için olmaz, diyor. Ufak bir mevzi kazandırmak için korkunç çaba göstermişiz, korkunç yüklenmişiz. Her şey hazır, neredeyse kurtarılmış bir ülkenin eşiğine getiriyorsun. Yürümesini bilmiyor, yürümüyor. Sağına soluna baksa haletmiştir, biraz iyi niyet ve dürüstlük olsa kurtarmıştır; parçayı da, halkı da, kendisini de. İlgi duymuyor. Ver ağzına bir sigara, ver eline başka bir şey buna bayılıyor. Bu insanı ne yapacaksın? Bunun cezası darağacı da olamaz. Buna daha değişik bir ceza gerekir. İşte biz kendi ülkesindeki vatan hainliği üzerine, özgürlük düşmanlığı veya gereksizliği üzerine iddiası olanlara, bunu böyle ele alanlara bunları söyledik.

Tabii bu çok utanılası bir toplumsal gerçekliktir. Onun yansımaları ve etkisidir. Ama bu böyledir diye de görmemezlik edemeyiz. Kaderdir diye boyun eğemeyiz. Asla! Kendimi bunun için yaratılmış görmek ve halihazırda kendimi gerekirse daha da amansız kılmak durumundayım. Açıktaki düşmanı bırakır, bu özellikleri temsil edenlere yüklenirim. Sizlere yüklenirim. Yiğitlik neymiş göstereceğim. Dedim ya, sizin örgüt üzerine, taktik üzerine, savaş sorunları üzerine oyunlarınız var. En olmadık yerde kaybetme ustalığınız var. Alışacağız. Güzeldir, ama ters bir iş. Veya oportünizmin binbir biçimi. Buna vuracağız. Nereye kadar? Halledinceye kadar, bu en temel değerlerle dalga geçmenize son verinceye kadar, vatanı Kabe gibi bir kıblegah haline getirinceye kadar, özgürlüğü güneş ölçüsünde ihtiyacını duyduğunuz bir çekim ışığı ve merkezi haline getirinceye kadar, kimliğe ve hakka ekmek ve su ölçüsünde ihtiyaç hissettirinceye kadar, bunun için en amansız bir biçimde savaşmayı ve gerekirse yaşamını vermeyi öğreninceye kadar, bunu uygulayıncaya kadar... Benim kendime sözüm budur, çağrım budur.

Küçük fırsatlar büyük kazanımlara dönüştürülmelidir!

Ben kendimi aldatmak istemem. Şuna dayanırım, bilmem şu şöyle sürdürür, hiç önemli değildir. Önemli olan benim kendime saygımdır. Ben burada halkı suçlamıyorum. Uyandığı kadarıyla bu halk şimdi en iyisi olmaya çalışan bir halktır. Halkla benim alıp veremeyeceğim yoktur. Haini vardır, uykuda olanı vardır, uğraşırız. Benim derdim, bütün çabalarıma rağmen, bütün olanaklara rağmen, bu savaşımın öncülüğünü tutturamamaktır. "Biraz oynarız" denilmesin. Bunlar çok tehlikeli oyunlardır. Adam politik ve askeri sahaya girmiş, müthiş olması gerekir. Fahişe ve kavat teorisi en olmadık tarzda tam bu noktada ortaya çıktı; eşek veya koyun teorisi burada ortaya çıktı. "Biz tersini yaparız." Halbuki sana ısrarla "ülkeye git" diyen yoktu, "al silahı git savaş" diyen de yoktu. Hem silah istiyor, hem de gerillayı istiyor. Peki, nedir bu?

Gelen bütün haberler ne kadar köylüleşmiş olduklarını, daha da kötüsü ilkelleştiklerini, yoldaşlarını katlettirecek kadar canavarlaştıklarını gösteriyor. Taktiğe gelememek nedir? Benim burada el yordamıyla bile hallettiğim taktik sorunu görememek ne demektir? Onbeşbini aşkın savaşçıyı tepeden tırnağa biz donatıp taşırdık, ülkeye ulaştırdık. Hepsi de fedai tarzındaydı. Birisi kendilerini düzenleyip bunlarla şanlı bir eylem gerçekleştiremiyor. Yaz boz tahtasına çeviriyor. Bir köye giriş çok mu zor bir olaydır? Hele o ilk zamanlarda üfürükle bile kaldırılabilecek köyler veya ilişkiler vardı. Kaldı ki, hepsi seni kurtarıcı gibi bekliyorlardı. Gidip hepsini düşman haline getirdiler. Yani korumasını bilselerdi, yerin dibine soksalardı, bundan daha iyiydi. Ne kazandılar? Düşmana en iyi hizmet eder hale getirdiler. Bir köye nasıl girilece, bir köyün nasıl kazanılacağı zor muydu? Hayır, hiç zor değildi. Biz her gün tanımadığımız bir insana

"Biz durdukça veya bu tarza bu temelde bağlı olanlar rollerini amansızca hayata geçirdikçe, bu işin ucunda özgür vatan parçası gözüküyor. Hem de bunu öyle 2000'li yıllara bırakmadan ve hatta 90'lı yılların sonunu bile beklemeden yakalayabilecek durumdayız."

merhaba deriz, o insan yirmi yıllık dostumuz olur. Benim tarzım halen budur. Sen bu kadar partiyi arkana alacaksın ve bu insanları böyle düşmanın kucağına iteceksin!

Biz sizin gibi rahat hareket edecek bir çalışma alanı bulamadık, ülkede zaten mümkün de değildi. Bir özgür vatan parçasında faaliyet icra etmek, bir ev bulmak çok mu zordu. Biz burada bu olanaksızlıkları olanağa çevirmek için çok çalıştık. Ben bu yurt dışında onbeş yılımı dolduruyorum. Küçücük bir dağ parçası diyemeyeceğimiz bir fırsatı gördüm. Nasıl yüklendim? İlk gün "al sana mezar kadar yer" demezlerdi. Sadece bir ziyaret ettim. Ardından bir akış, ardından bir adım atış... Çok iyi hatırlarım, şu kayanın altına girme özgürlüğüm olacak mı diye dört gözle bekledim. En sonunda baktım özgürlük genişliyor ve orada onbeş bin savaşçıyı eğittim. Ki hepsi de her şeyini inkar etmişti, ne vatanseverlik durumu vardı, ne de kimlik arayışı. Hasta insanlar yığınıydı. Hepsi vatan yoluna sokuldu. Bunlar açıktır. Sonunda düşman baktı, sözümona ülkede gerilla vardı, ama aslında hepsinin buradan gönderildiğini gördü; "Mahsum Korkmaz Akademisi'ne şöyle yükleneceğiz" dedi. En son bütün dünya dengelerini zorlayarak bizi imha etmek istediğinde, biz bu mevziyi bıraktık. Başka mevzileri işletmekte zorluk çekmedik.

Peki, bizimkiler ne yaptılar? Mevzi anlayışları, karargah anlayışları, dağ anlayışları, olanak anlayışları neydi? Bunları hiç anlamak bile istemediler. Bu yabancı ülkenin çok az tahmin edilebilecek bir yerini büyük bir sabırla, ama büyük bir ruh, yücelik ve kutsallıkla -ki, etkisi hala süreklidir- yaşanan bir yer haline getirdik. Sen nasıl havası, suyu, zozanı, vadisi ve her şeyiyle, rengarenk binbir çiçeğiyle Ortadoğu koşullarına göre gerçekten cennet olarak tabir edilecek bir yerde olduğun halde, orayı içine edilecek bir yer haline getiriyorsun? Sen o görkemli dağları nasıl tutamadın? Evet, şu anda doğru dürüst bir üs geliştirilmemiştir. O dağlar insanı saklamıyor mu? O dağlar insanı mevzilendirmiyor mu? Herhangi bir savaş biçimine fırsat vermiyor mu? Hayır, hepsi mümkün. Bakmıyor, doğru bakmıyor. Gözü başka yerdedir. Müdahale üstüne müdahale...

Orası yaşam yeridir, kutsaldır. Biz ilk çıkış yaptığımızda, oranın Kabe kadar değerli olduğunu belirttik. Anlam verememişler. Ruhları yokmuş, bilinçleri gelişmemiş veya çarpıtılmış, kokusunu alamıyorlar. En çok becerdikleri basit bir köycülükmüş. Özgürlük ufku, savaş yaklaşımı unutuldu. Baba sanatına yöneldiler, "köycülük yapalım" dediler. Yapma, etme, biz böyle çıkış yapmak istemedik! Hiç dinler mi?

Tabii bunlar somuttur, daha fazla açmak istemem. Olmaz, dağı böyle kullanamazsın dedik. Nasıl köyü ve köylüyü kullanamazsan, dağı da böyle kullanamazsın. Ben diğer savaşım olanaklarını söylemeyeceğim. Yani bir silahı bulabilmek için hangi tehlikeyi göze aldığımızı bilirim. Bir roket nedir, bir fırsat nedir, bunun hikayesi çok anlatılmıştır. Şimdi neredeyse havai fişek gibi kullanılıyor, eğlencelik olmuş. Tabii bu geçen on yıl içinde ülkeye böyle oturtulmanın sağlam olamayacağı açıktı. Büyük çözümlemelerle bu durumu aştırmaya çalıştık. Anlayışı düzelt, şimdi de taktiği düzelt, taktiği oturt! Büyük anlayış savaşımı giderek taktik savaşıma kadar getirildi.

"Parçalı bir kurtarma, yine bunun her türlü örgütsel öncülük görevlerine yol açma, bunun parti öncülüğünü oturtma, yine savaş ekonomisini geliştirme ve böylece bu dönemin öncülük veya pilot bölge düzeyinde kazanılmış gerçeğine ulaşma: Giderek doğrulaştırdığımız çabalar budur."

Her şeyin boşa gittiğini söylemiyorum. Kuşkusuz şimdi savaşın olanakları artmıştır. Eğer içine zafer sığdırılacak bir dönem kazanılmamışsa, dediğim gibi bunun suçlusunun kim olduğu ortaya konulmaya çalışıldı. Tabii bizim de kendimize sözümüz var. Her şeyin heba olup gitmesine göz yumacak değildik. Bazı değerleri tutacaktık. Artık ne kadar yetenekli olur, ne kadar güç yetirebilir, bu ayrıdır. Ama bazı olanaklar var. Şimdi hayli heyecanlı, bu kadar açığa çıkmış gerçeklik, kazanılmış ve de kaybedilmiş değerlerin bilinci üzerine çok iyi çizilmiş bir ideolojik ve siyasal hat, yine oldukça geliştirilmiş örgüt olanakları, oldukça tutulmuş mevziler, sayısız ilişkiler, savaşçılar, elini sallasan istediğin sayıda bulabileceğin hareket mevzileri var.

Bir parça vatanı kazanmaya doğru gidiyoruz!

Düşman yaşadığımız bu aylara ve günlere, bu sürece kendine göre bir imha planı dayatmak istedi. Bu son geçen bir yıl içinde oldukça ilginç bir planlamaydı. Sarışın ve güzel bir kadının komutasında, asık suratlı ve asla aman dinlemez bir genelkurmay başkanının başkanlığı altında ve devrimci kanı üzerinde alabildiğine şişmiş bir "baba"nın başkomutanlığında, "29. isyanı da bitiriyoruz" adı altında büyük bir tasfiye hareketine girişildi.

Tabii biz geçmişteki ayakta durma mücadelesinin tecrübesine dayanarak, hiç şüphesiz çok sınırlı da olsa, imkanlarımızı kullanacaktık. Örneğin kendi sahamı iyi değerlendirecektim. Bunların bu çok olumsuz ve tehlikeli emellerine başarı fırsatı vermemek için, bilinen çalışma tarzım kadar, yenilikler de çıkaracağız: Mevzi de hazır, elde edilmiş mevziler kadar yenilerini de yaratıyoruz. Güçlenmeyi derinleştireceğiz.

Karşı tehlike bu kadar büyükse, kendi olanaklarımızı büyütmenin de büyük çabasını sergileyeceğiz. Zaten başka türlüsü ne düşünülebilir, ne de anılabilir. Öyle yaptık. Bu bir yılı geçiştirmeye veya kendimizin kılmaya çalıştık. Bu gerçekten büyük bir yıldır. Aşağı yukarı geçen Haziran'da başlayan ve günümüze kadar devam eden, TC'nin tarihinde de en bunalımlı, en çok özel savaşlı bir yıl olduğu kadar, bizim için de en ağırlaşan ve altından sağlam çıkabilmek için güç harcanması gereken bir yıl olarak değerlendirilen ve yaşanılmaya çalışıldı.

Hiç kuşkusuz bu yılı tam kazanmadık, ama tamamen kaybetmedik de. Düşman bu yılın bize önemli oranda kaybettirildiğini iddia ediyor. Hayır. Bütün veriler gösteriyor ki, düşman beklediğinin çok gerisinde, oldukça kurallara ters düşen, aslında kendisini yaşam sahibi olmaktan çıkarmış, kazanmayı aklından geçirmeyen, gerçeklerimizle oldukça alay eden bazı çalışma kişilikleri ve birimlerini vurmuştur, etkisizleştirmiştir. Biraz kurallara bağlanan kişilikler ve birimler güç kazanmıştır. Kaldı ki, dağlarımız sayesinde, yine halkın bağlılığının gücünde ve esas olarak kendi öz çabamızda, bu yıla sığdırttığım çabalarımla bu düşmanın saldırılarına göğüs gerebileceğimi söylemiş veya onaylamıştım. Sonuç bunun daha geçerli olduğu, düşmanın iddiası yerine bizim iddiamızın daha çok gerçekleşmekte olduğudur. Evet, her an gökten de bir taş düşer, insan gider. Ama anormal bir durum olmazsa, bundan sonra da bu işi kendi sorumluluğumuz altında daha iyi öğretebileceğiz. Bunun umudu kadar olanakları da belirmiştir. Böylesine bir dönemi daha da kazanmaya, özgür bir vatanın yaratılmasına dönüştürmeye inanç çok güçlüdür. Bunun da ötesinde olanaklar çok fazladır. Bunun birçok belirtisi ortaya çıkmıştır. Hiçbir dönemde söyleyemediğimiz kesinlikte vatanı kazanmaya doğru gidiyoruz veya vatan kazanmaya doğru götürülüyor. Eskiden ideolojik ve siyasal çizgi olan, umut olan, yine biraz ayağı yere basan gerçekliğimiz, şimdi neredeyse oldukça kök salan ve artık kaçınılmaz bir yaşam olacağa benziyor.

Kaybetme nedenleri ortadan kaldırılmadıkça, bu kazanmayı da bir felakete dönüştürmek işten bile değildir. Ama kendi yaşam sorumluluğumuz altında diyoruz ki, biz durdukça veya bu tarza bu temelde bağlı olanlar rollerini amansız hayata geçirdikçe, bu işin ucunda özgür vatan parçası gözüküyor. Hem de bunu öyle 2000'li yıllara bırakmadan ve hatta 90'lı yılların sonunu bile beklemeden yakalayabilecek durumdayız. Biz bunu 1970'lerde bu kadar kesinlikte söyleyemezdik. 1970'lerde bizim söylediğimiz şey bir vatan ve özgürlük umudumuz var, bu umudu canlı tutacağız biçimindeydi. 1980'lerde düşman yüklenmişti, 12 Eylül faşizmi gelmişti. Biz buna karşı direneceğiz ve umudu söndürtmeyeceğiz dedik ve bu da başarıldı. Ancak 1990'larda bu özgürlük umudu artık yaşanılacak bir tarz oluyor. Vatanı özlemek ve yine özgürlük istemekle kalmıyoruz, onun filizleri olmakla da yetinmiyoruz, artık tohum da değiliz; kök salan ağaçlar veya içinde artık orman gibi yaşamak isteyen gerçekliği ifade ediyoruz. İşler gelip bu noktaya dayanmıştır. Bunun sorunları vardır, bunun tarzı ve temposu vardır. Bunu açmaya çalıştık.

Tarihsel dönem eğer buysa, zaten biz devrimciler için de söylenebilecek tek şey artık kanıtlandığına göre, bunu tartışmaya gerek olmadığıdır. Düşman bile artık bunu bir kader gibi görecek hale gelmişse, herkes artık mümkünü vardır diyorsa, öncüye düşen peş peşe darbelerle bunu gerçekliğe dönüştürmektir. İşte böyle bir konumda söylüyoruz, tabii sorunlar olacaktır. Kürdistan gibi bir vatanı kurma ve insanlık beşiği içindeki bir halkı tekrar diriltmenin ne anlama geldiğini bileceksiniz. Söylenmiş olanlar kadar söylenmemiş olanları da bilince çıkaracaksınız. Dönemin özelliklerine göre tarzı ve tempoyu belirleyeceksiniz. Düşmanın özel savaşı, her türlü taktiği ve vahşeti vardır; kendinizi ona göre kollayacaksınız. Halkının umudu, istemi ve beklentileri vardır, onu esas alacaksınız. Senin kendi usta komutanlık tarzın vardır, taktiğin vardır, onu esas alacaksın. Savaşı bu çerçevede kabul ettikten sonra, parça mı olur, şu eyaletten mi olur, şu dağdan mı başlar, bir yerden başlayarak özgürlüğü sağlayacaksın. Veya pratik bir özgürlük parçası olacaksın. Dönemin gerçek yürüyüşünün komuta gücü böyle ifade edilebilir.

Hiç kimse daha önce kazanılmış olan mevzilere oturmakla veya denenmiş eylemleri tekrarlamakla üstün bir komuta çizdiğini ve önderlik yaptığını söyleyemez. Çok iyi hatırlarım; bizim 1970'lerin ortalarının komutası ağzına birkaç sözcük alır; kentlerde, kahvelerde ve köy odalarında tekrarlardı. Öncü gücün savaşımı o zaman buydu. 15 Ağustos 1984 Atılımı gibi iddialı bir dönemi hazırlamaya çalışırken bile bir yerde "vuracağız, ama sonunu nasıl getiririz" düşüncesindeydik. Uğraşı bütünü ile buydu. O zamanın komutası işte böyleydi. Agit arkadaşın kişiliğinde epey işlendi. İyi bir eylem yaparız, ondan sonrasını kararlaştırmaya çalışırız deniliyordu. İçten bir gerillaya ulaşma çabası vardır. Şimdiki komutan nasıl almalıdır. İşte herhalde şöyle bir karakola saldırı, bilmem uzaktan bir köye taciz amaçlı şöyle bir saldırı; bunların başarılı bir eylem olması düşünülemez. Veya filan dağda kalıyoruz; bütün bunlar bir aşamanın gerekleri olarak düşünülemez. Nereden bakılırsa bakılsın, görülecektir ki, doğru ve savaşta da bir aşama anlamına gelecek olan şey büyük veya küçük, kurtarılmaya uygun olanı belirleyen, bunun için olanakları çok iyi değerlendiren, gerilla savaşının her türlü inceliği kadar bir hareketli ve yarı mevzi savaşa da olanak veren bir tarzın esas alınması, birimin buna göre düzenlenmesi, sayı hesabının yapılması, bu tip bir savaşla düşmanın bir operasyon gücünün imha edilmesi, yerleşik bir taburun ortadan kaldırılması, birkaç korucu köyünün tümüyle tasfiye edilmesi veya bir kentin geçici olarak tutulmasıdır. Dönem artık biraz bunu gündemleştirmiştir. Bunlar sağlandığında ileri bir savaşım aşamasından söz edebiliriz.

Nereden bakılırsa bakılsın, savaşın gündemleştirilmesi doğru mudur? Doğrudur. Ülke geneline yayılan mücadele, hemen her eyaletin gerillaya kavuşması, halkla ilişkiler, dış ilişkiler, tecrübe ve en önemlisi de bizzat geliştirilen alan planlamaları, bazı yerlerin böyle daha ayrıntılı bir planlamayla kazanılabileceği biçimindedir. Toptan kazanılmasa bile, küçükten başlar ve giderek büyür. Tarz da kazanmaya uygundur. Hiç kuşkusuz biz bu tip çıkışları parti tarihimizde anlamlı yerlere yapmayı istedik. Ta 1970'lerde böyle hesaplarımız vardı. Üs alanlarını düşünmemek gibi bir durumumuz yoktu. Ülkemizin en dağlık alanlarına ilişkin hesaplarımız vardı. Tamamen güç yetirilemedi, roller oynanamadı, bu ayrı bir meseledir. Bugün ulaştığımız dağlık alanların birçoğuna o zaman da ilgi duymuştuk. Gerçekten 1980 sonrası hamle için de en uygun alan düşünüldü. Onun siyasal ve askeri hazırlığı yapıldı. Botan-Behdinan alanı, Zağros etekleri oldukça değerlendirildi. Adımlar da atıldı. Nitekim bu alanda on yılı aşkın amansız bir pratik var. Doğru bir yaklaşımdı. Fakat yaklaşımın gerekleri yerine getirilmedi. Her türlü sapma ve yetersizlikte ısrar vardı, müdahale üs-

"Vatanı özlemek ve yine özgürlük istemekle kalmıyoruz, onun filizleri olmakla da yetinmiyoruz, artık tohum da değiliz; kök salan ağaçlar veya içinde artık orman gibi yaşamak isteyen gerçekliği ifade ediyoruz."

"Bütün bu belirlenen husûsların gerekleri görülüp yerine getirildikten sonra, ölüm gerçekten de nereden gelirse gelsin, hangimiz şehit olursak olalım, geride kalan en son devrimci de başarıyı getirmesini bilecektir."

tüne müdahale vardı. Sonuç: Şu anda iddialıyız. Bir Güney Savaşımı kadar iddialı olabildik; düşmanın bu alanda bir kordon boyu yaratmasına fırsat vermeyecek kadar iddialı olduk. Çok emek verildi, çok kayıp verildi, çok acı çekildi. Ama halihazırda buralarda oldukça tutunabilecek bir duruma yol açtık. Bu anlamda yine ısrarlıyız.

Yine nereden bakılırsa bakılsın, siyaset, coğrafya, güçlerimizin yerleşme durumu ve halkımızın özellikleri açısından, biz buralarda üçüncü önemli dönemi, yani artık pratik bir olgu olarak bir parça vatanı kazanma dönemini başlatabiliriz. Bir daha gerçekleşmemecesine düşmanın hükümranlığını aşmaya, kendi halk iktidarımızın kurulmasına adım adım gidebiliriz. Bu döneme basitten karmaşığa, bir karış alanı tutmaktan, giderek bunu fersah fersah, kilometrelerce genişletmeye uygun bir taktik planlamayla gireceğiz, daha doğrusu giriyoruz. Ama öyle bir daha düşman gelsin, bizi zora soksun diye değil; "biraz alan tuttuk, ama gafil davrandık, düşman gelip elimizden aldı" biçiminde değil; asla böyle olmayacak. Dönemin özelliğini vurguluyoruz. Küçük bir adım attık, bir karış kadardı, bir parmak boyundaydı; sen kazan, şu kişi kazansın, şu birim kazansın ve böylece birleşik bir çabayla alanı genişletiyoruz. Düşmanımızı yıkarken bir daha döndürtmeyeceğiz, haini vururken bir daha asla çıkmayacağız. Bütün bunlar bilinçle, planla yapılır. Tedbirlerin de uzun vadelisi vardır, kısa vadelisi vardır, geçicisi vardır, süreklisi vardır. Ama sonuçta bu çerçeveye ulaşılacaktır.

Örnek kabilinden olsun diye söylüyorum. İddiamız vardır, şehitlere bağlılığımız vardır. Üç sınırın birleştiği yerden başlıyoruz. İşte Zağrosların eteklerinden bir hareket daha başlatıyoruz. Cudi'den de başlatmıştık. Herekol etekleri de, Dersim de, Torosların birçok kolu da böyle çalışıyor. Ağrı Dağı da rol oynuyor. Hareket her tarafta az çok gelişim gösterecektir. Ama burası da önemlidir, hatta başat anlamda ve önemdedir. Evet, geçmişte layıkıyla kullanılamadı. Çok iyi biliyoruz ki, savaş gerçekliğinin dışına çıkma en çok burada yaşandı. Güney Savaşı'nda hiç de hak etmediğimiz veya aslında hiç de içine düşülecek bir durum olmadığı halde, işbirlikçi güçlere sığınmanın yolunu açma, ya da intiharla kendini bitirme bunların ikisi de kader değildi. Ama bu yetmez yaşam, savaş sorunlarına cevap verememe, bu çerçevesini çok kapsamlı çizdiğim biçimde savaş gerçekliğiyle oynama, kendi basitliğini, ilkelliğini, aydın ukalalığı ve lafazanlığını, köylü kurnazlığını, kısacası çokça işlediğimiz anlayış, tutum ve davranışlarını ısrarla dayatmanın geldiği nokta budur. Yoksa bu bizim mücadele gerçekliğimizin asla kabul etmeyeceği bir durumdur.

Biz nasıl yaşadığımızı, nasıl alan açtığımızı bilen bir hareketiz. Bazıları kendilerine bunu yakıştırmışlar, bu onların olsun. Bu anlayışların sahipleri her şeyleriyle ortadadır. Ama bizim ısrarlı savaş taktiklerimiz de ortadadır. Tarz uygulanıyor. Önemli olanın, geçerli olanın ne olduğu ortadadır. Şimdi bu taktiklerimize kesin ve amansız bir biçimde geçerlilik kazandırmak istiyoruz. Deneyim farkı var, olanak farkı var, tecrübe farkı var, her şeyden önce güç farkımız var. Bu çerçevede bunlarla taktiği tam işleteceğiz. Parçalı bir kurtarma, yine bunun her türlü altyapısını oluşturma, ordusunu inşa etme, savaş tarzını tayin etme, halk iktidarının temellerini atma, cephe çalışması yapma ve bunun her türlü örgütsel den içine düşülen tutumlar vardı. Sınır boylarında savaş gerçekliğine ters düşen durumlar vardı. Gerilla denince şurada burada sallanıp duran kimseleri anlayanlar, avare asi gruplarından daha ilkelce bir yaşamı kendilerine yakıştıranlar bunları aşacaklar. Bir defa bu anlayışlar kökünden kurutulacak. Karargah mı, eğitim yeri mi kullanacaksın? Biz buraları nasıl kullanıyorsak, buradan bile daha fazla dönüştürücü ve savaşa hizmet ettirici kılacaksın. Güney temsilciliği tümüyle böyle olacak. Ben de burada Güney'in temsilcisiyim. Zamanı nasıl değerlendiriyorum, gerillayı nasıl hazırlıyorum? Orası buradan on kat daha fazla başarılı olmak zorundadır. Örgütler ve devletlerle taktik ilişkiler varmış, dost ilişkiler varmış. Bunları bu savaşımın ihtiyacına göre kullanacaksın. Bunların üzerine yatamazsın, yatarsan bu bir ihanet olacaktır. Örgütün etkisini kendi keyfin için kullanamazsın. Bu, ihanettir ve bunun da hesabını vermeyi her an göz önüne getireceksin. Hiçbir ilişki, hiçbir alan temsilciliği seni rahatlatmak için değildir. Tam tersine bunlar amansız savaşım görevine bir katkı sunman için verildi.

Son nefesiniz bile kahramanca olsun!

Sınırda da kalınabilir. Kalındığında, bu kesin katkını ortaya çıkarmak içindir. Yoksa "sagit. Bunun anlamı vardır, ama o sahalarda öyle sallanmanın anlamı yoktur. Kötü kullanırsan, ben de seni böyle yapacağım. Büyük hakaretler yapacağım diyorum. Bunu anlayacaksın. Düşünemediğini, zora geldiğin için böyle yaptığını söylüyorsan, doğrulduğun yere dön!

Yeni çağrım budur, sorumlu arkadaş, önderlik çağrısı budur. Bu hareketin sorumlusu bunu söylüyor, yaşıyor ve biraz güçlüdür, söylediklerini uygulayabilir. Aman ha aman, dikkat et. Kendini kavat gibi kullanmak istemiyorsan, rica ederim, bu talimata uy. Şimdi sorumlu bunu da mı söyleyemiyor? Çok açık söylüyorum ve bu sesim belgelidir. Bunun anlaşılması, söylenmesi zor mudur? Eğer görevi bu çerçevede kabul ediyorsa etsin. Ben enayi miyim. Burada kıyameti koparacağım? Ben insan hazırlayacağım, sen gidip orada rahat edeceksin veya "siyasal faaliyet yürütüyorum, karargahtır, lüzumsuz işlerle uğraşıyorum" diyeceksin! O zaman dilini keserler. Öyle bir şey yok. Eskiden öyle olmuşsa da reddediyoruz. Bu pratiğe, bu yaşama lanet getiriyoruz. Biz burada öyle mi kullandık? Bu sahada Güney ve de burası bizim ülkemiz de değil. Her türlü hasta buraya geldi ve sağlam savaşçı olarak çıkmadı mı? Sen o görkemli savaş alanlarını nasıl böyle kullanıyorsun? Köylüleşeceksin, ilkelleşeceksin, bol bol kaçışa yol açacaksın, bir sürü silahı düşmana kaptıracaksın! Yalancılığı ve sahtekarlığı bırak. İşte talimat, dinlemiyorsa kulağından tutup at. Oyun mu oynuyor, ağalık mı yapıyor? Hiç olmazsa bu dönemde oynamayalım, gerilla savaşının gerçekleriyle oynanmasına fırsat vermeyelim.

Oynayanlar kendilerini şu anda başıma bela diye atmışlar. Ne ölüsüne yer buluyorum, ne dirisine. Kendilerini neden bu kadar gereksizleştiriyorlar? Halkın umutlarını bu kadar karartan, kendi yaşamının yolunu bu kadar karartan kişiler, kişilikler daha sonra ağlayıp sızlarlar, ardından bunalım teorileri ve numaralarına başvururlar, her türlü hastalığı dayatarak partiden yaşam hakkı talep eder veya bu kadar tarihsel görevlere sırt çevirirler. İnsan her şeyi kabul eder, ama asla bu tür durumlara düşmeyi kabul etmez. Son bir nefesin olsa bile, onu kahramanca vereceksin. Dönemin dili budur. Eskiden de buydu, ama öyle yaptılar ve başlarını yediler.

Ben bütün ülke için bu kadar kesinlikte konuşuyorum. Ölüm var, ama biz namusluca öleceğiz her zaman. Bundan sonra böyle ölünecek, yaşanıldığında da böyle savaş gerçeklerine bağlantılı yaşanılacaktır. Madem biz metropolde, Ankara'da bu çalışmayı başlattık ve ülkeye taşırdık, Arabistan sıcağında başlattık ve başardık, sen o dağların eteklerinde ve içinde berbat edersen bunun hiçbir gerekçesi yoktur. Bir grup özgürlük savaşçısıyla oraya ulaştıktan iki yıl kalırsan şır biçimde. Şimdiye kadar kendimiz ve sözümüzle oynamamız yetmez mi? Tarihle oynadık, her alanla oynadık da, burada o kadar oynadığımız yetmez mi? Kurtarılmanın eşiğinde olan yerler için yetmez mi?

Göreviniz yücelik, başarı ve yiğitlik olmalı!

Görüyorsunuz ki, bir daha böyle bir taktik dışılığa, öncülük dışılığa asla izin verilemez. Böyle bir olumsuzluğun sahibi olarak biri karşınıza çıktığında, sorumlu arkadaşlar kendisine buranın kanunu budur demelidir. Çok iyi biliyorum ki, bu savaşçı bu sözleri duyar duymaz ölümüne savaşacaktır. O savaşçıya engel teşkil etmeyin, kendi yaramaz kişiliklerinizle onu da bozguncu yapmayın, kaçırtmayın. Perspektif çok açık, "önderlik böyle söylüyor, ne derseniz" deyin. Bu bir ajan değilse iflah olmazın biri değilse –ki, bunlar da hemen açığa çıkar–, eminim ki, çoğunluğu ezici bir biçimde bu tarzı amansız esas alır. Yeterliysen, bu tür kişiler akıllı bir komutanın, her türlü taktiğin yaman bir fedaisidir. Nitekim bunun böyle olduğunu dünya alem de biliyor. Bu, PKK gerçeğidir. Neden başka türlü göstereceksin ki? Niye bozacağız ki? Kimin adına, niçin? Neden kendi yaramaz ve yetmez kişiliğinle bozacaksın ki? Kaldı ki, senin görevin veya çıkarın yücelik olmalı, başarı olmalı, yiğitlik olmalıdır. Bu daha güzel değil mi?

Demek ki, şimdiye kadar o alanlara uygun olmayan yaklaşımlar artık bitmiştir. Her türden yanlış anlayış ve saptırmalar aşılmıştır. Doğrular kesindir, keskindir, nettir. Sorumlulular iliklerine kadar bunun sorumluluğuyla doludurlar. Gidenler, görev üstlenenler, üstten alta, en üstten en sıradan savaşçıya kadar bu büyük keskinliği ve

"Küçüklüğün, yanlışlığın ve çirkinliğin savunulmasına geçit vermediğim için, büyüyen ben oluyorum. Bana dayatanlar beni büyüttü. Onlar bu anlamda benim iyi öğretmenlerim oldular. Bu çok güzel bir yan. Düşmandan öğrenme güzel bir öğrenme biçimidir, düşkünden öğrenme iyidir."

öncülük görevlerine yol açma, bunun parti öncülüğünü oturtma, yine savaş ekonomisini geliştirme ve böylece bu dönemin öncülük veya pilot bölge düzeyinde kazanılmış gerçeğine ulaşma: Giderek doğrulaştırdığımız çabalar budur.

Hiç şüphesiz her eyaletimiz için, ülkemizin her alanı için, benzer özgürlüğe yürüyüş çabaları vardır, etkilidir ve yoğundur. Ama burası herhalde en iddialı ve en sonuç alınacak bir parça olacağa benziyor. Bunun siyasal, örgütsel, askeri, coğrafi nedenlerini koymayacağız. Bunlar oldukça farkında olunan ve ayrıntılı bir planlamaya kadar da götürülen hususlardır. Benim buraya özgü bir planlamayı bir çırpıda bile geliştirmem zor değildir. Eskivaşa gelmeyenler ve rahatını düşünenler geliyor" diyen sorumlu, bunu düşünen savaşçı en büyük alçaktır. Bunlara ne yapılacağını da söyledik. Bir daha bunun sözcüğü bile ağza alınmayacaktır. Saha komutanlıkları "savaşçı rahatı istediği için yanıma geliyor ve ben de kendisini kabul ettim" dediklerinde, acaba neyle oynadıklarını biliyorlar mı? Veya örgüt karşısında nasıl hesap vereceklerini kestiriyorlar mı? İnşallah bir gün ona ulaşacağım. Görüyorsunuz, bazılarını yavaş yavaş gündeme almışım. Ben mi istedim orayı öyle kullanmalarını? Maden rahatına düşkündür, ben de ona rahatı gösteririm. Rica ediyorum: Kendini satıp kullan, ama bu sahaları böyle kullanma. Kaç, düşmana Bütün zorluklarımıza, vicdanımızın affetmesine ve bilincimizin kendisine yedirmemesine rağmen, biz hele bundan öncekilerin pis canlarına, elimizi bulaştırmayalım. Ama bundan sonrası için özellikle söylüyorum: Bu sefer söz verenlerin, görev talep edenlerin çerçevesi budur, diyorum. Yapmazsan, elimizden ölerek de kurtulamazsın. Bu dönem için çok açık konuşuyorum, bu alanlar için açık konuşuyorum. Sende zırnık kadar mertlik yok mu, zırnık kadar söze bağlılık yok mu? Yoksa neden görev istiyorsun? Neden ikide bir ülkeye gitmek istediğini, şu alana gitmek istediğini söylüyorsun? Bizden sözünün eri hiçbir adam çıkmayacak mı? Çıkacak. O zaman sözüne sahip ol. bu da ülkeyi kurtarmak için yeterlidir. Tekrar söyleyeyim, elli kişi bile fazladır. Er sözü budur. Binlerce savaşçı var. Büyük kesimini hasta haline getireceksin, örgütün sırtına yük diye bindireceksin; ondan sonra da görevli, alan sorumlusu olduğunu söyleyeceksin! Yapma. Dedim ya, neyinize bilmem ne yapın, ama bunu yapmayın. Ağlamak sızlamak da yok. Bunu yapıyorsan git, düşmanın neresine girersen gir, yanımda kalma! Kalırsan ölçü budur. Ben seni ricayla çağırıyorum. Kendini böyle dayatmıyorsan, o zaman kendine saygılı ol. Gelenler hep böyle geliyor. Verdiğiniz söze bağlı yaşamayı bileceksin. Hem de yaratıcı bir biçimde, hem de bir kurtuluşçu ve kurtarıcıya yaranetliği kavramış olarak görevlerinin başında ve savaşımın içindedirler. Bu asgari temeldir, asgari kabul tarzıdır. Üstün bir yetenek olduğu açık, savaş bir yaratma faaliyetidir. Herkes için bunun olanağı vardır. Daha fazlasını başarabilirler. Daha iyi plan, daha iyi tarz, daha canalı-

Devamı 23. sayfada

KATLİAMLAR MÜCADELEYLE ÖNLENEBİLİR

Sivas Katliamı, Kürde ve Türke karşı yapılan katliamlardan biridir. İlki değildi, sonuncusu da olmadı. Bugün kirli savaşı yürütenler Kürt soykırımını sürdürüyorlar. Demokrat, Alevi ve Kürt katliamını yapanlar, aynı zihniyet ve politika sahipleridir. Bunu gerçekleştiren ordudur. MİT ve Özel Harp Dairesi'ne bağlı cinayet şebekeleridir.

Katliamı gerçekleştiren, kontra cinayetlerini işleyen, Kürt yerleşim yerlerini yerle bir eden, halkı göç ettiren ve Kürtlerin başına bomba yağdıran, TC devletinin kendisidir. Burjuva partileri orduya bağlanarak halkın kanı üzerinde sahte siyaset yapıyorlar.

Sivas Katliamı'nın sorumlusu TC'dir, onun DYP-SHP'li koalisyon hükümetidir. Zaten Türk-İslam sentezi bu devletin resmi görüşüdür. Sivas Katliamı'nı kontralar ve İslami maske takan faşistler yaptılar. Bu da kendini sahte laiklikle Alevilere ve halka yutturmak iste'yen devletin işidir.

Aldanmayalım ve kimseyi aldatmayalım!

Sivas Katliamı için elimiz devletin yakasında olsun!

Sivas Katliamı'nın asıl hesabını Kürdistan gerillası soruyor. Zülfikar Kürdistan gerillasının elindedir. Çivi ancak çiviyle sökülür. Zulmü ve vahşeti uygulayanlar ancak kurtuluş kuvvetleriyle durdurulabilir ve vurulabilir. Bugün kurtuluş kuvvetleri olan gerillalar böyle bir görevi yerine getiriyorlar.

Aleviler ve demokratlar?

Katliamı gerçekleştirenler; sahte laik ve şeriat tartışması yaratıyor, gündem saptırıyorlar. Sünni Türk ve Kürt halkını sahte İslamla devlete bağlamak isterken, Alevi Türk ve Kürt halkını ise sahte laik ve demokratlık maskesiyle devlete bağlamaya çalışıyorlar. İlkin katliam yapıyor, üzerinde oyun oynuyor, böylece halkı bölüyor ve arasına nifak tohumları sokuyorlar, sonra zayıf düşürerek hizmetine alıyorlar. Oyun açık oynanıyor; bu oyuna gelmeyelim!

Çorum, Maraş ve Sivas katliamları olmasın! Pir Sultanlar, Şeyh Bedrettinler, Seyit Rızalar, Deniz, İbrahim ve Mahirler, Kemal, Hayri ve Mazlum Doğanlar asılmasın, yakılmasın ve satılmasın!

Ama nasıl? Sivaslar nasıl yaşanmamalıdır? Buna karşı söylenecek sözümüz ve eylemimiz olsun. Onlar vahşete ve katliama karşı büyük direnme gücü ve cesaretini gösterdiler. Yeni bir yaşam, özgürlük, eşitlik ve kurtuluş için kavgaya atıldılar.

Onlar için sahte gözyaşı dökmek ve maruz kaldıkları vahşeti sadece kınamak, katliamları lanetlemek çözüm değildir. Düşmanımızı tanıyalım!

70 yıldır aynı senaryolar oynanıyor. Demokratların, sosyalistlerin, Alevilerin ve Kürtlerin üzerinde koyu bir diktatörlük kurulmuştur. Bugün faşizm ve kirli savaşı yürütenler, 70 yıllık mirasın sahipleridir. Alevi ve Kürt katliamlarını düzenleyen, halkın her şeyini elinden alan, düşünceyi, inanışı yasaklayan, Kürde ait her şeyi yok sayan ve inkar eden yine bunlardır.

Düşmanını seven, sahte laiklik ve demokratlıkla mevcut rejime bağlanan, kemalizme ve faşizme sahip çıkan ne demokrat, ne yurtsever, ne de ilerici olabilir.

70 yıldır Alevi Türk ve Kürt halkını yok sayan bir devletin, Aleviliğe sahip çıkması sahtekarcadır. Kürt Alevisini, Kürt halkından, Kürt emekçisinden ayırmak amacındadırlar.

Alevi-Sünni çelişkisi yapaydır. Kürt-Türk çelişkisi yoktur. Sahte laiklik ve şeriat çelişkisi gündemi saptırmaya yöneliktir. Türkün ve Kürdün çelişkisi bugünkü özel savaş rejimiyledir. Sorun demokrasi, özgürlük ve kurtuluş sorunudur. İktidar için mücadele etmek ve savaşma sorunudur.

Türk halkı ve Alevisi demokrasi ve özgürlük için mevcut faşist rejimle hesaplaşarak kurtulabilir. Kürdistan halkı özgürlüğü ve kurtuluşu için savaşıyor. Kürt Alevisi de bunun bir parçası ve bu mücadelenin sahibidir.

Sivasları ve Kürt soykırımını ancak mücadele ederek önlemek mümkündür. Devlete yalvaran ve boyun eğen her zaman aynı baskıyı, katliamları ve sömürüyü görür. İnsanlık, demokrasi, kurtuluş ve özgürlük uğruna artık bütün bunlara dur demeliyiz.

Sivas Katliamı için sahte gözyaşı dökenler ve yine baskı görüyoruz, eziliyoruz deyip de harekete geçmeyenler vardır. Böyleleri Alevilik, demokratlık ve ilericilik adına yerlerinde sayıyorlar. Devlete karşı attıkları bir taşları bile yoktur. Sivas Katliamı'nın asıl hesabını Kürdistan gerillası soruyor. Zülfikar Kürdistan gerillasının elindedir. Çivi ancak çiviyle sökülür. Zulmü ve vahşeti uygulayanlar ancak kurtuluş kuvvetleriyle durdurulabilir ve vurulabilir. Bugün kurtuluş kuvvetleri olan gerillalar böyle bir görevi yerine getiriyorlar.

Sivas Katliamı'nın üzerinden bir yıl geçti. Gerilla ve ayağa kalkan Kürt halkı büyük bir direnme savaşını sürdürerek yükseltiyor. Kontralardan, faşistlerden, Hizbikontralardan, Türkçülük, ırkçılık ve sahte İslamiyet adına vahşet uygulayan, yakan-yıkan ve Kürdistan'ı tahrip eden, Türkiye'yi batıranlardan hesap soruyor. Tarihsel intikamı aldığı gibi, günümüzde de halk demokrasisi ve insanlık için savaşıyor.

Ulusal kurtuluş mücadelesi, Kürt Alevisini de ayağa kaldırmıştır. Bu mücadele ulusal kimliği, onuru koruyor ve insanlıktan yana olan herkesi etkiliyor. Geniş bir cephesel ve ulusal birlik oluşturmuştur. Burada mazlumdan, ezilenden, sömürülenden yana olan herkese yer vardır. Türk demokratları, halkı ve Alevisi bizim kardeşimizdir. Cephemiz onlarla birdir. Aynı devlete ve zalime karşıyız.

Gelin birlik olalım, aynı saflarda ve cephede yerimizi alalım! Gelin canlar bir olalım, zalime kılıç çalalım! Ve bu doğrultuda dayanışma içine girelim!

Sivas Katliamı'nı kınadığımız kadar Kürt soykırımına da karşı olalım! Sivas Katliamı'na karşı çıkıp da Kürt soykırımına ve Kürdistan'da yürütülen kirli savaşa, insansızlaştırma politikasına ve göç ettirmeye karşı çıkmamak ikiyüzlülüktür.

Aleviler, demokratlar ve yurtseverler!

10 yıldır Kürdistan'da yürütülen kirli savaştan dolayı ekonomi batırılmıştır. Ekonomik bunalım oldukça artmıştır. Ordu donanımı ve silahlar için korkunç paralar harcanıyor. Bunların hepsi halkın cebinden çıkarılıyor. Askeri şiddette inat, Türkiye ve Türk halkının çok şeyler kaybetmesine neden olmuştur.

Kürdistan halkı kazanmaya yatkındır. Bunun için imkanları, örgütlenmesi, mücadelesi ve savaşı vardır. Kürdistan Aleviler Birliği, özgürlük ve kurtuluş için mücadele eden, zalime kılıç çeken halkın yanındadır, onun cephesindedir. Kürt Alevisinin kurtuluşunu bundan ayırmamaktadır. Türkiye ve Kürdistan'da hepimize yer vardır. Mevcut rejimden kurtulmak için el ele verelim ve savaşalım! Özgür ve bağımsız bir toplum kuralım! Evet, tek sorunumuz ve amacımız budur.

-Pir Sultanlar, Seyit Rızalar asılmasın, yakılmasın ve satılmasın!
-Sivas Katliamı'nın sorumlusu TC'den hesap soralım!
-Kürdistan'da yürütülen kirli savaşa hayır!
-Yaşasın Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi!
-Yaşasın halkların kardeşliği!

KÜRDİSTAN ALEVİLER BİRLİĞİ

SİVAS KATLİAMI AVRUPA'DA VE METROPOLLERDE "GERİLLA SİVAS'A" SLOGANIYLA KINANDI

2 Temmuz 1993 ezilen halklar ve insanlık için kara bir gün... Pir Sultan Abdal şenliklerine katılan 37 aydın, sanatçı ve yazar Sivas'ta katledildi. Hem de TC'nin barbarlık tarihinin bir yansıması olarak diri diri yakılarak öldürüldüler. Sivas Katliamı'nın birinci yıldönümünde artık katliamın TC tarafından planlı bir şekilde yapıldığı açığa çıkmış durumdadır. Evet, Sivas'ta 37 insan TC tarafından diri diri yakılarak katledildi.

Kuşkusuz Sivas Katliamı TC'nin yaptığı ilk katliam olmadığı gibi, sonuncusu da değildir. TC'nin tarihi, halklara karşı katliamlar tarihidir. Bu anlamda, genelde katliamlara karşı olmak, özelde Sivas Katliamı'na karşı olmak TC'ye karşı takınılan pratik tavırla bağlantılıdır. TC'ye karşı olmadan, sadece katliamlara karşı olduğunu söylemek ikiyüzlüce bir tavırdır.

Katliamları durdurmanın ve ona karşı çıkmanın yolu ulusal kurtuluş mücadelesinden geçiyor. Ulusal kurtuluş saflarında örgütlenerek, TC'ye karşı savaşarak katliamlar durdurulabilir.

Bu açıdan, Sivas Katliamı'nın olduğu günlerde "Gerilla Sivas'a" sloganının atılmasının sebebi, gerillanın katliamları durduracak güçte olmasından kaynaklanıyor. Nitekim, katliama karşı ilk güçlü eylemi de gerilla kuvvetleri yaptı. Ve kısa bir sürede Sivas alanına yayılarak TC'nin planlarını bozdu. Çünkü katliamın en önemli nedeni ulusal kurtuluş mücadelesinin bölgede gelişmesini engellemekti. Ancak bu başarılamadığı gibi bölgede ulusal kurtuluş mücadelesi de gittikçe gelişiyor. Bu gerçek, bize şunu açıkça gösteriyor: Katliamlara karşı demokrasi ve insanlık mücadelesi saflarında kenetlenmekten başka çare yoktur.

Sivas Katliamı'nın yıldönümü olan 2 Temmuz günü birçok yerde katliamı protesto eylemleri gerçekleşti. Kürdistan Aleviler Birliği de katliamın yıldönümünde Avrupa'nın birçok yerinde katliamı protesto yürüyüşleri ve geceleri düzenledi.

DUİSBURG'TA YÜRÜYÜŞ

2 Temmuz günü Sivas'ta 37 kişinin diri diri yakılarak katledilmesini kınamak amacıyla Kürdistan Aleviler Birliği tarafından Duisburg'ta düzenlenen yürüyüşe 1.000 kişi katıldı. Pollmann alanından başlayan yürüyüş, Rathaus meydanında yapılan mitingle sonuçlandı.

Yaklaşık 2 km. yolu yürüyen kitle yol boyunca katliamı lanetleyen sloganlar attı. "Gerilla Sivas'a, Vur gerilla vur Kürdistan'ı kur, Katil TC ve Sivas Katliamı'nın hesabını soracağız" sloganları eşliğinde devam eden yürüyüşe, çevredeki yabancıların ilgisi hiç eksik olmadı. Yürüyüşün önünde Kürdistan Aleviler Birliği'ni simgeleyen büyük bir afiş ve pankartlar vardı.

Miting alanında yapılan konuşmalardan sonra miting sonuçlandı. Kitle, "Sivas Katliamı'nın hesabını soracağız" sloganı eşliğinde dağıldı.

Yürüyüşten sonra Kürdistan Aleviler Birliği'nin sorumlularına yürüyüşün amacını sorduk, aldığımız cevap şöyle:

"Sivas Katliamı'nı her sağduyulu insanın kınaması gerekir. Sivas'ta 37 insan diri diri yakıldı. Kürdistan Aleviler Birliği'nin Sivaslar olmasın belirlemesine çok net cevabı vardır. Sivas Katliamı konusunda çok şeyler söylendi. Birtakım Alevi çevreleri var. Bunlar da Sivas Katliamı'na ilişkin bazı şeyler söylüyorlar. Sivas Katliamı'nın sorumlusu olan TC'yi temize çıkarma çabaları var. Nedeni açık. Dışımızdaki Alevi çevreleri Aleviliğin tarihsel konumu ve nesnel durumuyla çelişiyor. Resmi ideoloji çerçevesinde bir Alevilik çabası içerisindedirler. Bu Aleviliğin inkarı anlamına geliyor.

Bize göre Alevilik tarafsızlık değildir. Hem ezildiğini, horlandığını, baskı altında tutulduğunu söyleyeceksin, hem de tarafsız olduğunu söyleyeceksin. Kürdistan Aleviler Birliği mazlumun taraftarıdır. Alevilik tarafsızlıktır diyenler, özünde resmi ideolojinin tarafıdır ve katliamları esasında onaylamaktadırlar. Bize göre Alevilik halkların özgürlük mücadelesiyle çelişmiyor, hatta onun özüdür.

Kürdistan Aleviler Birliği bir ihtiyaçtan doğdu. "Sivaslar nasıl olmaz" sorusuna net cevaplar verme, onun örgütünü yaratma çabasındadır.

Şimdiki başkaldırı kültürü Aleviliğin de kendisini rahatlıkla içinde bulabileceği bir kültürdür. Sivas katliamının yıldönümünde bu başkaldırı kültürünü esas almak, bu geleneği sürdürmek ve günümüz dünyasıyla buluşmak çabasındayız. Kürdistan Aleviler Birliği dışında hiçbir Alevi çevresi direniş geleneğinin güncelle ilişkisini kuramamıştır. Bizce güncelle ilişkisi gerillayı anlamaktan geçer. "Sivaslar olmasın" deniyorsa, Alevilerin gerillanın yanında olması gerekir. Katliama karşı olmak TC'ye karşı olmaktır. Biz de TC'yi lanetlemek için bu yürüyüşü düzenledik."

ESSEN'DE BİRLİK VE MÜCADELE RUHU

2 Temmuz akşamı Essen Grugahalle'de 2000 civarında kişinin katılımıyla Sivas Katliamı'nı kınama gecesi yapıldı. Geceyi Kürdistan Aleviler Birliği düzenledi. Oldukça coşkulu geçen gece devrim ve demokrasi mücadelesinde şehit düşenlerin anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu sırasında "Ey Raqip" marşı okundu.

Saygı duruşundan sonra "Şehitler ölümsüzdür, Sivas Katliamı'nın hesabını soraca-

ğız, Bijî PKK, Bijî Serok APO ve Gerilla Sivas'a" sloganları atıldı. Geceye Ozan Şahin, Ozan Şiyar, Ozan Cömert, Koma Amed, Ozan Eylem ve Ozan Beser katıldı. Söylenen devrim ve mücadele türküleri geceye katılanları coşturdu. Coşkunun yüksek olduğu gecede, salonda bulunan kitle türküler eşliğinde halaylar çektiler ve semaha durdular.

Gecenin yapıldığı salonda, "Sivas Katliamı'nın sorumlusu TC'dir" ve "Kerbela, Dersim, Sivas, Çorum, Maraş, Malatya katliamlarını unutmayacaağız" yazılı iki büyük pankart bulunuyordu. Sahnede bir tarafta Hz. Ali ve Seyit Rıza'nın resimleri, diğer tarafta ise Zekiye, Kemal, Hayri, Mazlum, Mahsum ve Ronahi yoldaşların posterleri bulunuyordu.

Sık sık "Bijî Serok Apo, Kürdistan faşizme mezar olacak, Sivas katliamının hesabını soracağız, Gerilla Sivas'a" sloganlarının atıldığı gecede, ERNK Avrupa temsilcilerinden Mustafa Karasu ve DEP milletvekili Nizamettin Toğuç birer konuşma yaptılar.

Nizamettin Toğuç konuşmasında, "Kürt halkı bir katliamla karşı karşıyadır. Bu zulüm bin yılların zulmüdür. Kürtlerin tarihi bu zulme sürekli başkaldırmanın tarihidir. Demirel, "28. isyanı nasıl bastırdıysak, 29. isyanı daöyle bastıracağız" diyor. Biz de Demirel'e şunu söylüyoruz: Ne Kürt halkı eski Kürt halkıdır, ne de bu isyan diğer 28 isyana benziyor. Bu bir halk savaşıdır.

Kürt halkına karşı her alanda açılan bir savaş var. Bu savaştan herkes nasibini alıyor. Biz de bu topyekün imhaya karşı topyekün direnmeliyiz" dedi.

Gecede Kürdistan Aleviler Birliği adına da bir konuşma yapıldı. Konuşmada, "Sivaslar olmasın deniyorsa, ulusal kurtuluş mücadelesi etrafında örgütlenmek gerekir. Pir Sultanlar, Şeyh Bedrettinler, Seyit Rızalar, Deniz, İbrahim ve Mahirler, Kemal, Hayri ve Mazlum Doğanlar asılmasın, yakılmasın ve satılmasın" denilerek, Sivas Katliamı'na ve Kürdistan'da geliştirilen diğer katliamlara karşı pratik tavır almak gerektiği belirtildi.

ERNK bayraklarının dalgalandığı gecede Mustafa Karasu'nun konuşması kitlenin daha da canlanmasına yol açtı. Büyük bir sessizlik içinde konuşmayı dinleyen kitle konuşmadan sonra hiç durmadan uzun süre slogan attı.

Daha sonra müzikle devam eden gece kitlelerin eşlik etmesiyle coşkulu bir şekilde sona erdi.

FRANKFURT'TA GECE VE YÜRÜYÜŞ

2 Temmuz günü Frankfurt'ta Sivas Katliamı'nı kınamak amacıyla yapılan Kürdistan Aleviler Birliği'nin yürüyüşüne 1000 kişi katıldı. Pankartların taşındığı yürüyüşe yer yer polis müdahale ederken, "Kürdistan faşizme mezar olacak, Sivas Katliamı'nın hesabını soracağız, Bijî Serok Apo, Bijî PKK, Gerilla Sivas'a"sloganları eşliğinde devam eden yürüyüş, daha sonra amacına uygun olarak sonuçlandı.

Yine Frankfurt'ta Sivas Katliamı'nı kınamak amacıyla 3 Temmuz günü Kürdistan Aleviler Birliği tarafından bir de gece düzenlendi. Geceye 1500 kişi katıldı.

İSVİÇRE'DE SİVAS KATLİAMINI KINAMA YÜRÜYÜŞLERİ

Basel: 2 Temmuz günü Sivas katliamını kınamak amacıyla Basel şehrinde Kürdistan Aleviler Birliği tarafından yapılan yürüyüşe 500 kişi katıldı. Pankartların taşındığı yürüyüşte, "Sivas'ın hesabı soruluyor, gerilla Sivas'a" vb. sloganlar yürüyüş boyunca atıldı.

Yürüyüş daha sonra bir mitingle sonuçlandırıldı. Mitingte yapılan konuşmalarda, Kerbelayı, Koçgiri'yi, Dersim'i, Maraş'ı, ve Sivas'ı yapanların aynı zalimler olduğu vurgulanarak, zalime ve katillere karşı mazlumun yanında olacağız dendi. Yürüyüş coşkulu bir şekilde sonuçlandı.

Zürich: Kürdistan Aleviler Birliği tarafından düzenlenen yürüyüşe 300 kişi katıldı. Yürüyüşe katılanlar katliamı, sloganları ve pankartlarıyla lanetlediler. Yürüyüş daha sonra bir mitingle son buldu.

Yürüyüşte, "Sivas Katliamı'nın hesabı soruluyor, PKK Sivas'a, Terörist Türkiye" sloganları atıldı. Yürüyüşte yapılan konuşmalarda artık katliamlara sessiz kalınamayacağı belirtildi.

Frieburg: 2 Temmuz günü Frieburg'ta Kürdistan Aleviler Birliği tarafından Sivas Katliamı'nı kınama yürüyüşü yapıldı. Yürüyüşe 200 kişi katıldı. Pankartların taşındığı ve sloganların atıldığı yürüyüş, çevrede bulunanlardan büyük ilgi gördü. Yapılan konuşmalarda Sivas Katliamı'nın hesabının kat be kat sorulacağı belirtildi.

VİYANA'DA SİVAS KATLİAMINI KINAMA GECESİ

9.7.1994 tarihinde Viyana'da Pir Sultan Aleviler Birliği tarafından "Sivas şehitlerini anma gecesi" düzenlendi. Geceye 2000 kişi katıldı.

Gecede Kürdistan Aleviler Birliği ve ERNK adına birer konuşma yapıldı. Konuşmalarda Sivas Katliamı'nın hesabının mutlaka sorulacağı belirtildi. "Şehitler ölmez, PKK Sivas'a, Gerilla vuruyor Kürdistan'ı kuruyor, Bijî Serok Apo, Halim Denerler ölmez" sloganlarının atıldığı gecede, Hunerkom sanatçıları türküleriyle kitleyi coşturdular.

HOLLANDA'DA KATLİAM KINANDI

9. 7. 1994 tarhinde Kürdistan Aleviler Birliği tarafından Hollanda'nın Zwollo şehrinde "Sivas Katliamı'nı kınama gecesi" düzenlendi. Geceye 600 kişi katıldı.

Gecede Kürdistan Aleviler Birliği ve ERNK temsilciliği adına birer konuşma yapıldı. Konuşmada, "Sivas'ın hesabı sorulmalı ki, başka Sivaslar yaşanmasın. Eğer Türk devletinin kılıcı varsa, bizim de Zülfikarımız var. Gerilla sayısı 50 bini buluyor ve gerilla bugün zafere en yakın zamanı yaşıyor. Batılı devletler, Türkiye'ye serum takıp yaşatmaya çalışıyor, fakat serumu PKK ve gerillaları söküyor." denildi.

Gecede, sık sık "Gerilla Sivas'a, gençler Botan'a, Zülfikar gerillanın elindedir, Sivas Katliamı'nın hesabını soracağız, Şehit namırın, Bijî Serok Apo" sloganları atıldı.

ERNK Avrupa Temsilcisi Mustafa KARASU

PKK BÜTÜN EZİLENLERİN PARTİSİDİR

Sivas Katliamı'nın yıldönümünde katliamları kınıyoruz. Katliamları tarih sahnesinden silmek için geleceğin bize umut vaat ettiğini görüyoruz. Artık Kürdistan ve Anadolu'da halklara karşı işlenen suçlar cezasız kalmıyor.

Şeyh Bedrettin, Baba İshak ve halkların geliştirdiği bütün isyanları bastırmış Osmanlı orduları ve devamı TC ordusu ilk defa bir isyan karşısında çaresiz kalmış durumdadır. Mazlumların isyanı karşısında çaresiz bir durumdadır. Artık bütün geçmişin hesabı sorulacaktır. Gerilla yalnız Kürt halkının değil, Osmanlı zulmünden ve TC zulmünden acı çekmiş bütün halkların mücadelesini veriyor. Bu yalnız Kürt halkının değil, bütün ezilenlerin savaşıdır. Bütün Alevilerin savaşıdır. Çerkez'in, Laz'ın, Gürcü'nün, Süryani'nin ve ezilenlerin savaşıdır.

Aleviliğin savaşıdır. Çünkü, onlar zulme hep başkaldırmıştır. Bugün ulusal kurtuluş savaşı Aleviliğin de savaşını veriyor.

Alevilik eğer zulme boyun eğmemişse ve Kürt halkı da zulme başkaldırıyorsa, Kürt halkının mücadelesine karşı çıkan, aleyhine faaliyet yürüten Alevi değil, zulüm devletinin destekçisidir.

37 insan niçin katledildi? Kürdistan ve Türkiye topraklarına demokrasi gelmediği içindir. Katliamları önlemenin yolu demokrasinin gelmesidir. Demokratik devrimin gerçekleşmesidir. Katliamları önlemek istiyorsak devrim ve demokrasi mücadelesinin içinde Alevilerin yer alması gerekir. Bazı çevreler Alevileri demokrasi mücadelesinden koparmak istiyor. Bu Aleviliğe, demokrasi mücadelesinde yer alan Alevi gençlerine ihanettir.

Kürdistan ve Anadolu topraklarında ilk defa gerçek anlamda demokrasi ve devrim mücadelesi veriliyor. Kürdistan devrime ve demokrasiye gebedir. Alevilerin yeri ulusal kurtuluş mücadelesinin saflarıdır. Çünkü bu mücadele demokrasiyi getirecek.

En büyük demokrasi düşmanlığını SHP yapıyor. SHP ne derse desin, en büyük demokrasi düşmanıdır. Demokrasi düşmanlığı demek, Alevi düşmanlığı demektir, ezilenin düşmanlığı demektir. Maraş katliamı CHP iktidarı döneminde yapıldı. Sivas Katliamı yapıldığında da SHP iktidar ortağıydı.

Kürtler üzerinde baskı sürerse, Türk devleti daha fazla baskı yapmaya ihtiyaç duyacaktır. Bütün ezilenler daha fazla baskı ve zulüm görecektir. Kürde özgürlük gelmeden kimseye özgürlük gelmez.

İlk Kürt isyanı Koçgiri'de başladı. 1921'den önce Dersim aşiretleri birleşerek ilk Atatürk meclisine nota vermişler. "Kürtlere özgürlük tanınmalı, otonomi verilmeli, verilmezse pazu kuvvetiyle alırız" demişlerdir. "Siz Alevisiniz, Kürt değilsiniz" diyenler bu gerçeği bilmelidirler. Ne var ki, yine Kürtler aldatılmış. M. Kemal, "Bu meclis yalnız Türklerin değil, Kürtlerin de meclisidir" diyerek bu birliği parçalamıştır.

PKK içinde, ERNK içinde her dinden, her mezhepten insan vardır. Kürtlerin birliğini ilk defa ERNK sağlamıştır. PKK kim zulüm görüyorsa onun örgütüdür. PKK'nin kuracağı Kürdistan da herkesin Kürdistan'ıdır. Biz herkesin kendi kültürünü yaşamasını istiyoruz. Biz özgürlük istiyorsak herkese de vereceğiz. Biz demokrasi istiyorsak bu demokrasi herkese olacak.

Niye Alevi Kürtler topraklarını kolay terk ediyorlar? Alevi Türkler topraklarını terk etmiyorlar, ama Alevi Kürtler terk ediyorlar. Çünkü, o toprakları vatan yapamamış, vatanı olmamış, bunun için o toprakları boşaltıyorlar. Bunun vatansızlıkla yakından ilişkisi var. Bu Alevi Kürtlerin vatana ihtiyacı olduğunu gösteriyor.

Herkes Sivas Katliamı'nı kınamak için yürüyüş ve geceler düzenliyor. Biz buna karşı değiliz. Katliamlar kınanmalıdır. Ancak sıra demokrasi mücadelesine geldiğinde karşı duruluyorsa, biz bunları Alevi düşmanı ilan edeceğiz.

Gerillayı Sivas'a taşırdık. Gerillamız Arap çöllerinde zalime karşı savaşmış Hz. Ali'nin zulme karşı kılıcıdır. Hz. Hüseyin'in Kerbela'da teslim olmamış direnişidir. TC, 30 milyonluk halkı inkar ediyor, "Kürt yok" diyor.

"PKK içinde, ERNK içinde her dinden, her mezhepten insan vardır. Kürtlerin birliğini ilk defa ERNK sağlamıştır. PKK kim zulüm görüyorsa onun örgütüdür. PKK'nin kuracağı Kürdistan da herkesin Kürdistan'ıdır. Biz herkesin kendi kültürünü yaşamasını istiyoruz. Biz özgürlük istiyorsak herkese de vereceğiz. Biz demokrasi istiyorsak bu demokrasi herkese olacak."

Bu savaşta herkes yer almalı. Bugün açık bir savaş var, bu savaş Türk ekonomisini, siyasetini, diplomasisini, kısacası her şeyini etkiliyor. Alevi cemlerinde sürekli "ezilenin yanında olun" denir. Bu savaşta Kürt halkı haklıysa, onun yanında yer almak lazım. Kim almıyorsa o sahtekardır.

Hiçbir ulusal ve dini azınlık Kürdistan'da baskı görmeyecektir. Biz Mezopotamya'yı demokrasinin beşiği yapıncaya kadar savaşacağız. TC teslim olacak, biz olmayacağız. Bu devlet eninde sonunda bize teslim olacak. Devletin psikolojik savaşı kendini kurtarmak içindir. TC çok zor durumdadır. Bir darbe daha vurursak yere serilecektir.

Sivas şehitlerini anarken katliamlar bir daha yaşanmayacak, çünkü mücadelemiz bütün zalimleri ve katilleri Kürdistan ve Anadolu'dan kaçırtacaktır diyoruz.

Konuşmamı noktalarken devrimin yakın olduğunu belirtiyorum. İnanın, güvenin...

III. ULUSAL KONFERANS'TA CEPHEYE İLİŞKİN ALINAN KARARLAR

ULUSAL MECLİS VE SAVAŞ HÜKÜMETİ

Kürdistan devriminin geldiği aşama, ulusal kurtuluş mücadelesinin uluslararası gündeme oturduğu kadar, ulusal kurumlarını yaratma yoluna da girmesini gerekli kılmıştır. Gerilla savaşı, Kürdistan'ın birçok alanında denetimi tümden sağlarken, bazı alanları da yarı kurtarılmış bölgeler haline getirmiştir. TC, Kürdistan'daki kurum ve kuruluşları ile varlığını sürdürememekte sadece çıplak askeri zorla sömürgeciliğini devam ettirmektedir. Bunun sonucu olarak Kürdistan halkının artık TC'nin kurum ve kuruluşlarından hiçbir beklentisi kalmadığı gibi kopuş sürecini daha da hızlandırmıştır. Bu kopuş süreci halkımızın ortak iradesinin temsil edileceği ulusal kurumlaşma ve iktidar organlarının geliştirilip, yaratılmasını zorunlu hale getirmektedir. Halkın ulusal iradesinin en üst düzeyde temsili de ancak Kürdistan Ulusal Meclisi ile somutluk kazanacak ve ihtiyaca cevap verebilecektir.

Kürdistan Ulusal Meclisi, TC'nin TBMM'sini işlevsiz kılarak, alternatif kurumlaşmaları ortaya çıkarır. TC'nin kanunlarını, kurum ve kuruluşlarını lağvederek, oluşturacağı yeni kurum ve kuruluşlarla otorite haline gelir ve halkın yönetim görevini üstlenir. Bu kurumlaşmanın en üst organı saha meclislerinin oluşturulmasıdır. Çünkü saha meclisleri, cephe faaliyetlerinin merkezileştirilmesinde ve yetkili iktidar organlarının yaratılmasında saha sınırları içerisinde çalışmalarını yürütecek, sorumlu olduğu sahadaki bütün halkın iradesini temsil edecek bir yapılanmadır. Bu organlar daha üst düzeyde koordine edilerek bütün ulusun iradesini temsil eden oluşumlara doğru gidecektir. Söz konusu ulusal mecliste ifadesini bulur. Bugün Kürdistan'da yaşanan süreç budur. Bu önemli dönemde, halkın iktidar gücüne kavuşturulmasında ve cephenin bir iktidar organı haline getirilmesinde saha meclislerine büyük görevler düşmektedir. Bu aşamada cephenin en üst yönetim organı olarak görev üstlenen saha meclislerinin sorumluluklarını yerine getirmesi için fazlasıyla imkan ve olanaklar vardır.

Her saha meclisi kendi çalışmalarını iyi bir koordineye kavuşturarak ve bu koordineyi en üstten en alta kadar örgütleyerek yürütebilmelidir. Yine en alt birimlerden başlayarak üst düzeydeki yönetim organlarına taşırmak, alttan üste doğru oluşturulan bu kurumların aracılığı ile idari ve yönetim sorunlarının çözümlemelidir. Artık halkın yaşamını ilgilendiren her konuda çözüm gücü olmak için, yargı, asayiş sorunlarından tutalım, toplumsal yaşamın ihtiyacı olan tüm kurum ve kuruluşların oluşturulması, bunlara işlerlik kazandırılması gerekmektedir. Daha bugünden saha meclislerinin, halkımızın ekonomik, sosyal, kültürel, eğitim, sağlık vb. ihtiyaçlarını karşılaması yolunda örgütlenmeye gitmesi, plan ve hedeflerini belirlemesi gerekmektedir.

Saha meclisleri bütün bu çalışmaları yürütürken **"Savaşan bir halk", "Savaşan bir ordu"** espirisini temel almak, yani halkın yaşamını ve tüm ihtiyaçlarını savaşımın gereklerine göre düzenlemek durumundadır. Ulusal meclis, yarattığı örgütlenmeyle halkın silahlı-silahsız serhildanlarını geliştirmeyi de sağlamalıdır. Çünkü ulusal meclis bir savaş meclisi olma işlevine sahiptir.

Dönem iktidarlaşma, devletleşme ve bunun pratik, örgütsel ihtiyaçlarına cevap vermeyi dayatmaktadır. Bu görevlerin başarılması demek, ulusal iradeyi temsil eden ve en üst iktidarlaşma organı olan ulusal meclis ve ulusal kongreye ulaşmak demektir. Parti, cephe ve ordu güçlerimize düşen görev, bu kurumların pratik inşaasına koyulmak, bu organların inşaası için ortaya çıkan imkan, olanak ve değerlerin en iyi bir biçimde değerlendirilerek mücadelenin hizmetine sunulması demektir.

Bunun için;

1- Savaş saha meclisleri oluşturmak.

Bunun için:

a) Her savaş saha meclisi, kendi çalışmalarını iyi bir koordineyi en üstten en alta kadar örgütleyerek yürütür.

b) Köy meclisleri oluşturmak, oluşturulan köy meclisini bir üst organ olan ilçe meclisleriyle bağlantılı çalıştırmak, ilçe meclisini bir üst organ olan il meclisiyle bağlantılı çalıştırmak, ilin temsilini ise savaş saha meclisinde yapmak.

c) Savaş saha meclislerini, sahanın kendisi için söz söyleyen, kanun yapan, kural koyan bir hükümete kavuşturmak.

d) Savaş saha meclisleri, uygun bileşimlere dayalı olarak yönetim gücünü, kadrosunu, gerekli elemanlarını oluşturur.

e) Savaş saha meclisi, savaş sahası ordu karargahıyla koordine içerisinde çalışır.

f) Bu meclislere seçilen kişiler, halkın güvenini kazanmış, en cesur, en fedakar, ulusal ve toplumsal bilinç düzeyinin en yüksek kişileri olmalı.

2- Ulusal kongrenin oluşumuna gitmek, bu kongreyle bütün Kürdistan halkının iradesini açığa çıkarmak.

3- Kürdistan halkının iradesinin en üstten temsilini yapacak olan ulusal meclisi oluşturmak.

a) Bu meclis, özelde Kuzey-Batı Kürdistan halkını, genelde tüm halkımızı temsil eder.

b) Ulusal meclisüyeleri seçim ile iş başına gelir. Bu seçimler savaş sahası bazında gerçekleştirilir.

c) Bu meclis, savaş meclisi rolünü oynar.

d) Bu meclis ulusal bir anayasa çıkarır.

e) Bu yasaları yürütecek ve hayata geçirecek bir savaş hükümetinin oluşumuna gider.

f) Yurt dışındaki cephe temsilcilikleri, bu meclise bağlı olarak faaliyet yürütür.

SAVAŞ EKONOMİSİNE İLİŞKİN

Devrimci mücadelemizin ulusal iktidarlaşma yönünde önemli adımlar attığı bu aşamada, devrimin ihtiyaçlarına cevap verebilecek bağımsız bir ekonomik yapılanmanın da üstten alta doğru örgütlendirilip, kurumsallaştırılması ve savaş koşullarında halkımızın kendi imkanlarıyla ayakta durmasını sağlayacak ekonomik biçimlenmenin yaratılması önemli bir zorunluluktur.

Düşman otoritesi yıkıldıkça, devrim otoritesinin adım adım tesis edilmesi kaçınılmazdır. Ülkemizde yaşanan budur. Kürdistan'ı her yönüyle kaybedeceğini anlayan TC, yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı kaybedişinin de telaşıyla adeta yangından mal kaçırırcasına talan etmeye devam etmektedir. Ülkemizden aldıkları maddi zenginliklerden, insan sömürüsüne dayalı değerlere kadar tümünü askeri harcamalara yatırıp halkımıza yöneltmektedir. Askeri, siyasi açıdan yenilgiyle yüz yüze kalan TC'yi buna bağlı olarak büyüyen ekonomik sorunlar içerisinde boğmak, zaferi kesinleştirmenin belirleyici koşulu olmaktadır. Bununla birlikte devletleşmeye doğru adım adım yaklaşırken, sosyalist ekonominin altyapı inşasının ilk adımlarını devlet düzeyinde örgütlemek, ancak bunu yaparken ülkenin kaderini belirleyen savaşımızın boyutlanan ihtiyacına cevap verebilecek bir savaş ekonomisi biçiminde örgütlenmek, bunu giderek tüm ülkeye yaymak, bağımsız gelişmenin bir zorunluluğu olarak kendisini dayatmaktadır.

Bir yandan düşmanın halkımızdan çaldığını geri almak, diğer yandan halkımızı bu konuda seferber etmek, savaşın gelişmesine paralel olarak üretime teşvik etmek, oldukça önemli bir yaklaşımdır. Savaşın bir bedeli olan bombalamalar, köylerin boşaltılması, tahrip edilen tarım ve hayvancılık, hatta büyük yerleşim birimlerinde de düşmanın bu yönlü yönelimleri, halkımızı gün geçtikçe yoksullaştırmıştır. Dolayısıyla ekonomik olarak halkımızı belirli bir yaşam standartına getirmek, üretimde, ticarette, kısacası ekonomik alanda öncülüğü parti çizgisinde, savaş ekonomisi biçiminde doğru örgütlemek ve kurumlaştırmak, zorunlu bir görevdir. Düşmanın darbelenmesi yanında kontracı ve korucu aşiret reisleri ve düşmanın safında yer alan feodallerin de mülklerine el koymak, bir planlama dahilinde devrimin ve halkın ihtiyaçlarına göre kullanmak, halkımızı tüketici durumundan çıkarıp, üreten ve devrimi besleyen bir konuma getirmek savaş ekonomimizin temeli olacaktır. Yine ülkemize dışarıdan ve ülke içinden giren ticaret mallarının denetime alınması, düşmanla işbirliği içinde olan tüm ticaret kanallarının devre dışı bırakılması, ticaret yollarının devrimimizin hizmetine sokulması, hatta ülke dışında yatırımların yapılması savaş ekonomimizin kapsamı içerisinde olacaktır.

Bu alanda sağlıklı bir kurumlaşmanın özgül koşullara göre örgütlendirilerek sağlam temellere dayandırılması, geleceğin ulusal ekonomisi açısından değer kazanacaktır. Şu ana kadar yapılanlar kendi içerisinde bazı yanlışlıklar içermekle birlikte, otoritemizin ortaya çıkardığı muazzam olanaklara rağmen, ihtiyaçlara cevap vermenin gerisinde kalmıştır. Oldukça denetimsiz bırakılan bu alan, parti otoritesini kullanarak geçimini sağlayanların yanında, yığınla savaş vurguncusu örgüt ortaya çıkmıştır. Bunu bizzat düşmanın kendisi de bu boşluktan faydalanarak yapmaktadır.

Yürütülen savaşımızın kendi özgücüne dayanarak gelişmesi, halkımızın ekonomik olarak düşman denetiminden kurtarılması, kendi içinde dayanışması, savaşa bağlı, kurtuluşa hizmet eden, döneme cevap verebilecek bir savaş ekonomisinin örgütlendirilmesi için:

1- Savaş cephesi komutanlarına bağlı, üstten alta doğru, diğer çalışma alanlarında bölge komitelerine bağlı üretim, ticaret, vergilendirme, kamulaştırma, bağış, vb. alanlardan elde edilen gelirlerin bir ulusal bütçeye kavuşturulması, plan, program kabilinde yönetmeliklerin oluşturularak denetlenmesi.

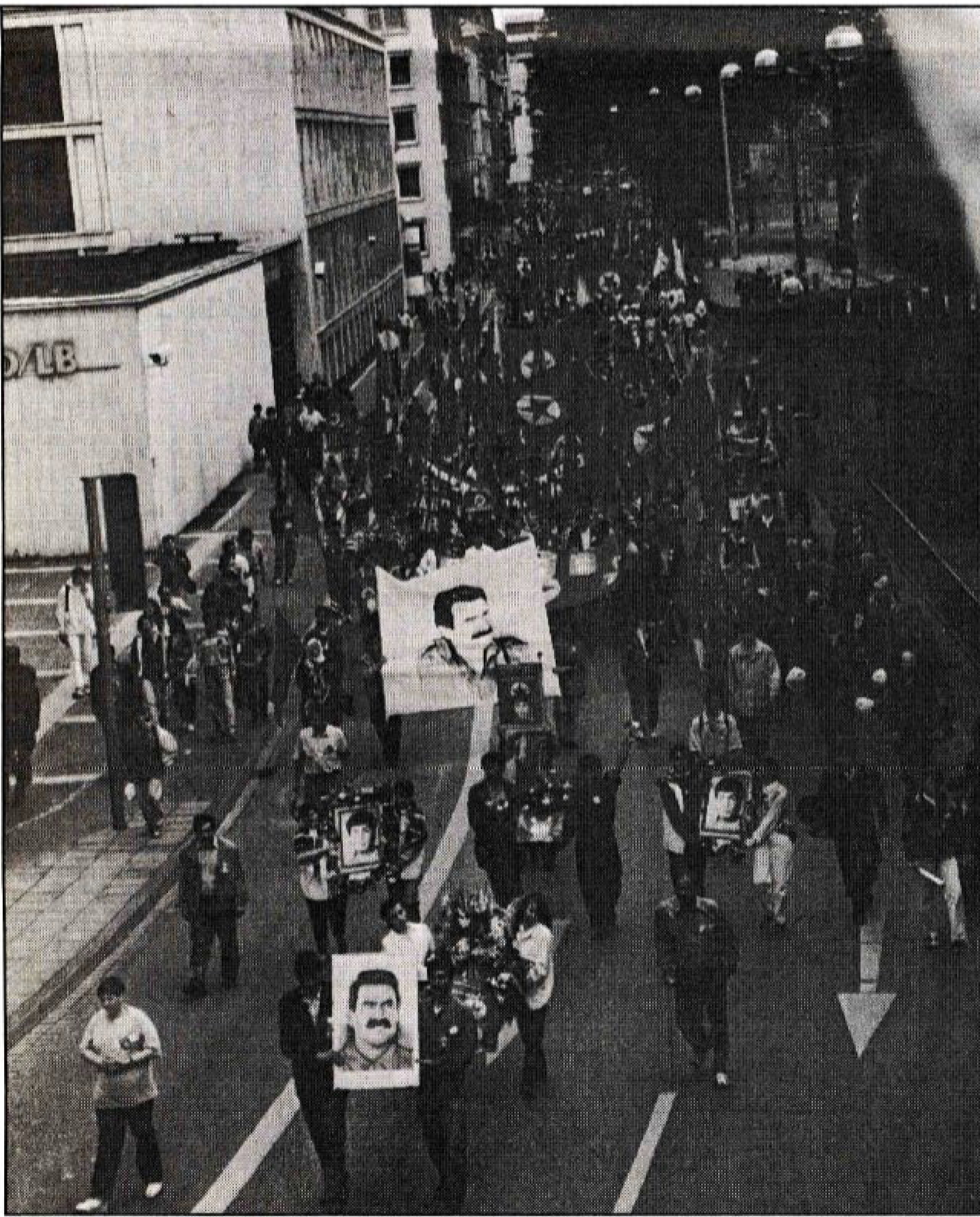
2- Düşmana gidecek tüm vergi ve fonlar için önlem alınması, karşı-devrimci büyük toprak sahiplerinin ve ülkeden kaçanların mallarının mülklerinin kamulaştırılması.

3- Düşmanın ekonomik hedeflerine yönelip işlevsiz bırakılması (bunlar fabrika, depo, üretim çiftlikleri, maden ocakları, petrol rafinerisi, elektrik santralleri, et ve balık kurumları, toprak mahsulleri ofisi vb. dir), mümkünse el konulması, savaş ganimeti ve vergilendirmelerden alınan malların uygun bir tarzda değerlendirilmesi.

4- Cephe içerisinde kitlenin aidata bağlanması, belirli dönemlerde kampanyaların açılması, kültürel ve sosyal etkinliklerden gelen gelirlerin mücadeleye aktarılması.

5- Emekçilerin belli çalışma saatlerinin gelirlerinin, yine belli dönemlerde toplu çalışma günlerinin oluşturularak buradan elde edilecek gelirlerin partiye aktarılması, savaşmayan kesimlerin koşullar dahilinde cephe gerilerinde üretim faaliyetlerine alınması.

6- Savaş ihtiyaçlarının karşılanması için çeşitli atölyele-

"Kürdistan Ulusal Meclisi, TC'nin TBMM'sini işlevsiz kılarak, alternatif kurumlaşmaları ortaya çıkarır. TC'nin kanunlarını, kurum ve kuruluşlarını lağvederek, oluşturacağı yeni kurum ve kuruluşlarla otorite haline gelir ve halkın yönetim görevini üstlenir."

rin kurulması, giderek bunun sanayiye dönüştürülmesi.

7- Halk arasında tarım ve hayvancılığın geliştirilmesi, bunun uzun süreli örgütlülüğü için kooperatif ve mandraların kurulması.

8- İşbirlikçilerin elinde bulunan otlak ve meraların düzenlenerek halkın kullanımına açılması.

9- Su ve orman kaynaklarının belli kurallara bağlanarak vergilendirilmeye gidilmesi. Avcılığın belli kurallara bağlanması. Maden, tuz vb. zenginlik kaynaklarının halkın işletimine verilmesi, mümkün değilse işletilmesinin önüne geçilmesi.

10- Özellikle ordumuzun giyim ihtiyaçlarını karşılayacak atölyelerin kurulmasının teşvik edilmesi.

11- Kürdistan'da ticaretin adım adım ele geçirilip ulusal çapta ticaret şebekelerinin oluşturulması, Kürdistanlı zenginlerin ülkeye yönelik yatırıma teşvik edilmesi, bu çalışmaların savaşa, halka ve ülke ekonomisine göre düzenlenmesi, gerekirse bazı firmalarla anlaşmalara gidilmesi.

12- Kürdistan ve diğer alanlardaki ticaret araçlarının vergiye bağlanması, denetimimizdeki bölgelerde sınır ticaretinin teşvik edilmesi, **gümrük vergisinin** geliştirilmesi.

13- Sınır bölgelerinin gerillanın lojistik ve teknik ihtiyaçlarını karşılayacak biçimde örgütlendirilmesi.

14- Yurt dışı bağlantılarının geliştirilerek, belirli ihtiyaçların dışarıdan sağlanması, bunun için özellikle komşu *devletler ve dost çevrelerle* ilişki geliştirilmesi.

15- Yurt dışı ve metropollerde ticaretin teşvik edilmesi, buralarda bulunan zengin Kürt işadamlarının vergiye bağlanması, yurtsever olanlarla uygun ilişki geliştirilmesi, **vergilendirmeye ilişkin, suçyargı-ceza sisteminin oluşturulması.**

16- Dönem dönem maliyeye yönelik denetimlerin yapılması, düzenli gelir-gider bilançolarının tutulup üste sunulması, bütçe planlamasının yapılması, giderek ulusal bütçeye dönüştürülmesi.

17- Bu alanda çalışanların ihtiyaçtan fazla para bulundurmamaları, kısa sürede güvenlikli ve yetkili yerlere ulaştırmaları, tersi durumda cezai müeyyidelere gidilmesi.

BASIN-YAYIN VE PROPAGANDA

Parti öncülüğünün cephe ve ordu çalışmalarında etkin kılınmasında ve yine kitlelerin ulusal kurtuluş siyaseti ve mücadelesi çerçevesinde eğitimi açısından basın-yayın önemli bir işleve sahiptir. Kadroların çizgi devrimciliğinde eğitimi, kitlenin parti politikası doğrultusunda eğitimi, örgütlenmesi ve eylemliliğe çekilmesinde basın-yayın araçları önemli imkanlar sunmaktadır.

TC'nin halkımıza karşı yürüttüğü özel savaşta, psikolojik savaş önemli bir boyutu oluşturmakta, burjuva basın-yayın araçlarıyla halkımıza karşı işlenen suçlar gizlenmektedir. Düşman Kürdistan'da her gün ölümcül darbeler yemesine rağmen kendisini iç ve dış kamuoyuna güçlü gösterebilmekte, yenilgisini örtbas edebilmektedir. Bunun yanında kitlemizi ise umutsuzluğa düşürme, sindirme, yanlış bilgilendirme işini yoğun bir biçimde basın-yayın ve propaganda araçlarıyla yürütmektedir.

Basın-yayın yolu ile hem halkımızın, hem de uluslararası kamuoyunun Kürdistan'da yürütülen savaş hakkında doğru bilgilendirilmesi ve yine basın-yayın araçlarının yetkin bir şekilde işletilmesiyle, düşmanın yürüttüğü kirli savaş ve buna karşın yükseltilen mücadelemizin görkemliliği hak ettiği değeri bulacaktır.

Ancak bu alanda geçmişte sahip olmadığımız birçok basın-yayın aracına günümüzde kavuşmuş bulunmamıza rağmen, yaşanan amatörlük, tecrübesizlik vb. gibi yetmezliklerden dolayı bu araçları gerektiği gibi kullanmaktan uzak kalınmaktadır.

Bu temelde kitleleri, ulusal kurtuluş siyasetimiz doğrultusunda kenetleyebilecek ve mücadeleye daha güçlü katabilecek bir düzeyi basın-yayın ve propaganda alanında tutturmak zorunlu olmaktadır. Doğru kullanılması durumunda birçok devrimde önemli gelişmelerin yaratıcısı olan bu araçlardan mücadelemizin de gerektiği düzeyde yararlandırılması oldukça önemlidir.

PARTİ VE ORDU'DA BASIN-YAYIN

Merkez komiteden en alt komiteye ve temsilciliklere kadar, ideolojik-politik faaliyetlerin örgütlendirilip gelişmesi için;

1- Parti öncülüğünün, cephe ve ordu faaliyetlerinde hakim kılınmasının temel aracı olarak basın-yayın faaliyetlerine gerekli önem verilerek, bu faaliyetlerin yetkin yürütülmesi için elverişli koşulların yaratılması.

2- Merkezi basın-yayın örgütlenmesi ile bağ içerisinde daha çok saha komutanlığını kapsayan basın-yayın komitelerinin daha da sağlıklı bir örgütlülüğe kavuşturulması.

3- Merkezi ve saha komutanlığı düzeyinde çıkarılan yayınların daha da çeşitlendirilip geliştirilmesi, her saha komutanlığının ve bölgenin kendi sorumluluğu kapsamında en az bir yayın organının çıkarılması.

4- Ordunun merkezi yayın organının ordu ve savaş sorunlarını işleyecek düzeye çıkarılması.

5- Ordunun kendi içinde üretkenliğini değerlendiren, savaşçıların ve ordu bünyesinin gerek eğitimine, gerekse moraline cevap veren gazete, dergi, broşür vb. yayınların saha komutanlığı düzeyinde örgütlendirilmesi.

6- Ordu haber bültenleri, bildirileri vb. yayınların halka yönelik çıkarılıp etkin dağıtımının yapılması.

7- Parti Önderliği'nin çözümlemelerinin yeniden düzenlenmesi, ciltlenmesi ve yetkin dağıtımının gerçekleştirilmesi. Başta Kürtçe olmak üzere, diğer yabancı dillere çevirisinin yapılması.

8- Parti Önderliği'nin çözümleme ve talimatlarıyla, parti yayınlarının kadro ve savaşçılara yaygınca ulaştırılmasının sağlanması.

9- Kadro yapısı ve örgütlülüğün güçlendirilmesinde dağ, zindan ve diğer direniş olaylarıyla, direnişçilerin yaşamlarının yayınlarımızda kültürel yansımasını yeterince bulmasının sağlanması.

10- Merkezi arşivin, Parti Merkez Komitesi denetiminde derlenip toparlanarak saklanması, basın-yayın birimlerince biraraya getirilerek uygun bir şekilde korunmasının sağlanması.

11- Genelde bu faaliyetlerin örgütsüz ve denetimsiz olmasının önlenmesi, partinin ideolojik-politik çizgisini yansıtması amacıyla basın-yayın iç yönetmeliklerinin çıkarılması, bağlayıcılığının suçyargı-ceza sistemi ile işletilmesinin sağlanması.

CEPHE'DE BASIN-YAYIN

1- Halkımızı ve dünya kamuoyunu mücadelemiz hakkında doğru ve zamanında bilgilendirmek göreviyle karşı karşıya olan, başta savaş alanlarında olmak üzere, Kürdistan, Türkiye, Ortadoğu ve dünyaya oturtulmuş olan Kürdistan Haber Ajansı'nın sağlam bir kurumlaşmaya dönüştürülmesi, savaşımızı zamanında, doğru ve hızlı bir habercilikle propagandasını gerçekleştirebilecek maddi ve teknik olanaklara kavuşturulması.

2- Ülkeye dönük başlatılan radyo yayınlarının merkezi ve bölgesel düzeyde Kürdistan'ın genelinde dinlenebilecek düzeye getirilmesi çalışmalarının bir an önce tamamlanması. Kızıl bölge düzeyine gelmiş bölgeler merkez olmak üzere, bir ulusal radyo yayıncılığının gerçekleştirilmesi.

3- Halkımızın ezici bir kesiminin okuma-yazma bilmemesi, görsel alandaki yayıncılığın aciliyetini ve önemini gelinen süreçte daha da derinleştirmektedir. Bundan dolayı televizyon tekniğinden yararlanmak için çalışmalara gidilmesi. Başta Avrupa olmak üzere, dost ve komşu ülkelerde merkezilendirilecek, "Kürdistan Ulusal Televizyonu" yayıncılığının olanaklarının yaratılması. Ayrıca saha komutanlığı düzeyinde korsan yayıncılık olanaklarından yararlanılması.

4- Basın çalışmalarını mücadelemizin ihtiyaçlarını daha da güçlendirebilecek şekilde düzenlemek. Legal ve illegal gazete, dergi, kitabevi, basımevi ve dağıtım araçlarını güçlendirmek.

Bunun için:

a) Legal alanda gerek halkımıza, gerekse dost çevrelere ulaşabilen günlük gazeteyi içeriğiyle mücadeleye cevap verebilecek düzeyde geliştirmek.

b) Aylık dergiyi mücadelemizin düzeyi ve ihtiyacına yönelik bir içerikle düzenleyerek kadro ve savaşçı adaylarına hitap edebilecek düzeye getirmek.

c) Gerek kadro ve savaşçıların eğitimine ve gerekse halkın eğitimine yönelik bölgesel ve yerel gazete, dergi, kitap, broşür vb. yayın çalışmalarında bulunmak.

d) Kürtçe gazetenin halkımızın dil birliğini sağlayabilecek düzeyde bir içerikle etkin yayınını geliştirmek.

e) Kitabevini başta Parti Önderliği'nin kitaplarını basan ve bunları kitlelere ulaştırabilen, diğer yandan mücadelemize ilişkin kitap çalışmalarını karşılayabilecek düzeyde geliştirmek.

f) İllegal alanda, mevcut yayınlarımızın başta ülke ve savaş alanlarını yansıtacak bir içeriğe sahip kılınarak, halkın ilgisine cevap verecek, ülkede yaygın dağıtımını gerçekleştirebilecek olanakları arttırmak.

g) Basım alanında yayınlarımızın basımının gerek maddi yükünü giderebilecek, etkin basımını sağlayabilecek bir matbaanın kurulması. Başta Botan olmak üzere saha komutanlığı karargahları düzeyinde küçük matbaaların oluşturulması.

h) Legal alanda çıkarılan yayınlarımızın kitleye sağlıklı, zamanında ulaştırılmasında, yaşanan birçok yetersizliklerden dolayı mevcut dağıtım şirketinin daha da geliştirilip güçlendirilmesi.

5- Video ve teyp kasetlerine dayalı propagandayı geliştirip güçlendirmek.

Bunun için:

a) Parti Önderliği'nin halk kesimlerine yönelik konuşmalarını içeren,

b) Savaş ve gerilla yaşamını görüntüleyen ve seslendiren,

c) Savaş alanındaki halkın yaşamını tanıtan ve düşmanın uygulamalarını deşifre eden,

d) Protesto, gösteri, serhildan ve çeşitli halk eylemliklerini propaganda eden,

e) Ulusal kurtuluş ve halk kültürümüzü, folklorik etkinlikleri içeren ve tanıtan film ve kaset çalışmalarına gidilmesi.

6- Afişleme, pullama, kuşlama vb. çalışmalarda kullanılırlığı, yaygınlığı ve zamanlamayı esas alarak, güçlü bir etkinliğe kavuşmak ve bunda ülke ve Türkiye metropollerine birinci derecede önem vermek.

7- Ulusal kurtuluş edebiyatının güçlendirilip geliştirilmesi amacıyla, roman, öykü, şiir günlük vb. çalışmalar için gerekli ilgi ve olanağın yaratılması ve teşvik edilmesi.

8- Başta sıcak savaş alanlarında örgütlendirilmiş ve basın-yayın araçlarımızın ihtiyaçlarına cevap veren savaş muhabirliğinin güçlendirilmesi, geniş bir muhabir ağının örgütlenmesi.

9- Ulusal bir kütüphanenin oluşturulmasına yönelik çalışmaların başlatılması, ayrıca saha komutanlığı karargahlarında ve yurt dışında kütüphanelerin oluşturularak, halkın, ordunun ve kadroların ihtiyacını karşılamaya yönelik olarak düzenlenmesi.

10- Kürdistan'da psikolojik savaşın araçları olan burjuva gazete, dergi, televizyon vb. bütün basın-yayın ve propaganda araçlarının kitleler üzerindeki etkisini önleyici tedbirler almak.

11- TC'nin yarattığı vahşeti belgelendirme, teşhir etme, iç ve dış kamuoyunun bilgisine sunma, faşist TC'nin sergilediği katliamların fotoğraf, film, afiş vb. araçlarla teşhir edilmesini sağlamak. Bu yapılırken her zaman da kamuoyunda bunu gündemde tutup, kitlenin korkmasına ve sinmesine yol açacak tutumlardan kaçınılması.

Devletleşmeye doğru adım adım yaklaşırken, sosyalist ekonominin altyapı inşasının ilk adımlarını devlet düzeyinde örgütlemek, ancak bunu yaparken ülkenin kaderini belirleyen savaşımızın boyutlanan ihtiyacına cevap verebilecek bir savaş ekonomisi biçiminde örgütlenmek, bunu giderek tüm ülkeye yaymak, bağımsız gelişmenin bir zorunluluğu olarak kendisini dayatmaktadır."

1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı Kürt rönesansının şafağında gerçekleşti

Hollanda'nın Mastricht kentinde yapılan Kürt Kültür ve Sanat Konferansı, Berlin Kürt Enstitüsü, Kürdistan yurtsever Aydınlar Birliği (YRWK), Kürt Kültür ve Sanat Akademisi, MKM ve İstanbul Kürt Ensitütüsü tarafından ortaklaşa düzenlendi. Konferans, önümüzdeki sürece ulusal kültür, sanat, edebiyat ve müzik konusunda damgasını vuracak özelliktedir.

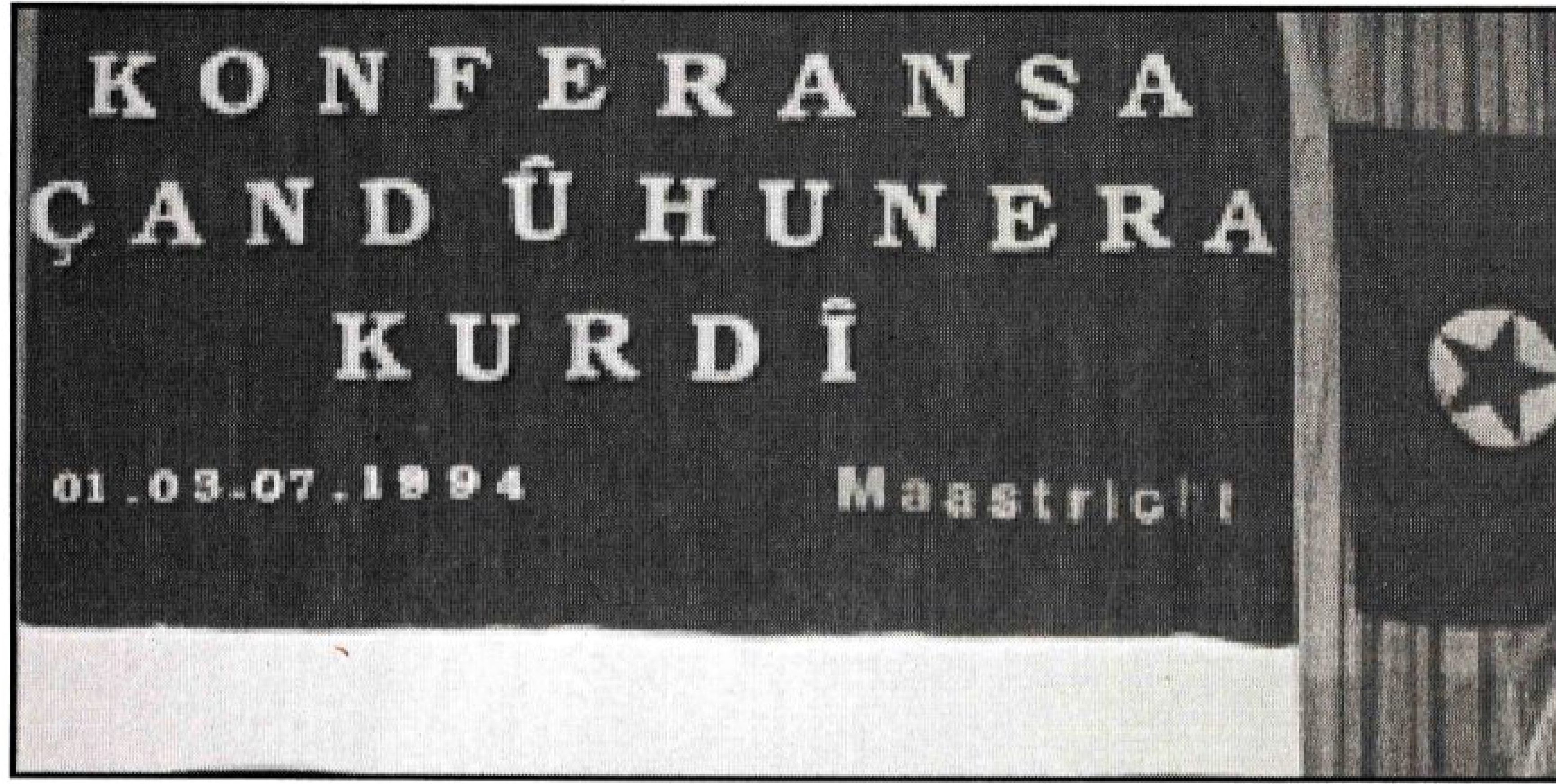
1-3 Temmuz tarihleri arasında gerçekleşen konferans, Kürt tarihi, kültürü, sanatı ve müziği konusunda önemli kararların alındığı bir platform oldu. Kürdistan'ın dört parçasından, Avrupa'da ve dünyanın değişik yerlerinden yaşayan, dil, edebiyat, sanat, kültür ve müzik konularında uzman 150'ye yakın aydın ve bilimadamı konferansta hazır bulunarak, güçlü kararlar alınmasına katkı sundular.

Konferansta, Kürdistan tarihinde kültür, sanat, dil, edebiyat, basın-yayın, resim, müzik, foklör, tiyatro; ulusal kurtuluş mücadelesinde bunların önemi ve Kürt aydınlarının bu çalışmaların neresinde bulunduğu konuları ele alınarak tartışıldı.

Konferans 3 gün boyunca, 7 oturum biçiminde sürdü. Gece geç saatlere kadar süren tartışmalarda bütün aydınlar görüşlerini dile getirme fırsatı buldu. Kürdistan tarihindeki önemli sanat ve kültür ürünlerinden örnekler sunularak, Kürt kültürünün yaşadığımız coğrafya üzerindeki belirleyici etkileri ortaya kondu.

Kürt dili ile ilgili tartışmalarda ise, klasik Kürt edebiyatının tarihi üzerinde duruldu. Kürt şiiri ele alınıp değerlendirildi.

Dünya devrimlerine baktığımızda, devrimden önce güçlü bir kültür rönesansının yaşandığı görülüyor. Önemli sanat ve edebiyat ürünleri ortaya çıkıyor. Güçlü yazarlar ve şairler bu dönemde ortaya çıkarak, dünyayı etkileyecek ve etkisi yüzyıllarca sürecek eserler ortaya koyuyorlar. Ancak Kürdistan söz konusu olduğunda durumun tam tersi olduğu görülüyor. Devrim rönesanstan önce gelişiyor ve rönesansı da devrim yaratıyor. Ülkemizde onyıldır süren sıcak bir savaş var. Bu savaşın romanı, şiiri, müziği, aydınlar tarafından ortaya çıkarılabilmiş değil. Kürt aydını ürün verme konusunda bir kısırlığı yaşıyor. Halkla bütünleşme, devrimi yaşama, gerillayı bilince çıkarma zayıf olduğu için, güçlü eserler ortaya çıkmıyor. Aydının mücadeleyle ve halkıyla bağını geliştirmesi gerekiyor. Bir tarih yazılıyor, tarihi halk yazıyor. Aydınların bu ulusal birliğe gerekli karşılığı vermesi gerekiyor.

Konferansta, en çok üzerinde durulan ve tartışılan konular bunlardı. Kürt aydınları bu durumu tartışarak çözüm bulmaya çalıştı. Ulusal kurtuluş mücadelesinin kültür ve sanat cephesindeki zayıflığı ve eksikliği giderme noktasında sonuçlara ulaşıldı.

Bugün Kürdistan'da can ve kan ödenerek, emekler verilerek bir halk için, bir ulus için, insanlık için önemli değerler yaratılıyor. Bu değerlere, ödenen bedellere ve üretilen emeğe bağlılık gelişmelidir, denilerek, konferans doğru bir rotaya oturtuldu. Kürt aydını doğruları ve mücadele konusunda alınması gereken tutumu kararlaştırdı.

Başkan APO'nun Konferansa gönderdiği mesaj, konferansın doğrultusunu belirleyerek, gerçekçi tartışmaların gelişmesine katkı sundu. Başkan APO'nun mesajı coşkuyla ve dikkatle dinlendi.

Tartışmalar boyunca, savaşın kültür ve sanatla ilişkisi üzerinde duruldu. Kürdistan'da kültür ve sanatın gelişmesinin ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilişkisi ortaya konularak tartışıldı.

Aydının Kürdistan devrimindeki rolü üzerinde yapılan tartışmalarda, aydının rolünü iyi bilince çıkarması gerektiği belirtildi. Ulusal kurtuluş mücadelesinin resmi, filmi ve romanı yapılmalıdır, denildi.

Konferansın son gününde, oluşturulan karar tasarıları komisyonları, hazırladıkları taslakları delegeler platformuna sundular. Kürt tarihi, Kürt kültürü, Kürt sanatı üzerine sunulan tasarılar tartışılarak onaylandı.

Buna göre, 1995 yılı Ehmede Xane yılı ilan edildi. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN ile görüşmek üzere 10 kişilik bir heyet oluşturuldu. Bilim adamları ve aydınlardan oluşan bu heyet, önümüzdeki dönemde bu görüşmeyi gerçekleştirecek.

Konferansın sonuçlanmasından sonra, aynı zamanda konferansın delegeleri olan Ciwan Haco, Xanemir, Koma Amed, Nasır Rezazi, Peywan ve Ozan Serhat'ın türküleriyle delegeler halay çektiler.

Kürdistan tarihinde ilk defa yapılan böyle bir konferans eksiklik ve yetersizlikleri olmakla birlikte, Kürt rönesansının gelişmesine önemli katkılar sunacaktır. Kürt aydınının halkıyla ve tarihiyle buluşmasına önemli bir katkı sunacak olan bu konferansın son olmaması gerekir. Kürt aydınının üretimsizliği aşması durumunda, Kürdistan'da çok güçlü sanat, edebiyat ve müzik yapıtları yapılabilir. Bunun için her türlü materyal vardır.

Kürt aydını bunu en iyi şekilde kullanarak tarihe en iyi cevabı vermelidir. 1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı bütün bu konularda önemli bir kilometre taşı olarak önümüzdeki döneme damgasını vuracak bir niteliktedir. Şimdi konferans kararlarını pratiğe aktarma zamanıdır.

1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı'nda alınan kararlar

1- Gerçekleştirilen bu konferansın "1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı" olarak adlandırılması ve 1995 yılında "2. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı"nın gerçekleştirilmesi

2- Konferansı düzenleyen Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği (YRWK), Berlin Kürt Enstitüsü, İstanbul Kürt Enstitüsü, Kürt Sanat Akademisi ve Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM) adlı ulusal kurumlar arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi ve konferansta alınan kararların hayata geçirilmesinde bu kurumların ortak bir çalışma yürütmesi

3-Tüm Kürt eserlerinin koruma altına alınması ve geliştirilmesi

4- Kürt kültür ve sanat cephesini geliştirerek, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katkı sunulması

Kürt edebiyatı ile ilgili olarak alınan kararlar:

1- 1995 yılının "Ehmede Xani Yılı" olarak ilan edilmesi

a) "Ehmede Xani Konferansı"nın gerçekleştirilmesi, bu konferansta Ehmede Xani'nin felsefesi ve yurtsever özelliği üzerinde durulması

b) "Ehmede Xani Ödülü"nün dağıtılması ve bunun için bir komisyon oluşturulması, verilecek olan ödülü bu komisyonun oluşturduğu bir jürinin belirlemesi

2- Ehmede Xani'nin daha önce yayınlanan ve yayınlanmamış olan eserlerinin tespiti ve bunların yeniden basılıp, yayınlanması

3- Ehmede Xani'ye ilişkin olarak birçok yazarın değerlendirmelerini içeren bir kitabın hazırlanıp, yayınlanması

4- Konferansın 1995 yılının "Ehmede Xani Yılı" ilan edilmesi kararının, UNESCO dahil olmak üzere birçok kurum ve kuruluşa bildirilmesi, söz konusu kurumlardan bu yönlü destek talep edilmesi

5- Kürt edebiyatı (şiir, hikaye, roman vb.) ve Kürt edebiyatına eleştirisel yaklaşımın önemini değerlendirecek olan bir "Ulusal Kürt Edebiyatı Konferansı"nın gerçekleştirilmesi

Kürt dili ile ilgili olarak alınan kararlar:

1- Kürt dilinin diyalektlerini, alfabesini ve Kürt imlasını değerlendirecek olan bir "Uluslararası Kürt Dil Konferansı"nın gerçekleştirilmesi

2- 1995 yılında Kürtçe dilini geliştirme ve öğrenme kampanyasının açılması

Kürt sineması ile ilgili olarak alınan kararlar:

1-Yılda bir kez "Ulusal Kürt Filmleri Haftası"nın düzenlenmesi ve düzenlenen bu hafta içerisinde en iyi filmlere ödül verilmesi

2- Kürt film yapımcılığının geliştirilmesi ve desteklenmesi

Kürt tiyatrosu ile ilgili olarak alınan kararlar:

1- Kürt tiyatrosunun geliştirilmesi ve desteklenmesi

2- Yılda bir kez "Ulusal Kürt Tiyatrosu Haftası"nın gerçekleştirilmesi ve düzenlenen bu hafta içerisinde tiyatro yarışmasının yapılması

3- "Ulusal Kürt Tiyatrosu Konferansı"nın gerçekleştirilmesi

4- Tiyatro konservatuarı oluşturma yönünde ön hazırlıkların yapılması

5- Tiyatro senaryolarının yazılması

Kürt müziği ile ilgili olarak alınan kararlar:

1- "Ulusal Kürt Müziği Konferansı"nın gerçekleştirilmesi

2- Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katkı sunmayı esas alan bir uluslararası konserin gerçekleştirilmesi

3- Ulusal Kürt orkestrasının oluşturulması

4- Kürt sanatçıları ve ozanları arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi

Kürt tarihi ile ilgili olarak alınan kararlar:

1- "Uluslararası **Kürdistan Tarihi** Konferansı"nın gerçekleştirilmesi, bu konferansa Kürt tarihçilerinin ve diğer uluslardan Kürdistan tarihi konusunda uzman bilimadamlarının katılımının sağlanması.

Cezaevindeki aydınlara

Sn. İsmail Beşikçi, Haluk Gerger, Fikret Başkaya, Münir Ceylan şahsında cezaevlerindeki tüm yazar, gazeteci ve siyasi tutsaklara

1-3 Temmuz tarihleri arasında Hollanda'nın Maastricht şehrinde toplanan "Kürt Kültür ve Sanat Konferansı," Kürdistan'ın dört parçasından gelen ve her şeyiyi konuşan Kürt aydınlarının iştirakı ile çalışmalarını tamamladı.

Kürt kültür rönesansının gelişmesinde önemli yeri olacak bu konferans, sizin gibi değerli bilim ve siyaset adamları ile sendikacı, gazeteci ve siyasi tutsakların haksız olarak, özel bir kanun olan anti-terör yasasıyla, DGM'lerde yargılanarak mahkum edilmesini protesto ederek, sizlerle dayanışma kararını almıştır. Sizler gibi, Kürt ve Türk halkının onuru sayılabilecek şahsiyetlerin, Ortaçağ'da bile eşi görülmeyen cezalarla cezalandırılması, konferansımız katılanlarını üzüntülere sevketmiştir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine olan katkılarınız, konferansımız üyelerinin çok yakından bildiği değerli katkılardır, bunlar unutulmayacaktır. Kürt ve Türk halkının eşitliği temelinde bir düzen yapılanmasından başka bir isteği olmayan bir halkın arzularını dile getiren siz değerli aydınların yeri cezaevi olmamalıdır.

Konferansın birer davetlisi olarak sizleri aramızda varsayarak hareket ettik. Demokratik ve özgür bir dünyada yaşayabilme mücadelesinde, değerli düşünceleriniz yol gösterici olmuştur. Sizi her zaman düşüncelerimizde yaşatıyor, saygı ve selamlarımızı sunuyoruz.

3 Temmuz 1994
1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı Delegeleri

Başkan APO'nun Kültür Konferansı'na gönderdiği mesaj

"AYDINLAR NASIL BİR YAŞAM SORUSUNA CEVAP VEREBİLMELİDİR"

Konferansınızı selamlıyoruz, yurtseverlik pratiği ve çalışması yeni yeni gelişiyor. Kültür ve sanat ruhu canlıdır. Şimdiye kadar düşmanın zoruyla Kürt insanının, onun kültürünün ve sanatının sonu getirilmeye çalışıldı. Fakat şu anda verilen savaş yeni bir yaşam yaratıyor ve siz de bunda kendinizi görebiliyorsunuz.

Biz bu günlerde ağırlıklı olarak Kürt halkının yaşamı üzerinde duruyoruz, bu yaşamın nasıl bir yaşam olduğu üzerinde duruyoruz. Tüm aydınlar nasıl bir yaşam sorusuna cevap verebilmelidirler. Gerçeklerden en büyük uzaklaşmayı aydınlar yaşadılar.

Benim de yaşamımda size büyük bir yer var. Kendi halkını ve mücadelesini tanımadan, mücadeleye katılmadan nasıl aydın olunabilir?

Bir aydın ne kadar güçlü olursa olsun, mücadeleyi tanıyıp katılmadıkça ses yaratamaz. Sessiz kalır. Aydın ileriyi görür ve bunu halka aktarır. Onun cesareti olun. Siyasetsiz insan, kör bir insandır. Siz de şimdiye kadar kör ve yalnız gezdiniz, bir şey yaratamadınız. Şimdi size büyük bir yaşam, ruh ve cesaret veriyoruz, daha önce de bir yürüyüş yapmıştınız.

Bu dönemde düşmanın ne kadar üzerimize geldiğini biliyorsunuz "Ya bitecek, ya bitecek" diyorlar. Size saygımız vardır. Siyasetimizden yana ve karşı olanlar bilmelidirler ki, bu halk artık kendisine gelmiştir ve yürümektedir. Sizler tarihi iyi biliyorsunuz, bugünleri iyi değerlendirmelisiniz. Şimdi gün be gün başarı, kahramanlık, ihanet nedir görün. Siz bunları görüp cevap vermezseniz herhangi bir sonuca ulaşamazsınız. Nasıl bir yaşam sorusu en önemli noktadır. Bu soruya cevap veremeyen hiçbir şey yapamaz. Tarihte birçok devrim süreci yaşanmış, birçok yazar ortaya çıkmış. Bu yazarlar hangi süreçte ortaya çıkmışlar? Tüm devrimleri inceleyebilirsiniz. Düşme, ihanet ve kahramanlık yaşanıyor. Bunları göremezseniz, büyük konuşamazsınız, yüce bir ruha ulaşamazsınız. İnsanı ilerletmek isteyen bir kişi, insandaki, ailedeki ve toplumdaki düşmeyi görmelidir. Devrimimiz sadece savaş, diplomasi ve siyasetten ibaret değildir. Aynı zamanda kültürü de kapsıyor. Süreç kültür ve sanat sürecidir. Yaratmak için her türlü olanak yaratılmış ve sunulmuştur. Çalışmalarınız size tüm olanakları sunmuştur. Size bir savaşçı olmanız, bir devrimci olmanız gerektiğini dayatmıyoruz. İdeolojik olarak bize karşı da olabilirsiniz. Fakat siyasi olmak zorunluluğu var, tek başına siyaset, tek başına beceri bir şey değildir. Şimdiye kadar siyaset yapmayanlar "sanat yapacağız" dediler. Bu oportünizmdir. Siyasi değilseniz kendinize siyasiyim demeyin, zarar verirsiniz. Şimdiye kadar siyaset ve sanat birbirine karışmıştı. Şimdi çözümlenmeye başlandı.

> ***"Bir aydın ne kadar güçlü olursa olsun, mücadeleyi tanıyıp katılmadıkça ses yaratamaz. Sessiz kalır. Aydın ileriyi görür ve bunu halka aktarır. Onun cesareti olun. Siyasetsiz insan, kör bir insandır. Siz de şimdiye kadar kör ve yalnız gezdiniz, bir şey yaratamadınız. Şimdi size büyük bir yaşam, ruh ve cesaret veriyoruz."***

Sizin maddi ihtiyaçlarınız olabilir. Buna yardım yapılacaktır. Fakat sizler de basit bir yaşam sürdürmemelisiniz. Kürt kültürünü yaşatmalı, yeni bir yaşam yaratmalısınız. Size yol açtık, sizin için bir temel attık. Devir rönesans devridir.

Bu konferansta tarih, Kürt kültürü, sanatı ve edebiyatı üzerinde durun. Kürt edebiyatı üzerinde durun. Kürt edebiyatı üzerinde tartışın. Bu konuşma üzerinde oldukça durun.

Ehmede Xani Mem û Zin'i yıllar önce yazdı. Onun Mem û Zin'de açmak istediği birlik ve yurtseverlik şimdi gerçekleşmiştir. Ehmede Xani, Kürt halkının birliği ve onun önünde engel olanlar üzerinde durdu. Bu kitap, Kürt halkının birlik, devlet olma ve yurtseverlik aşkını anlatıyor. O dönemde ihanet nedeniyle birlik olunmadı, fakat biz şimdi birliği sağladık. Kürt halkının ulusallığı, bağımsızlık ve özgürlüğü için adım attık.

Ehmede Xani'nin anısını, attığımız adımlarla yaşatıyoruz. Ona niye sahip çıkmak gerekiyor. Biz edebi bir cevap verdik. Bu konferansta Ehmede Xani gerçekliği üzerinde iyi durmalısınız. Eksikliklerini gidermelisiniz. Bu halkın istemleri ve döneme göre nasıl hareket edilmesi gerektiği üzerinde durun.

Siz gerçeklik üzerinde ne kadar durursanız o kadar güçlenirsiniz. Şimdiye kadar size çok fazla kıymet vermemiş olabiliriz, ama şimdi her türlü olanağı sunuyoruz. Kendinizi tanıyın. Sizden başarı bekliyoruz ve büyük bir adım atacağınıza inanıyoruz. Halkın ve gerillanın attığı adım size ilham olmalıdır. Bu savaş halkta zafere ulaşacaktır. Sizden mutlak başarı bekliyoruz, herkese selamlar ve saygılar.

---

1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı'na katılan aydınların görüşleri:

"KÜRT RÖNESANSI DERİNLEŞTİRİLMELİDİR"

Prof. Dr. İsmet ŞERİF VANLI (Tarihçi): Konferans, kültürümüzün talan edilmesine ve giderek yok edilmek istenmesine verilen önemli bir cevaptır.

Abdurrahman DÜRRE (Edebiyatçı): Konferans dünyaya özgür bir Kürdistan'ı müjdeliyor. Gerillamız muntazamdır, kültür ordumuzu da mükemmeleştirmeye çalışıyoruz.

Yaşar KAYA (Yazar): Kürdistan tarihinde ilk defa bu kadar aydını bu konferans biraraya getirdi. Kürtler tarihlerini yeniden yazdıkları gibi, kültür kurumlarını da yeniden inşa ediyorlar. Kürtlerin kültür ordusu, özgürlük hareketinin bir bölüğüdür. Çember yarılmıştır, hep aydınlığa doğru gidiyoruz.

Nasır REZAZİ (Sanatçı/ Güney Kürdistan): Ben umut ediyorum ki, bu konferans önümüzdeki yıllarda da devam edecektir. Önemli olan, görevlerimizi yurtsever duygularla yerine getirmek için çaba göstermemizdir.

Dr. Kürdistan MUKRİYANİ (Dilbilimci/ Güney Kürdistan): Konferansın bilimsel düzeyi göz önüne getirildiğinde, bu konferansın bir aydınlanma konferansı olduğunu belirtmek istiyorum.

Mirhem YİĞİT (Araştırmacı): Modern ve profesyonel bir konferans, devrim ile aydınlar arasında köklü bir ilişkiyi dile getirdi.

Ciwan HACO (Sanatçı): Yaşamımda ilk kez bir konferansa katılıyorum. Bana çok güzel şeyler verdi. Ümit ediyorum ki, Kürt aydınları tam bağımsız ve özgür Kürdistan!

Doktor GUNDİ (Şair): Bu kadar aydının bir konferansta biraraya gelmesi ilk adımdır. Bunu daha güçlü adımlar takip edecektir.

Tori (Tarihçi): Burada sanatçılar, yazarlar ve bilimadamları biraraya geldiler, devrimle birleştiler. Bu konferansta kurumlaşıyoruz. İnanıyorum ki, daha birçok kurumumuz bu inşaya tabi olacaklardır.

Selim FERAT (Yazar): Konferans, Kürt aydınına, yaşayan tarihinin kapısını aralamaktadır.

Dr. CABBAR (Tarihçi): Bu konferansa kabarık bir sayıda aydının katılımı, kültür ve sanat dalındaki uğraşılar, düşmanın koyduğu sınırları parçalamaktadır.

DR. Cemal REŞİT (Tarihçi): Bu konferans ulusaldır ve Kürt halkının bir bütün olarak, yani kültür ve sanatıyla var olduğunu da manifestolaştırmaktadır.

MUHAMMED EMİN PENCEWANİ (Şair): Biz Kürt aydınları, Kürt devriminin düzeyine uygun adımlar atmalıyız. Kürdistan'da her ağacın altında akan kana layık olmalıyız. Ümit ediyorum ki, Kürt aydınları Kürt devrimine layık görevler yerine getiriler.

HÜSEYİN KARTAL (Dilbilimci): Kürt devrimi tüm cephelerde örgütlüydü. Aydınlanma çalışmasının da bu ilk adımı atarak devrim mücadelesine cevap vereceğini düşünüyorum.

MUSTAFA REŞİD (Şair/Güney Kürdistan): Kürdistan kurtuluş hareketi, hem Kuzey, hem de Güneybatı Kürdistan'da inisiyatifi elinde bulundurmaktadır. Doğu ve Güney'de ise bunun için başlangıç yapmıştır. Bunları göz önüne getirdiğimizde, böyle bir konferansa gecikmiş gözüyle bakmak gerekir.

ŞEREFXAN CİZİRİ (Araştırmacı): Konferans için, birinci adım ve başlangıç olduğu tespiti yapılabilir. Kürdistan'a doğru adım atmalıyız. Tekrarını çok kısa bir süre sonra kendi topraklarımızda geliştireceğiz.

MEHMET UZUN (Yazar): Çok yönlü bir çalışma, sanat, edebiyat, tarih, dil ve müzikle uğraşanlar katılmış, sevindiricidir. Gördüğüm kadarıyla konferans muhteva açısından da kaliteliydi.

ERNK Avrupa Temsilcisi Kani YILMAZ:

"SAVAŞ YÜKSELİYOR AYDINLAR GERİSİNDE KALMAMALIDIR"

Tüm aydınlar ve arkadaşlar konferansınız çok önemli bir süreçte gerçekleşiyor. Sizden mutlaka başarı bekliyor ve ERNK adına hepinizi selamlıyoruz. Bu aşama halkımızın özgürlük aşamasıdır.

Tarihte ilk defa, halk özgürlüğe bu kadar yakınlaşmıştır. Biraz daha gayret etse özgürlüğünü yakalayacaktır. Kan dökerek bugünlere geldik, kendisi ve halkı için her alanda mücadele etmek isteyenlere her türlü olanak sağlanmıştır. Devrim büyük bir ilham ve olanak sunuyor. İnanıyorum ki, konferans önemli bir sonuca ulaşacak ve döneme cevap olacak. 20 yıldır verdiğimiz bir savaş var, Ortadoğu sahasına şimdiye kadar tek bir güç hakim olamamış. Bu alanda tek güç olamayan, parçalanıp yok olur. Biz bunu görerek ayakta kaldık ve tek güç olduk, çok stratejik bir sahada bulunuyoruz. Biz bölgede ve dünyada bir kuvvet olduk. Bu da bağımsızlık ve özgürlüğe ne derece yakın olduğumuzu gösteriyor. Ülkemizdeki halk gerçekliğini tanımayanlar, gerçekleşen olayları ve yaratmak istediğimiz yaşamı anlayamaz. Korku artık cesarete dönüşmüştür. Artık cesaret, fedakarlık ve kahramanlık yaratılmış ve tüm dünyaya kabul ettirilmiştir.

Tüm bunlar aydınlar ve sanatçılar için önemli malzemelerdir. Önceden aydınlar her şeyden, ülkesinden, halkından her şeyiyle uzak kalmıştı. Kürt aydını, aileyi bu devlet olarak görüyordu.

Bir ülkede şahadet müjde olarak ele alınıyorsa, bu yepyeni bir yaşam yaratılıyor demektir. Kürdistan'da yeni bir yaşam yaratılıyor. Savaş gittikçe gelişiyor, bizden geriside kalmamalıyız.

Düşman psikolojik savaş yürüterek her gün bitirdik diye bize ömür biçiyor. 1995 Mart'ına kadar gerillayı 50 bine ulaştıracağız. Savaşımızın ulaştığı aşamada geriye dönüş mümkün değildir. Konferans böylesi bir dönemde gerçekleşiyor. Biz şimdiye kadar bu çalışmaya fazla destek sunmadık, çünkü savaş vardı. Biz öncelikle savaşı, halkı ve halkın birliğini yükselttik, olanaklarımızı arttırdık. Bundan sonra size her türlü olanak sunulacaktır, bunları sunmaya hazırız.

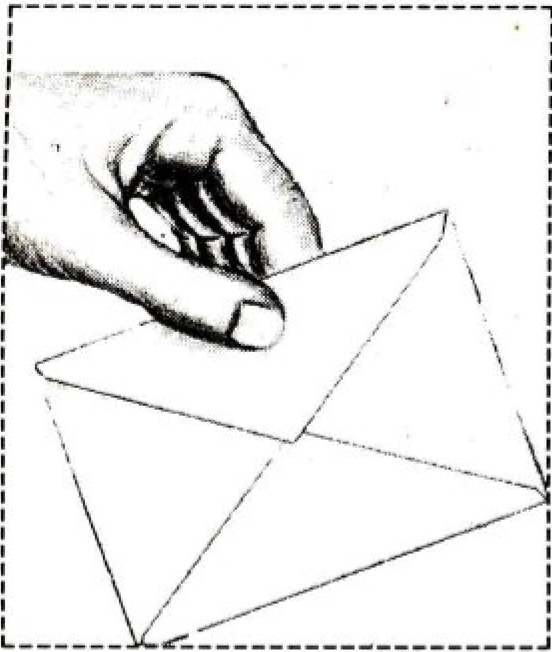
PKK GENEL SEKRETERİ SAYIN ABDULLAH ÖCALAN'A

"Konferansımız başarılı bir adım oldu"

Öncelikle 1-3 Temmuz tarihleri arasında Hollanda'nın Maastricht şehrinde gerçekleştirdiğimiz "Kürt Kültür ve Sanat Konferansı"na gönderdiğiniz, bizim açımızdan tarihi bir öneme sahip olan mesaj için teşekkürlerimizi sunuyoruz. Mesajınızda yer alan son derece geniş ve demokratik değerlendirme, tümümüz tarafından takdir ve hürmetle karşılandı. Biz, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi önderliğinin Kürt aydınlarının rolünü takdir etmesinden de son derece mutluluk duyduk. Sizin de mesajınızda belirttiğiniz gibi, halkların kardeşliği ve demokratik birliği, Kürt kültür ve sanat cephesindeki bilinç, düşünce ve hisle yaratılabilir.

Size şunu mutlulukla belirtebiliriz ki, önümüze koyduğumuz hedeflere ulaştık ve konferansımızı başarıyla sonuçlandırdık. Biz inanıyoruz ki, konferansımız Kürt kültür ve sanatının ilerlemesinde, gelişmesinde oldukça önemli ve başarılı bir adım oldu. Konferansımıza ülkemizin dört parçasından, kendi dalında uzman yurtsever aydınlar katılım gösterdi. Konferansta yapılan konuşma ve tartışmaların, sunulan mesajların seviyesi oldukça yüksek ve gerçekçiydi. Konferansa sunulan öneriler ve alınan kararlar, Kürt kültür ve sanat cephesinin geliştirilmesi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet etmesi yönünden oldukça önem arzetmektedir.

Selam ve saygılarımızla
3 Temmuz 1994
1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı Delegeleri

Yeni doğan güneşe
merhaba diyerek.
Yeni gelen güne
ve yeni doğan çocuğa
merhaba diyerek
yürüyor.
Güneşin ilk ışıklarıyla
kalkıyor.
Yeni gelen günle
yürüyor.
Beşikteki çocukla
ümitleniyor.
Yorulup tükenmeden
yürüyor.
Hangi insan yorulup
tükenmeden yürür?
Hangisi güneşin ilk
ışıklarıyla
yeni gelen günle
yürür.
Beşikteki çocukla
ümitlenir mi insan?
Ümitlenir ya
özgürlüğe mahkumsa.
Bu yürek elbet
bir gün tükenir,
arkasından binlerce
yürek ışıldar.
Yürüyorlar ta ki
yolları bitene kadar.
Yorulup tükenmeden
Kürdistan halkı
olupta, büyük bir
sevinç ve coşku ile,
yürüyorlar.
Özgürlüklerine
kavuşana kadar
yürüyorlar.

Berxwedan okurlarından Saarbrücken'den Medine Atça

BİZİM DE ARTIK GÖZÜMÜZ DÜNYAYA AÇILDI

Kürt halkının mücadelesi bilindiği gibi uzun yıllardır devam ediyor. Böylesine bir gerçek ile kendi kimliğini arayan Kürt insanının verdiği mücadeleyi artık TC'nin çizdiği o lanet haritadan taşırıp dünyaya yaymanın, ve "Biz Kürdüz bunu herkes böyle bilmeli" demenin zamanı çoktan geldi, geçiyor.

Nitekim halkımızın duyarlı ve azimli çalışmaları sonucu yapılan yürüyüşler, düzenlenen konferanslar ve mitingler sonucunda fazlasıyla başarıldığını gözlerimle gördüm, ve görmekteyiz. Gördüm diyorum, burada benim rolüm belki çok az bir katılımla oldu. Çünkü ben de bu Avrupa'nın sahte büyüsüne kapılıp Kürdistan'dan ta buralara kadar gelen bir insan olarak, Avrupa'da yaşayan daha doğrusu yaşamaya çalışan insanların, PKK çatısı altında olan insanlarımızın başardığını gördüm. Belki diğer insanlarımızda yaşıyor, ama nasıl? Onların amacı Türkiye'de ev ve arazi sahibi olmak için kendilerini koşullandıran insanlardan başka hiç birşey olmadıklarını gözlemledim. Biraraya geldiklerinde konuştukları tek konunun klişeleştirilmiş cümlelerden ibaret olduğunu anladım. Öyle ki, arkadaşlar ev ziyaretine geldiklerinde nelerin konuşulacağını tahmin eder oldum. İşte bu basit yaşamdan öncelikle de Avrupa'dan böyle bir basit yaşamdan sıyrılmak gerektiğini Avrupa'ya adım attıktan çok kısa bir zaman sonra anladım. Neyseki çevrede yurtsever bir ailenin yardımıyla kendimi PKK gerçeğini anlayan, yaşamayı hala içinde bulunduran bu değerli insanlarımızın arasında buldum. Ben kendimi Kürdistan'dan koptuktan sonra, işte ikinci kez yine Kürt insanlarının yanında buldum.

Daha önce yazdığım paragrafta Kürt insanı artık sesini Avrupa ve hatta dünyaya yaydı diye yazmıştım. Gerçekten artık doğru olanın kimliğimizi saklamadan "Ben Kürdüm" demek olduğunu herkesin anlaması lazım. Daha ne bekliyoruz? Hala PKK yanlısı olmayan, daha doğrusu Kürtlüğünü inkar eden bazı insanlarımız, yozlaşmış düşüncelerini devam ettirmekte ve "Biz böyle yapacağız, şöyle kıracağız "demektedirler. Artık "particilikten" sıyrılıp, gerçek olanın Kürdistan'ı kurmaya ve bize Kürt insanı olduğumuzu hatırlatan tek ve tek partinin PKK olduğunu anlamak kalmıştır. Artık dünya bile bunu tartışıyorsa, hala insanlarımızın neyi savunduğunu ben anlayamıyorum ve asla da anlamayacağım. Benim dileğim Kürtlerin artık dünyaya sığmayacağıdır ve bu da yalnız PKK ve Parti Önderiği'nin azimli ve amansız çalışmaları, Kürt halkının da yardım ve çabalarıyla gerçekleşecektir. Biz tabiki her zaman insanlarımızı kazanmak isteriz. Biz yurtsever insanlar olarak her zaman sahte gülücükler dağıtan, aslında perdenin arka yüzünde zehir akıtan Tansu kuklasının ve Alman uşağının oyunlarına gelmemelerini diliyoruz ve bunu yakında tüm dünya öğrenecek. Ama biz bu an geç olmasın diyoruz. Evet Kürdistan'ı kurmak geç olmasın "geç olmasın"!

Remziye Yılmaz
Sissach /Basel

Japonya'dan okurumuz Takeru Kuroki mektubu

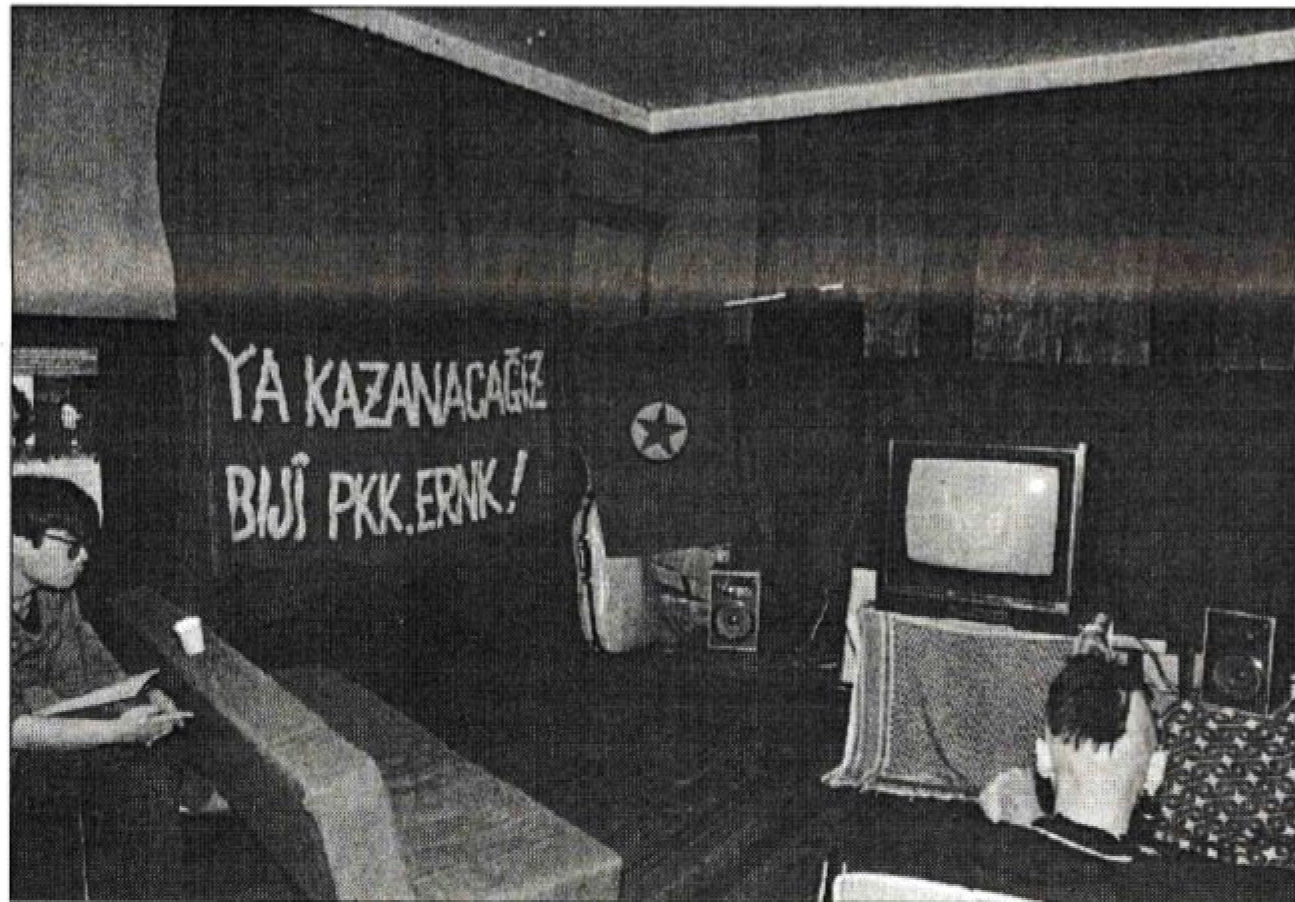
Sevgili yoldaşlar

Bu mektubu ingilizce yazdığım için çok üzgünüm. 24 Nisan tarihinde, Kyoto/Batı Japonya'da, küçük bir salonda bir video gecesi düzenledik. Arkadaşımız Taniyon'un Amsterdam'dan getirdiği "Di 13 saliya PKK de ber bi avakirina HIKUMETA ŞER" adlı film, kürtçe anlamayan Japonlar için birazcık uzundu. Bundan dolayı filmi kısaltıp Japonca dublajını yaptık. Bizler, Kürt halkının Kürdistan'daki mücadelesini tanıtmayı sürdüreceğiz. 24 Nisan'da yapılan video gecesinin fotoğrafları ilişikte bulunmaktadır. Bunları yayınlarınızda kullanabilirsiniz.

"Burst City" adlı yayınımızın Haziran sayısında Newroz'a ilişkin makaleler yayınlayacağız. Bunları yayınladıktan sonra elbette sizlere göndereceğiz.

Taniyon'un KİC/ Amsterdam'dan getirdiği posterleri, filmi izlemeye gelen eylemci öğrencilere dağıttık. Bu posterler (afişler) birçok üniversitede asılacaktır.

Bu video gecesinin Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin anlaşılmasına biraz katkı sunduğunu ümit ediyoruz.

Toplam 50 kişi filmi izlemeye geldi. İzleyicilerin çoğu filmi dikkatle izledi, çünkü Kürt sorunu ve mücadelesi Japonya'da daha önce hiç görsel olarak tanıtılmamıştı. Bu film başka yerlerde de gösterilecektir.

İki Kürt kadınının kendilerini Newroz ateşi gibi anlamlı bir ateşe vermelerinden önce bıraktıkları mektubu çevirirken göz yaşlarımız akıyordu. Ümit ediyoruz ki bu mektup çok insan tarafından okunur ve Kürt kurtuluş mücadelesine sempati kazandırır.

Benim adım Takeru Kuroki, 38 yaşındayım. Kürdistan halkının mücadelesi beni çok çekmektedir. Şu an "KÜRDİSTAN REPORT" abonelerinden biriyim. Yakın tarihte Kürdistan Dayanışma Komitesine üye olmayı istiyorum. Bundan sonra Japon halkına Kürdistan hakkında daha fazla bilgi aktarabilirim.

Sizleri gelecek Eylül'de ziyaret edeceğim. Amsterdam'da buluşmayı ümit ediyorum.

Mücadelenizde başarılar

9 Mayıs 1994
Takeru Kuroki

HAKİKAT

Türkiye'de düşünce özgürlüğü teminat altında değildir. Halkın özgür iradesinin yerine faşizmin ideolojisi hakimdir. Türkiye'de egemen sınıfları eleştirenler, sömürgeciliğe ve faşizme karşı çıkanlar ya faili meçhul cinayetlerle öldürülür, ya da vatana ihanet suçu ile yargılanıp en ağır ceza verilir. Emeğin, ezilenin yanında olmak kişinin veya grubun kendi idamını onaylamak demektir. Çünkü Türkiye yasaları bir avuç egemenlerin günlük işlerini takip eden bir kurum halindedir. Halk tarafından seçilenlerin, yöneticilerin ciddi bir rolleri yoktur.

Atanan kurumlar devlete hakimdir. Türkiye demokrat bir ülke değildir. Faşist cuntanın hazırladığı anayasa demokratlaşmaya engeldir. Nasıl oluyor da Başbakan Tansu Çiller "Biz demokrat ülkeyiz, hukukun üstünlüğü" var diyebiliyor parlamento önündeki yasaları çiğneyip kendi kendilerine demokrasiye geçiş yapmışlarsa, demek ki kendi yasalarına bile saygıları yok. Kendi yasalarına saygısı olmayan bir devletin nasıl insan haklarına saygısı oluyor, nasıl hukuk devleti oluyor? Anlaşılması mümkün değildir. Aslı Şafağın dediğine göre, Emin Çölaşan gerekli olduğu zaman başbakanlık fonundan para çekebiliyor. Emin Çölaşan bu durumda gerçekleri yazabilir mi? TC'yi eleştiebilir mi? Aslı Şafak İstanbul'da bizim parfümeri dükkanında alışveriş yaparken bu olayı açıklama gereğini duydu. Şimdi TRT' de görev yaptığı için gerçeklere kılıf giydirip kamufle edebilir. Onun için Aslı Şafağı şahit göstermiyorum, çünkü bugün neye yarlıysa o şekilde hareket eder.

Süleyman Anıl

Merhaba!

Bütün Kürt gençliğine sesleniyorum. Kürt gençlerinin hepsi görevlerini tam olarak yapmıyorlar. Kimi Avrupa'ya kaçmış, kimi ise büyük şehirlere yerleşmiş Kürtlüğünü inkar ediyor. Kimi de Kürtlüğünü ve cesaretliliğini göstererek gerillaya katılıyor. Ulusal kurtuluş mücadelemize bütün gücünü katarak düşmanla savaşıyor.. Avrupa'daki gençlerimizin büyük bir kesiminin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine çok az ilgi var. Oyun salonlarına gidiyorlar. Diskolara gidiyorlar. Kızların peşinde koşuşup duruyorlar. Oysa bütün bu gençlerimiz bütün olanaklarını kullanıp mücadelemize katkıda bulunsalar zaferimiz çok daha yakın olacaktır.

Gençlerimizi ulusal kurtuluş mücadelemize davet ediyorum. Zafer çok yakınımızdadır. Düşman tamamıyla çözülmüş durumdadır. Bütün gücümüzü kullanarak pek yakında Kürdistan'ı kuracağımıza inanıyorum.

Yaşasın Başkanımız APO!
Yaşasın PKK, ARGK, ERNK!
Yaşasin ulusal kurtuluş mücademiz!
Kahrolsun faşizm!
Kahrolsun TC!

Çınarlı köyü-Pazarcık
Z. Kabayel

Savaşın ağırlığına ...

Baştarafı 3. sayfada

yaratmaya göre ayarlanmış. Üretim her geçen gün gittikçe düşüyor. İşçi ve emekçilerin gelir düzeyleri ve alım güçleri her geçen gün daha da düşüyor. İnsanlar bir ekmeğe muhtaç bir konumu yaşıyorlar. Nisan'dan bu yana işten atılan işçi sayısı birkaç yüzbini buluyor. Bu işçilerin geliştirdikleri direnişlere herkes kulağını tıkıyor. Türk-İş genel grev tehdidinde bulunmasına rağmen işçilerin öfkesini dindirmek için çabalıyor. TC'nin ekonomik bunalımı küçümsenemeyecek kadar derindir. Bu bunalımdan kurtulması da oldukça zor görünüyor. Ülkenin neredeyse tamamını dış devletlere peşkeş çektiler. Şimdi Tansu Çiller kapı kapı gezerek yardım dileniyor. Yardımların kısılmasına karşı kıyameti koparıyorlar. Batarız diyorlar. Tekelci burjuvazi, TC'nin geleceğini fazla içaçıcı görmüyor. Bu açıdan yatırımlarını başka ülkelere kaydırıyor. Başbakan Tansu Çiller de buna dahil olmak üzere herkes yatırım yapma açısından Türkiye'yi güvenli görmüyor.

Savaşa önemli oranda kaynak yaratan Türk turizmi halkımızın yönelimiyle kısa sürede iflas bayrağını çekti. TC'nin yaptığı onca yatırım şimdi boş boş bekliyor. Turistik tesisler Kürdistan'daki savaşta hastalanan askerlerin tedavi ve dinlenme merkezi durumuna geldi.

Mevcut haliyle dış destekler bulsa bile, TC'nin savaşın maddi yükünü uzun süre kaldırması oldukça zordur. Bu savaş maliyeti oldukça yüksek bir savaştır. Bu açıdan TC'nin yaşadığı ekonomik kriz küçümsenmemelidir. Bu kriz her geçen gün daha da derinleşiyor. Ekonomik kriz yeni bunalımları ve krizleri beraberinde getiriyor

Siyasi anlamda, TC devlet olma vasfını çoktan yitirerek bir kontrgerilla organizasyonuna dönüşmüştür. Cinayetler işleyen, katliamlar yapan bir cinayet şebekesi konumundadır. Parlamento ve hükümet tamamen özel savaş rejiminin kurmaylarının denetiminde bir psikolojik savaş ve propaganda merkezi olmanın dışında bir işleve sahip değildir.

Siyasal partiler tek bir özel savaş partisi durumuna gelmiştir. Tek parti olarak da faaliyetlerini halkımıza karşı sürdürüyorlar. Harekete geçmek için Doğan Güreş'in parmağının kalkıp inmesini bekliyorlar. Anayasanın 84. maddesinin değiştirilmesi görüşmelerinde görüldüğü gibi, en küçük bir konuda bile adım atma güçleri ve istekleri yok. "Ulusal seferberlik" çerçevesinde uzun süredir tam bir ölü suskunluğuna dalan siyasi partiler ve siyasal çevreler şimdi yeniden çıkıp demokrasiden ve insan haklarından bahsedeceklerdir. Nitekim Tansu Çiller, Paris'te yaptığı bir açıklamada, yeni bir Kürt sayfası açtığı yönünde ifadelerde bulundu. Bunun nedeni "Ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" naralarının geçersizliğinin ispatlanmasıdır. Şimdi siyasal partilere yeniden roller yüklenecek, "demokratikleşme" çabalarında yer alacaklardır. Erdal İnönü Avrupa'da yaptığı temaslardan sonra çaresizlik içinde Türkiye'ye döndükten sonra şunları söylüyor: "Artık bu demokratikleşme kararlarını vakit geçirmeden uygulamaya koyun. Çünkü kendimizi savunacak durumumuz kalmadı."

Anlaşılan o ki, TC'de herkese yeni roller biçiliyor. Kürdistan'daki savaşta yenilgi durumu derinleştikçe ve diplomatik alanda sıkıştıkça, soykırımcı politikaları teşhir olunca ve sonuç almaktan çok kendilerini zor duruma soktukça, tek bir özel savaş partisi durumunu yaşayanlar, yeni yeni şeyler çıkaracaklardır. ARGK'nin yaz atılımının sürdüğü bu dönem de buna fırsat veriyor. Bu aynı zamanda tıkanan ve biten TC siyasetini yeniden "ulusal seferberlik" çerçevesinde işlevli hale getirme çabasıdır.

Diplomatik sahada da TC'nin her geçen gün daha fazla teşhir olma durumu var. ERNK'nin yaptığı diplomasi karşısında bir çaresizliği ve çözümsüzlüğü yaşıyorlar. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi Kürdistan'da kazandıkça, diplomatik alanda da ilişkiler gelişiyor. Devletleşmeyi ve iktidarlaşmayı yaşayan bir güç, elbette uluslararası alanda da yankı bulacaktır. Frankfurt gibi, Kürtlere karşı sürekli suç işleyen bir ülkenin şehrinde 150 binin üzerinde bir insan selini biraraya getiren bir hareket elbette diplomatik alanda karşılık bulacaktır. Halkımız örgütlülüğüyle küçümsenemeyecek ve bütün dünyanın göz önüne alması gereken bir güç konumundadır. Günümüz dünyasında devletler bile 150 binin üzerinde kişiyi bir araya getiremiyor.

Kendi özgücümüzle diplomatik faaliyetlerimizi her geçen gün geliştirirken, TC'yi de uluslararası alanda gittikçe tecrite doğru götürüyoruz. Yabancı devletler TC'nin katliamcı yüzünü gördükleri için TC'yi dışlamıyorlar, aksine TC ile işbirliği yapmanın ağır yükünü artık taşıyamıyorlar. Günümüzde TC'ye açık dost olan ve halkımıza karşı suç işleyen devletler her gün yeni sorunlar ortamında buluyorlar kendilerini. Almanya'nın Hannover'de bir Kürt gencini öldürmesinin ardından Kürt halkının ortaya koyduğu demokratik tepki bu ülkeyi de savaş alanına çevirdi. Günümüzde halkımızı soykırımdan geçirmeye çalışan TC'ye destek sunmanın vebali ağırdır. Başta Almanya olmak üzere bu konumda olanlar bunu iyi anlayacaklardır...

Diplomatik alanda TC'nin içinde bulunduğu durumu Hürriyet gazetesi yazarlarından Ertuğrul Özkök şöyle ifade ediyor: "Avrupa ve Amerika'daki gelişmeler, Türkiye'yi sandığımızdan daha fazla köşeye sıkıştırmış durumda. Dışişleri Bakanlığı bunun farkında. Ancak açıkça itiraf etmeye çekiniyorlar."

TC uluslararası alanda bu zorlukları yaşarken, TC'nin Yunanistan'daki Büyükelçilik Müsteşarı Ömer Haluk Sipahioğlu, Atina'da uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi. Bu, TC'nin bir provokasyonudur. Hem Yunanistan'ı sıkıştırmak istiyor, hem de kendisini mağdur göstermeye, tıkanan diplomasisinin gündemini değiştirmeye çalışıyor. Bu provokasyonu bu anlamda kullanmaya çalışıyor, ancak sonuç alması zor. Kendisinin terörist ve soykırımcı bir devlet olduğunun netleştiği bir ortamda, Yunanistan'ı "terörist devlet" diye nitelemesi kendisini maskeleme çabasından başka bir şey değildir. Ancak artık, TC gerçeği o kadar açıktır ki, maskelerin bu çirkin yüzü saklayabilmesi imkansızdır.

Kürdistan'da yaşadığımız süreç, bin yılların özlemlerini umut olmaktan çıkarıp gerçeğe dönüştürmenin imkan ve olanaklarını veriyor. Gerek askeri sahada olsun, gerek siyasi ve diplomatik sahada olsun, her şey bizim lehimizedir. Bu fırsat ve imkanları değerlendirerek tarihin en laneti bir konumu yaşayan bizler, insanlık aleminde en şerefli yerimizi alabiliriz. Bunun için sayısı 30 bini bulmuş gerilla ordumuzu katılımımızla büyütelim. Siyasi cephemizi büyüterek ve derinleştirerek bizden bekleneni yerine getirelim. Tarih, "Kürtler savaştılar ve kazandılar." yazacaktır. Şimdi bu umudu gerçeğe dönüştürmenin fırsatını yakaladık. Daha ne bekliyoruz?

ÖZGÜR BİR KÜRDİSTAN PARÇASINA DOĞRU ...

Baştarafı 15. sayfada

cı vurma başarılabilir.

Biz genel hatlarıyla belirledik. Bu son derece kapsamlı ele alınır. Biz asgari düzeyde başarıyı belirledik, o fazlasını sağlayabilir. Tarihte rol oynayan kişilikler artık böyle ortaya çıkar. Herkesin hayranlığını kazanan kişiler başkalarının düşünemediğini başarır, imkansızı gerçekleştirir. Bunlar tarih boyunca anılmayı hak ederler. Bizde de bunun ihtiyacı var. Onun için eğer Güneydoğu bir rol oynayacaksa, bu kesin talimat ve perspektif çerçevesindedir. Alan zaten toptan bir savaş alanı, her tarafı bir dağ, her tarafı bir mevzi, hedefler çok; büyük hedef var, küçük hedef var. Bir günlük savaşım vereceğin, onbeş dakikalık savaşım vereceğin hedef var, bir haftalık savaşacağın hedef var. Bunun için bir mangayı kullanırsın, gerekirse binbeşyüz kişiyi kullanırsın. Artık bu senin becerine bağlı kalmıştır. Parça parça düşürürsün, bütün düşürürsün, hepsinin ölçüsü vardır, hesabı vardır; göze alınacak kaybı vardır, karşılığı vardır. Akıllı bir komutan, planlayıcı kurmay bunları düşünür. Şurayı burayı çarpmaz. Araç-gereç uygun mudur, savaşçılar uygun mudur, düşmanın zayıflıkları elveriyor mu? Bunların hepsini düşünmelisin. Filan dağda mı kalacağını, falan vadiyi mi kullanacağını, filan darboğazı nasıl aşacağını hesaplarsın. Bunun için keşif yaparsın, bunun için öncü birim yollarsın, savunma birimleri yerleştirirsin.

Bunları niçin söylüyorum? Akla gelmediği, hatalar yapıldığı için söylüyorum. Kendilerini koyun gibi düz yolda düşürenlere çok rastladığım için söylüyorum. Dağlar var, doğru dürüst göz atılsa, muazzam sonuç alınır. Düşman onbin kişilik bir güçle uğraşsa, üçyüz gerillanın serpiştirildiği bir dağ parçasına aylarca giremez. Girdiğinde, bu onun için felaketle sonuçlanabilir. Ama üçyüz kişiyi yerleştirecek komutan var mı? Dağı büyük bir tutkuyla değerlendir, moralini pekiştir, silahına egemen ol ve bekle düşmanı. Bir şaşırt, bir yanılt, içine çekip ez veya saldır. Düşman dar boğazdadır, düşman vadidedir, düşman şuraya buraya sıkışmıştır. Kendisini bir yerden vurmak zor değil. Bu kadar fedai olduktan sonra, hareketli gerilla savaşının bu kadar olanakları olduktan sonra, başarmamak için neden yoktur. Dedim ya, gücüne göre, karşı tarafın durumuna göre günlük plan yap, hatta saatlik plan yap.

Plan dedik de, böylesi planlardan bahsedemeyiz. Gün olur, güne büyük bir savaşı sığdırırsın, büyük bir eylemi sığdırırsın. Gün olur, hiç eylem yapmazsın, sorun değil. Kendinizi formalizme boğmanın gereği yok. Olanağı görürsün, anında değerlendirirsin. Hiç düşünmemişsin, planda yeri yok, ama aniden gelişme oldu, fırsat çıktı, hemen yap. Biz dogmatik değiliz, son derece pratiğiz. Bizim hareketimiz fırsatların en çok kullanıldığı ve değerlendirildiği bir harekettir. Ben kendim fırsatların öncüsüyüm, önderliğiyim. Bir şey çıkarsa anında değerlendiririm. Hiç uzun vadeli düşünmem bile. Uzun vadeli nasıl düşünürüm? Amacımdır, perspektifimdir, stratejimdir, bunlar uzun vadelidir. Bu da herkes için vardır, her zaman vardır. Ama günlük çaba çok önemlidir. Yarın ölecekmişim gibi veya bir saat sonra bile başıma bir iş gelecekmiş gibi, belki de yarın yok olacakmışım gibi, şu saati değerlendirdim, amansız değerlendirdim. Pratik önderlik tarzı budur. Saati değerlendirme, günü değerlendirme, dönemi değerlendirme böyledir. Bu dönemde bunu yapacaksın, bu saate bunu sığdırabiliriz. Bak, takatten kesilmeyinceye, gözünün feri sönmeyinceye ve dudakların patlamayıncaya kadar yüklen. Sen savaşçısın ya, zafer kazanmak istiyorsun ya, alan kurtarmak istiyorsan ya, o zaman kendini korkunç ver. Başarı için bunlar gerekli, o zaman ne güne duruyorsun?

Böyle olur olduğun her yer, sana bir şeyler çağrıştırır. Düşman şunu söyler, "gelip beni böyle vurabilirsin" der. Dağ sana şunu söyler: "Beni şöyle mevzilendirebilirsin, bana şöyle mevzilenebilirsin" der. Korucu, "beni şurada vurabilirsin" der. Savaşçı, "ben iyisinden şöyle savaşırım", silah, "ben şöyle kullanırım" der. Hepsi kendini sana adeta hissettirir. Sen büyük his duyan bir kişisin. Hepsini duyacak ve mantığa vuracaksın. Hissetmek kadar bir de mantık ölçülerine göre ölçüp biçeceksin. Gerisi çabadır, iradedir. İrade de var. Doğrusu budur. Yaşam dediğin, yaşam savaşımı dediğin böyle değerlendirilmek zorundadır. Bunları aslında teorik olarak belirlemeye de gerek yoktur, taktik olarak planlamaya da gerek yoktur. Yaşamın kendisi budur.

Kazanmaktan başka seçeneğe yer verilemez!

Ben oraya adım atarsam, yeter ki, gözümü açayım, yeter ki, sağıma soluma bakayım, bu dağda nasıl kalınacağını, bu kişilerle ne yapılacağını, küçük bir güne nasıl başlangıç olacağını tespit ederim. Bunda hiç zorluk çekmedim. Savaşçı dediğin, hele hele komutan dediğin kesinkes böyledir. Yoksa kimse yıllarca anlamadığını, taktik dışına düştüğünü söylemesin. Böyle yapmayın. Bu sözler dilinizin ucuna bile gelmemelidir. Ben doğru tarzdan ve sağlam girişten bahsediyorum. Biz ilk günde de böyle başladık, son günü de böyle getiriyoruz. Girişimiz hem de çok bilinçsizce ve deliceydi. Ama fırsatı buldum, bu köylü topluluğuna şu cümleyi söylerim dedim ve söyledim. Aslında ben de çok çekingendim, çok zordaydım, çepeçevre olanaksızlıklarla kuşatılmıştım. Ama fırsatı gördüm ve söyledim. Şimdi giderek dalga dalga bütün dünyaya söylettiriyorum. Taktik önderlik budur. Politika yapıyorum, askeri adımlar da atıyorum. Bu hareketin tarzı ve temposu budur. Fırsatı kollayacak ve gücünü kestireceksin, gerisi gelir. Ortamı değerlendirme, gücünü seferber etme, ondan sonra başarı gelsin de: Bu başka yerde olur da Kürdistan'da olmaz, devrim de bu tarzda olmaz.

Günlük olarak yapılacak işleri biz buradan kestiremeyiz. Herhangi bir dağda, herhangi bir birimle, herhangi bir komutayla yapılacak işler o an belirlenir, o gün ve o saat belirlenir. Biz genel anlamda çerçeveyi ve tarzı belirliyoruz ve oldukça da somuttur. Her şey bir taktik planla bir parçayı düşürmek içindir, onun savaşımı içindir. Eğitim onun için, hudut kenarı onun için, Doğu ve Güney temsilciliği onun için, hazır gün onun için, eğitilecek güç onun için, keşif gücü onun için, saldırı birimi onun için, pusu birimi onun için, lojistik birimi onun içindir. Bunların hepsi bir mekanizmanın iyi çalışan parçaları gibi oturtulur. Gerçek bir komutan da bunu hem öngörür, hem kestirir, hem de tedbirini alıp götürür. Mekanizmayı yerli yerinde çalıştırır. İşte komuta tarzı! Bu zor mudur? Hayır, kendinde olursa bilir: Şu alana şu düşer, şuraya şu birim gitmeli, şurada şu ihtiyaç giderilmeli, şurada keşif yapılmalı, şurada hedef belirlenmeli, şurada iyi pusu kurulmalı, şuraya saldırı düzenlenmeli, şuraya bir hareketli savaş oturtulmalı, şuraya kesin imha, şuraya taciz olmalı; savaşçı yorgundur, şurada mola verilmeli, şuraya yedek güç aktarılmalı, yanımda bu kadar yedek güç bulunmalı, bu kadar hareketli birlik, bu kadar kurmay faaliyeti, bu kadar karargah faaliyeti olmalı... Bunları ben bile buradan belirleyebilirim.

Somut bir alan görevi olursa, ilk saptamaları yapmak için bir-iki gün bile yeterlidir. Kimsenin destan yazmasını beklemiyoruz. Ama böylesine belirlenmiş hazır güçlere dayanarak herhangi bir başarı beklemek hakkımızdır. En azından gücünüzü zayıflatmamak, eskisinden daha geriye götürmemek mutlak yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Kaldı ki, PKK tarzında başarı her zaman kesin olmuştur. Bu belirttiğimiz çerçeveye bağlı kalınırsa, bunun gerekleri biraz yerine getirilirse, belki de beklenenin üzerinde bir başarı sağlanabilir ve ikinci bir alan, üçüncü bir alan hesabı yapılır.

Bu alana veya bütünüyle ülkedeki büyük özgürlük yürüyüşüne, bu tarz bir yürüyüşle dönemin kazanılmasına ilişkin bir çağrı ve bir talimat gibi değerlendirilecek hususlar bunlardır. Biz bunun için çok kapsamlı bir devre değerlendirmesi yaptığımız gibi, böylesine bir vurgulamayla da tamamlıyoruz. Ben bile artık yerimde duramıyorum. Bu devrenin bitimi ve bu çağrıdan sonra, acaba nasıl yapacağım diye düşünüyorum. Gönlüm veya tarzım tümüyle pratik istiyor. Daha yaratıcı bir faaliyet şart diyorum kendime. Herhalde bu sizin için de çok daha fazlasıyla geçerlidir ve şart olmanın da ötesinde yaşamınızın ayrılmaz bir parçasıdır. Hiçbir savaşçı yaşamını boşa geçirmek istemez. Savaşçı ateşle oynuyor, yakılmak istemez. O başarmak için her şeyini ortaya koyacaktır. Buna benden daha fazla muhtaçtır. Olanağı ve fırsatı bilecek ve değerlendirecektir. Kazanmaktan başka hiçbir seçeneğe yer vermemesini bilecektir.

Yine şahadet olabilir. Bütün bu belirlenen hususların gerekleri görülüp yerine getirildikten sonra, ölüm gerçekten de nereden gelirse gelsin, hangimiz şehit olursak olalım, geride kalan en son devrimci de başarıyı getirmesini bilecektir. PKK'nin yoldaşlık kanunu budur, bağlılığı böyledir. Biz bugüne kadar böyle getirdik. Yeter ki, soluk alıp verebilsinler, elbette bize dayananlar da gereklerini böyle yerine getirmesini bilecektir.

Tüm devrimci çalışmalarımızda her türlü yenilgiye açık kişiliği aşalım, başarıyı kesinleştiren kişiliği egemen kılalım

23 Haziran 1994

Başkan APO değerlendiriyor

14 TEMMUZ DORUKTA BİR DİRENİŞ ZAFERİDİR!

"Adına onur dediğimiz sıfata ulaşmak, insan olmak, ayakta kalmak, tarihin bu dönemine şerefli bir söz veya birkaç cümle bile bırakılmak isteniyorsa direnmek gerekiyordu. Onlar tarihin bu döneminde bir ulus için, insanlığın bir kesimi için söylenmesi gereken en temel birkaç sözü söylediler. Fakat bunlar öyle sözlerdir ki, söylenmemesi halinde bir parti hiç olup gider, bir ulus hiç olup gider. Artık diğer şeylerden de bahsetmenin anlamı kalmaz."

Bugün 14 Temmuz. İnsanlık onuruyla birlikte her şey kendi şahıslarında bitirilmek istendiğinde, her şeyin kurtulmasının ancak ve ancak biricik silah ve can bedeli olarak varlıklarını ortaya koymaktan geçtiği ve başka çarelerinin kalmadığı bir anda, direniş şehitlerimizin yapılması gerekeni yapmak için büyük bir kararlılıkla içine girdikleri ölüm orucunun başlangıç günüdür bugün. Başını **Kemal, Hayri, Akif ve Ali** yoldaşların çektiği, giderek kendilerine dayatılan başaşağı gidişe ve kötü bir teslimiyet dalgasına karşı en kritik anda başlatılan böylesine bir eylemin zincirleme etkileri günümüze doğru gelindiğinde daha iyi anlaşılabilir ve sonuçlar çıkarılabilir. Böylesine eylemler ve onun kişilikleri için çok şey söylenebilir. Eylemin gerçekleştiği ortam, hedefleri ve yöntemin kendisi çeşitli yönleriyle değerlendirilebilir.

M. Hayri DURMUŞ

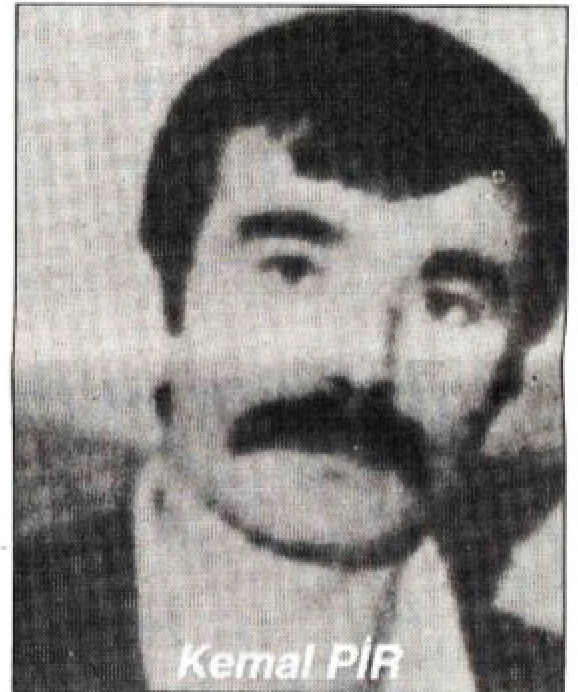
Biz böyle bir eylemi haber aldığımızda, yapmamız gereken şeyin sadece ve sadece kararlı bir direnişçilik olduğunu, bunun da bütünüyle partinin amaçlarına daha kapsamlı ve sonuç alıcı yol ve yöntemle yaklaşım göstermekten geçtiğini iyi biliyorduk. Bu eylem sürerken, biz partimizin 2. Kongresi'ni yürütüyorduk. Kongre iki hususla uğraşıyordu: Birincisi, çizgiyi geriye ve sağa, bir daha dönmemecesine bizi kaçışa ve kokuşmuş bir mülteciliğe çekmeye çalışırken; ikincisi, bütün gücünü ortaya koyup bu vatan için mutlaka verilmesi gereken canlar ve akıtılması gereken kanların olması gerektiğini biliyor ve biz de alabildiğine buna yükleniyorduk. Gerçekten de 1982 yazının ortası, sadece yaz sıcaklığı değil, ulus için, insanlık ve partimiz için çok daha yaman bir sıcaklığın, onurlu yolda var olmanın gücünü, cesaretini en son direnme haddi, azmi ve kararlılığının gösterilmesinin günleri olarak kendini dayatıyordu.

Akif YILMAZ

Bu sıcak yaz günü, koşullar ne kadar aleyhte olursa olsun, direnme azmi ve kararlılığının olanakları ne kadar fazla umut vaat etmezse etmesin, yapılması gerekenin gerçekten son bir çabayla da olsa yapıldığı; eğer bugüne kadar adı pek telaffuz edilmeyen bir ülke varsa, o ülkede en kötürüm bir halk yaşıyorsa ve bu ülkenin insanları insanlık davasında her şeyini yitirmekle yüzyüzeyse, yine de birilerinin kalkıp **"Ben de insanım, ben henüz son sözümü söylemedim, bir şeyler yapmak gerekir"** diyerek bir yücelik göstermesinin yaşamsal anlam ifade ettiği ve her şeyin buna bağlandığı bir dönemin başlangıç günü oluyor. Diyarbakır'da böylesine tarihsel bir güne son derece yüce ve yaşamsal bir kararla karşılık verilirken, 14 Temmuz Direnişi'nin yıldönümü olan bugün, Diyarbakır ve tüm Kürdistan, tarihinde görülmemiş bir biçimde ayağa kalkıyorsa, daha da ötesi bütün bir halk yürekleri ve taşlarla silahların üzerine yürüyecek kadar bir cesaret ve kararlılığa ulaşmışsa, bu, ardıllarının onların anılarına sadakatle bağlılığının ve nasıl karşılık vermeleri gerektiğinin de en büyük kanıtı oluyor.

Ortadoğu halkları gerçeğinde son derece vahşiyane baskılar karşısında dinler ve mezhepler görünümünde, inancın, azmin ve kararlılığın bir sonucu olarak vahşice canların alındığını, ama o denli büyük kahramanların da bir gelenek olarak günümüze kadar toplumun hafızası ve yaşamında etkili olduğunu biliyoruz. Bu tarihsel geçmişte yakılanlar, kazığa çakılanlar, kazanlarda kaynatılanlar, derisi yüzülenler, çarmıha gerilenler, uçurumlardan atılanlar vardır. Soykırımlara tabi tutulan halklar vardır. Bir anlamda bu tarih insanlığın ne olup olmadığını veya nasıl olup nasıl olmaması gerektiğini, böylesi merkezi biçimde bir savaşımla kendini bütün insanlığa örnekleyen gerçeğin adı olmaktadır. Dinler tarihi, halklar tarihi, siyasal tarih bunun acımasız örnekleriyle doludur. PKK'de gerçekleşen şey, koşullar ve dönem ne kadar aleyhte olursa olsun, bütün bu tarihin olumlu hanesinde yazılması gereken, adaletten, doğrudan ve özgürlükten yana olan eğilimin büyüklüğüne yaraşır bir biçimde bir tavır sergilemek; eğer böyle bir söz varsa, bu sözün çağla ilişki ve çelişkisini doğru tespit etmek; bu gerçeği çağa mutlaka yansıtmak; bedeli ne olursa olsun bunu yapma gücünü gösterebilmektir. Bunu gösterdiğinde bunun özlenen bir direniş olayı, bir hareket ve parti olayı olduğunun; eğer gösteremezse, birçok örnekte görüldüğü gibi kendini silinmekten kurtaramayacağı ve sınavını başarıyla veremeyeceğinin de bir ifadesi olmaktadır. Dolayısıyla bunda bir halk için olduğu kadar, insanlığın belirleyici bir birikimini temsil eden Ortadoğu halklar gerçeğinin olası bir şafak vaktinde atılması gereken bir adımının da yattığını görmek gerekir.

PKK'nin oluşum tarzı bunu da ihtiva etmektedir. O günün koşullarında bize dayatılan PKK'nin inkar edilmesi ve PKK'den vazgeçilmesiydi. Eylemimiz bu dayatmaya karşıydı. O günün PKK'sinin donanım itibariyle gerçekten en zayıf bir dönemden geçtiğini biliyoruz. Genel doğruları söylemekle birlikte, ideolojik yetkinlik sınırlıydı. Politik tavır söz konusu olmakla birlikte, henüz ana kitlesine ulaşmaktan uzaktı. Özcesi bir hareket haline gelmenin uzağında bulunuyordu. Yine bazı eylemsel faaliyetler olsa da, bunlar bir halk hareketi veya savaşı olmaktan çok uzaktı. Karşısında her bakımdan donanımlı ve gerçekten her şeye güç yetirebilecek bir düşman vardı. Zaten ne uğruna savaşılan halk için, ne de halkların –hele bu Ortadoğu ise– tarihsel geleneğinde daha güçlü bir karşılıkla bir kurtuluşa yönelmek mümkün değildi. Her şey biraz böyle zayıfça başlayacak, eğer yaratıcılık ve insan soyunun ender rastlanan dönemlerinde gösterilmesi gereken büyüklük gösterilirse bir şeyler kurtarılabilecekti. Bu kesinlikle böyledir. Yapılırsa ne ala, yapılmazsa sonuç fecidir. Direniş önderlerinin de çok iyi ifade ettikleri gibi, PKK'nin artık yaşayıp yaşamaması öyle bir noktaya gelmişti, canlarını ortaya koymaktan başka çareleri kalmamıştı. Yine bizzat bu direniş önderlerinin ifade ettikleri gibi, kendileri büyük bir yaşam tutkunu olmalarına rağmen, sırf bu yaşam tutkusuna saygının bir gereği olarak, canlarını ortaya koymalarından başka çareleri yoktu. Bu büyük bir sınavdır ve yerinde karar vermek bir o denli anlamlı oluyor.

Kemal PİR

Bu yoldaşlar sözleri ve eylemleri ile iki ilkeye büyük bağlılık ifade ediyorlar. "PKK'yi koruyacağız" diyor ve gerçekten layık olduğumuzun henüz tam anlaşılmadığı bir aşamada bize de büyük bağlılık ve vasiyetin gereklerini yerine getirmek düşüyor. Eğer sözler boş bir ifade olmaktan öteye bir değer ifade edecekse, eğer büyük kararlılığın sahiplerinin vasiyetine gerçekten bir değer biçilecekse, bunun anlamı ve önemini iliklerine kadar duymak, ama bunu mutlaka ve mutlaka silikleşen bir anı olmaktan çıkarmak ve tersine devletleşen bir eyleme dönüştürmek, onların bu vasiyetlerine bağlı kalmanın da vazgeçilmez bir gereğidir. Her yerde sözcüklerle oynanır, anılar ve vasiyetlerle oynanır; böylesine büyük karar ve eylemin gerçeğiyle asla oynanmaz. İster bilinçli ister bilinçsiz olsun, içine girilebilecek en iğrenç riyakarlık, bu söze, bu karara ve eyleme sadakatle bağlı olmasını bilmemektir. Daha da kötüsü, gerekeni yapmayı becerememektir. Bağlılık kadar, bunun gereklerini yerine getirmesini de becereceksin; ne pahasına olursa olsun bunu becereceksin.

Tavrımız buydu. Anılara bağlılığın ve vasiyete karşılık vermenin anlamı, önemi ve ifadesi budur. Bana tamamen yön veren olay budur. Bu yılların beni yoğunlaştırması, bir karar ve eylem gücü haline getirmesi böyle olmuştur. Biz mükemmel, sağlam ve yaman olduğumuzu iddia etmiyoruz. Hayır, belki de bu konuda en yetmez durumlardan birini yaşıyorduk. Fakat sağduyu yitirilmemiş, temel değerlere doğru bağlılık yitirilmemiş, özellikle saptırmadan bağlılık duygusu ve buna egemen olan düşünceye bağlılık yitirilmemiştir. Politikaya böyle yaklaşıldığında, bu bağlılık duygusu ve düşüncesiyle nasıl ve nereye koşulacağı, nereye ve nasıl uzanılacağı, hangi çabayı kendimize layık göreceğimiz belli olacak; iğne ucu kadar bir olanak ve ilişki varsa değerlen-dirilecekti.

Ali ÇİÇEK

Bizim de bir gerçeğimiz vardır. Fakat bu çok zayıf bir örgütsel gerçektir. Güçlü bir savaşımı yoktur. Kesinlikle ne halkıyla tam bütünleşmiş, ne de uluslararası insanlıkla birleşmiştir. Kendisini halkına bile tam itiraf ettirememiş, ülke ve halk gerçekliği uluslararası alanda tam kabul görmemiş; ilk birkaç adımı atmaya çalışmışsa da, daha başaramadan tutsaklık altına alınmıştır. Bunlar bir gerçektir ve tutsak düşme bu koşullar altında olmuştur. Direnmeyi mümkün kılacak temel zayıftır. Direniş kişiliği de öyle güçlü olarak şekillenmemiştir. Fakat adına onur dediğimiz sıfata ulaşmak, insan olmak, ayakta kalmak, tarihin bu dönemine şerefli bir söz veya birkaç cümle bile bırakılmak isteniyorsa direnmek gerekiyordu. Özellikle 14 Temmuz direnişçilerinin doruklaştırdığı direniş hamlesinin en özlü ifadesi buydu. Onlar tarihin bu döneminde bir ulus için, insanlığın bir kesimi için söylenmesi gereken en temel birkaç sözü söylediler. Fakat bunlar öyle sözlerdir ki, söylenmemesi halinde bir parti hiç olup gider, bir ulus hiç olup gider. Artık diğer şeylerden de bahsetmenin anlamı kalmaz. Bu direniş hamlesinin bu anlamda doruk olduğunu söylüyor, bu sonraki sürecin en temel taşıdır ve doruğudur. Bu anlamda bir direniş zaferinden bahsedilebilir.

Kuşkusuz burada kazanan bir cephe savaşı değildir, yumruk yumruğa kazanılan bir savaş değildir; esaret altında ve zorbela "Biz partimizden vazgeçmeyiz, halkımızın ve ülkemizin gerçeğinden vazgeçmeyiz; bu bir gerçektir ve bunun için gerektiğinde hayatımızı veririz" şeklindeki bir direnıştir. En yakıcı ve en büyük savaş da budur diyoruz. Daha sonraki süreç aslında niceliksel bir süreçtir. Öyle fazla niteliği yoktur. Belirleyici olan da **14 Temmuz direnişçilerinin tavrıdır**. Düşman bu büyük direniş tavrının üzerine nasıl gelmiştir? Düşman bunun üzerine bir yumuşatma tedbirleri paketiyle gelmiştir; bazı itirafçıları ortaya salma, özellikle "pişmanlık yasası"nı işletme ve ajanlaştırma biçiminde gelmiştir. Burada ölümü ve imhayı dayatmanın yenildiği bir gerçektir. Zaten ölüm ve imha yenildiği için, düşman bu pişmanlık ve yumuşatma tedbirlerine yönelmek zorunda kalmıştır.

14 Temmuz direnişçileri şahsında bütün şehitlere bundan sonra vereceğimiz sözümüz bir parça özgür vatan toprağını bağımsızlaştırmak ve özgürleştirmektir.